

De organisatie van nazorg voor jeugdige gedetineerden

Procesevaluatie van netwerk- en trajectberaden

Janine Plaisier
& Mayke Mol

De organisatie van nazorg voor jeugdige gedetineerden

Procesevaluatie van netwerk- en trajectberaden

Dit rapport is verschenen in opdracht van de directie Justitieel Jeugdbeleid van het ministerie van Veiligheid en Justitie.

Uitgever: Impact R&D, Amsterdam.

Auteurs: J. Plaisier & M. Mol

Impact R&D, Prins Hendrikkade 120, 1011 AM Amsterdam, www.mpct.eu

©2013, Impact R&D, auteursrechten voorbehouden.

Inhoudsopgave

	Pagina
Dankwoord	1
Samenvatting	2
Inleiding & methode	6
1. Inleiding	7
2. Doelstelling en onderzoeksvragen	9
3. Methode	10
4. De netwerk- en trajectberaden	16
Resultaten	23
5. Inleiding	24
6. Resultaten: de netwerkberaden	25
6.1 Worden de netwerkberaden uitgevoerd zoals beoogd?	25
6.1.1 Doelgroep	25
6.1.2 Moment van bespreking	26
6.1.3 Frequentie van de netwerkberaden	26
6.1.4 Informatievergaring	26
6.1.5 Tijdigheid van informatie	27
6.1.6 Vergaderlocatie	27
6.1.7 Aanwezigheid van ketenpartners	28
6.1.8 Inschatting van detentietijd	28
6.1.9 Afspraken	28
6.1.10 Registratie	28
6.2 Samenstelling	29
6.3 Tijdsbesteding	29
6.4 Doelbereik	30
6.5 Knelpunten	30
6.6 Meerwaarde	31

7.	Resultaten: de trajectberaden	33
7.1	Worden de trajectberaden uitgevoerd zoals beoogd?	33
7.1.1	Doelgroep	33
7.1.2	Moment van bespreking en vergaderlocatie	34
7.1.3	Aanwezigheid van ketenpartners	36
7.1.4	De informatie	38
7.1.5	De nazorgplannen	39
7.1.6	Afspraken	42
7.1.7	Registratie	43
7.2	Samenstelling van de trajectberaden	43
7.3	Tijdsbesteding	45
7.4	Doelbereik	45
7.5	Knelpunten	46
7.6	Verschillen tussen de beraden	48
7.7	Meerwaarde van de trajectberaden	49
7.8	Uitvoering van de nazorgplannen	50
8.	Het gehele systeem en de toekomst	52
8.1	Meerwaarde van het systeem van netwerk- en trajectberaden	52
8.2	Doelbereik	52
8.3	Algemeen oordeel	53
8.4	Nieuwe ontwikkelingen	54
	Conclusies en aandachtspunten	58
9.	Conclusies	59
9.1	Onderzoeksvraag 1a: uitvoering van de beraden	59
9.2	Onderzoeksvraag 1b: verdere afwijkingen van het kader	59
9.3	Onderzoeksvraag 1c: meerwaarde van de beraden	61
9.4	Onderzoeksvraag 2a: benodigde aanpassingen	62
9.5	Onderzoeksvraag 2b: recente en toekomstige ontwikkelingen	64
10.	Aandachtspunten	66
	Bijlagen	68
1.	Bestudeerde documenten	69
2.	Leden van de klankbordgroep	70
3.	Tabellen behorend bij de procesevaluatie	71
	• Uitvoering van de netwerkberaden	74
	• Uitvoering van de trajectberaden	83
	• Algemeen	99

Dankwoord

Dit onderzoek is uitgevoerd met hulp van een groot aantal mensen. Wij danken de deelnemers aan de netwerk- en trajectberaden van de Raad voor de Kinderbescherming, de Justitiële Jeugdinrichtingen, Bureau Jeugdzorg/Jeugdreclassering, de organisaties voor volwassenreclassering: Reclassering Nederland, Leger des Heils Jeugdzorg & Reclassering en SVG Verslavingsreclassering en gemeenten voor het meewerken aan het onderzoek. In het bijzonder danken we voorzitters en deelnemers aan beraden in Amsterdam, Rotterdam en Den Bosch, bij wie we mochten aanschuiven en/of die feedback gaven op de concept-vragenlijst. We danken ook de leden van de klankbordgroep voor de informatie die zij gaven en voor de constructieve besprekingen. Ten slotte danken we dr. Hilde Huizenga van de Universiteit van Amsterdam die opnieuw met ons meedacht. We hopen dat dit rapport zal bijdragen tot het steeds verder verbeteren van de nazorg voor jongeren die uit een jeugdinrichting komen.

Amsterdam, januari 2013

Janine Plaisier en Mayke Mol

Samenvatting

Het systeem van netwerk- en trajectberaden

Netwerk- en trajectberaden zijn overlegvormen waarin een aantal organisaties samen nazorg organiseren voor jongeren die uit een justitiële jeugdinrichting komen. De nazorg voor deze jongeren is één van de vele onderdelen van het strafrechtelijk traject dat de jeugdige delinquenten doorlopen. Daarmee wordt beoogd het gedrag van de jongeren zodanig te beïnvloeden dat zij niet opnieuw een delict zullen plegen.

De organisaties die de nazorg organiseren zijn: de Raad voor de Kinderbescherming, de jeugdreclassering (Bureau Jeugdzorg/Jeugdreclassering), de justitiële jeugdinrichtingen, de volwassenreclassering (bestaand uit drie organisaties: Reclassering Nederland, Leger des Heils Jeugdzorg & Reclassering en de SVG verslavingsreclassering) en gemeenten.

Zodra een jongere in een jeugdinrichting terechtkomt, moeten de Raad, de jeugdreclassering en de jeugdinrichting waar de jongere verblijft zoveel mogelijk relevante informatie over de jongere verzamelen en afspreken wat er geregeld moet worden. Het netwerkberaad is het eerste overleg (binnen een week) en wordt gehouden in de jeugdinrichting waar de jongere verblijft. Daarna volgen trajectberaden, die worden gehouden in de regio waar de jongere naar zal terugkeren en waarbij ook de gemeente aanschuift. Hier wordt diepgaander gekeken naar de problematiek en risicofactoren van de jongere en wordt besproken wat de beste aanpak zal zijn.

Het systeem van netwerk- en trajectberaden is in 2008 landelijk ingesteld met als doel de samenwerking tussen de ketenpartners te verbeteren en om daarmee de nazorg te verbeteren. Aanleiding daarvoor was onder meer een onderzoek van de Algemene Rekenkamer in 2007, waaruit bleek dat de nazorg voor lang niet alle jongeren gerealiseerd werd. Het kwam voor dat jongeren op straat kwamen te staan zonder te weten waar ze heen moesten en zonder dat de ketenpartners op de hoogte waren.

Het onderzoek

Met deze procesevaluatie is nagegaan of de beraden voldoen aan de verwachtingen en of aanpassingen nodig zijn, ook in het licht van recente beleidsontwikkelingen. De hoofdvragen van de procesevaluatie zijn: 1) worden de netwerk- en trajectberaden op hoofdlijnen uitgevoerd zoals beoogd en 2) dienen er aanpassingen doorgevoerd te worden in de opzet van de beraden? Omdat het ministerie van Veiligheid en Justitie vooral wil weten welke ervaringen en wensen de ketenpartners hebben, lag de nadruk van het onderzoek op het bevragen van ketenpartners, door middel van 1) een digitale vragenlijst onder alle medewerkers aan de beraden en 2) groepsinterviews per organisatie, alsmede met landelijk beleidsmakers.

De combinatie van de respons op de vragenlijst en de groepsinterviews heeft geleid tot een betrouwbaar inzicht in de ervaringen en meningen van de medewerkers bij de verschillende ketenpartners. De gemeenten vormden hierop een uitzondering doordat zowel de respons op de vragenlijst als de aanwezigheid bij het betreffende groepsinterview gering was. De uitspraken van medewerkers van gemeenten in dit rapport zijn dan ook niet representatief voor alle gemeenten in het land.

Bij de analyses is steeds nagegaan of de uitvoering gebeurt conform het daartoe opgestelde uitvoeringskader. Nagegaan is of er opmerkelijke verschillen zichtbaar waren tussen bepaalde regio's of organisaties. Wanneer daar sprake van was is dat vermeld, wat overigens niet vaak het geval was.

Conclusies

Uit het onderzoek komt naar voren dat de netwerk- en trajectberaden op hoofdlijnen worden uitgevoerd zoals beoogd, maar dat op onderdelen wordt afgeweken. Punten van afwijking zijn: 1) de vorm van het overleg (digitale in plaats van fysieke bijeenkomsten), 2) de frequentie (de gestelde termijn worden niet altijd gehandhaafd), 3) de informatie-uitwisseling (is niet altijd voldoende, met name voor jongeren die in een andere regio zijn geplaatst dan hun eigen regio), 4) de aanwezige partners (met name gemeenten ontbreken regelmatig; en sommige overleggen zijn samengevoegd met andere 'risico-overleggen') en 5) de periode van monitoring (soms alleen voor langgestrafte jongeren). De resultaten zijn in detail beschreven in hoofdstukken 6 (netwerkberaden), 7 (trajectberaden) en 8 (het systeem als geheel). De conclusies zijn verwoord in hoofdstuk 9.

De belangrijkste conclusie is dat er verschillen in visie op het doel van de beraden bestaan. Deze visies zijn van invloed op de wijze waarop de beraden worden uitgevoerd. Een deel van de medewerkers heeft voor ogen dat de beraden coördinerend van aard moeten zijn. Zij maken vooral actiegericht afspraken (wie doet wat). Dit type overleg wordt door sommige beraden (vooral netwerkberaden, maar ook trajectberaden) digitaal gehouden. Wanneer elke partner de informatie in het digitale registratiesysteem invoert, zijn fysieke bijeenkomsten niet meer nodig, zo geven de respondenten aan. Andere medewerkers hebben een meer inhoudelijk overleg voor ogen, waarbij echt samen plannen worden gemaakt en waarbij fysieke besprekingen dan ook een meerwaarde hebben. Dit laatste is ook de visie van landelijk beleidsmakers: het geheel zou meer moeten zijn de som der delen. Dit is in de praktijk niet altijd het geval.

De meerwaarde van de beraden is volgens de respondenten dat de organisaties elkaar nu beter weten te vinden dan in het verleden en dat de meeste jongeren nu in beeld zijn. Een aantal medewerkers is echter van mening dat dit ook zonder de beraden het geval zou zijn, wat opmerkelijk genoeg niet strookt met de werkelijkheid zoals

geconstateerd door de Rekenkamer. Dit suggereert dat een gevoel van urgentie voor het verbeteren van de samenwerking niet bij iedereen aanwezig is.

Er is geen zicht op de daadwerkelijke nazorg die tot stand komt en of die toereikend is. Wel zijn er aanwijzingen uit de praktijk die laten zien dat de beoogde nazorg niet altijd tot stand komt, ondanks alle inspanningen. Met name is het niet altijd mogelijk om een nieuwe school te vinden voor jongeren die niet meer terug kunnen naar hun oude school, en het lukt niet altijd om geschikte (begeleide) woonruimte te vinden, zo geven respondenten aan. Bovendien ontstaat de indruk dat de meeste aandacht van de beraden uitgaat naar het organiseren van praktische zaken en minder naar cognitieve, gedragsmatige of psychologische aandachtspunten van de jongere.

De grootste knelpunten zijn volgens de respondenten dat de informatie-uitwisseling niet altijd voldoende is – zeker voor jongeren die wonen in een andere regio dan waar de regio van de jeugdinrichting zich bevindt. Bovendien wordt het feit dat het moeilijk is om (vooral kleinere) gemeenten te betrekken als knelpunt ervaren, evenals het feit dat gemeenten niet altijd over voldoende voorzieningen voor de jongeren beschikken. Hoewel dit laatste niet door de trajectberaden opgelost kan worden, is het wel een belangrijk knelpunt dat (op een ander niveau) aandacht vraagt.

Recente en toekomstige beleidsontwikkelingen zullen - voor zover op dit moment door de respondenten wordt voorzien - geen ingrijpende consequenties hebben voor het systeem van beraden. Wel vraagt de invoering van het adolescentenstrafrecht om betere afstemming tussen jeugd- en volwassenreclassering (wie is verantwoordelijk voor welke jongere, en vanaf welk moment). De stelselwijziging jeugdzorg zal leiden tot een grotere verantwoordelijkheid van gemeenten (in plaats van provincies), wat nog meer betrokkenheid vraagt bij de beraden. Des te belangrijker wordt het gevonden dat gemeenten goed betrokken zijn bij de justitieketen. Uit het onderzoek komen zorgen naar voren van respondenten over de vraag hoe de gemeenten deze rol vorm gaan geven. Tevens werden enkele goede ervaringen genoemd van kleinere gemeenten die gezamenlijk een liaison aanwezen. Dit leidde tot een actiever aandeel van de gemeenten in de beraden, waar alle partijen tevreden over zijn.

Aandachtspunten

Het onderzoek leidt tot een aantal aandachtspunten (vermeld in hoofdstuk 10) die ten eerste gericht zijn op verduidelijking van de onderliggende visie van het beleid. Het instellen van een landelijk aanspreekpunt kan helpen bij het actief en structureel uitdragen van deze visie. Hier kunnen ook lokale knelpunten en ideeën worden ingebracht. Wijzigingen kunnen dan worden beoordeeld aan de hand van de visie, zodat de procedures wel flexibel zijn en lokaal aangepast kunnen worden aan de situatie (bijvoorbeeld het aantal jongeren), maar het hogere doel niet in gevaar komt. Ten

tweede wordt aangeraden om de procedures zodanig uit te werken dat zij meer aansluiten op deze visie (het agenderen van risicotaxatie-instrumenten, de aansluiting van intra- en extramurale interventies, het intensief betrekken van ouders en jongeren, en het integreren van de plannen in één geheel). Ten derde wordt geadviseerd om (opnieuw) afspraken te maken met de diverse ketenpartners, waarbij het betrekken van gemeenten om intensieve actie en energie vraagt. Last, but not least, wordt geadviseerd om na te gaan wat de resultaten van de beraden zijn en of de inspanningen daadwerkelijk leiden tot goede nazorg. Want het gaat tenslotte om de vraag of de jongeren die de jeugdinrichting verlaten de nazorg krijgen die zij nodig hebben, om hun leven beter op te kunnen pakken.

Inleiding & methode

1. Inleiding

1.1 Inleiding

Netwerk- en trajectberaden zijn overlegvormen waarin verschillende organisaties samen werken om nazorg te organiseren voor jongeren die uit een justitiële jeugdinrichting (JJI) komen. In dit rapport wordt een procesevaluatie beschreven, waarin werd nagegaan of de opzet van de beraden nog altijd voldoet aan de verwachtingen en of aanpassingen nodig zijn.

De netwerk- en trajectberaden zijn in 2008 landelijk ingesteld. Het doel van de beraden was de samenwerking tussen de ketenpartners te verbeteren en om daarmee de begeleiding en nazorg te verbeteren voor alle jeugdigen die op strafrechtelijke titel in een jeugdinrichting terechtkomen. Het systeem is beschreven in het "Uitvoeringskader Netwerk- en Trajectberaad" (de meest recente versie dateert van november 2010). De ketenpartners zijn: de Raad voor de Kinderbescherming, de jeugdreclassering (Bureau Jeugdzorg/Jeugdreclassering), de justitiële jeugdinrichtingen, de volwassenreclassering (bestaand uit drie organisaties: Reclassering Nederland, Leger des Heils Jeugdzorg & Reclassering en de SVG verslavingsreclassering) en gemeenten. Ten behoeve van de leesbaarheid spreken we in het rapport van: de Raad, de jeugdreclassering, de jeugdinrichtingen, de volwassenreclassering en de gemeenten.

De nazorg voor jongeren is één van de vele onderdelen van het strafrechtelijk traject dat de jeugdige delinquenten doorlopen, en waarmee wordt beoogd het gedrag van de jongeren zodanig te beïnvloeden dat zij niet opnieuw een delict zullen plegen. Nazorg is het slot van een aanpak die begint met risicotaxatie (het inventariseren van de problematiek, risico's en beschermende factoren), waarna een plan van aanpak wordt opgesteld en uitgevoerd waardoor de risicofactoren worden verminderd (bijvoorbeeld doordat de jongere getraind wordt in het beheersen van impulsen, doordat een geschikte school gezocht wordt, de jongere in behandeling gaat), beschermende factoren worden versterkt (bijvoorbeeld door het contact te versterken met pro-sociale volwassenen in de omgeving) en waarbij de jongere wordt begeleid door een begeleider van Bureau Jeugdzorg (de jeugdreclasserder). Alle ketenpartners werken samen om dit traject vorm te geven met als einddoel dat de recidive van jeugdige delinquenten vermindert.

Voordat de netwerk- en trajectberaden werden ingesteld kregen niet alle jongeren die uit een jeugdinrichting kwamen de nazorg die ze nodig hadden. Uit een onderzoek van de Algemene Rekenkamer (2007) kwam naar voren dat voor lang niet alle jongeren een verblijfs- en behandelplan werd opgesteld voor het verblijf in de jeugdinrichting en dat de jeugdreclassering (in een steekproef van 102 jongeren in zes inrichtingen) niet

betrokken was bij het opstellen van een dergelijk plan. Ook bleek maar de helft van de jongeren nazorg te krijgen en werd in dat geval de nazorg grotendeels gericht op het verbeteren van praktische leefomstandigheden maar niet altijd op alle relevante risicofactoren van de jongere. Het kwam voor dat jongeren op straat kwamen te staan zonder te weten waar ze heen moesten, zonder een woning, school, werk of inkomen. De Rekenkamer constateerde bovendien dat het met tweederde van de onderzochte jongeren niet goed ging: zij hadden opnieuw een delict gepleegd en/of verkeerden in problematische omstandigheden, een half jaar na het verlaten van detentie. Om deze situatie te verbeteren zijn de netwerk- en trajectberaden ingesteld (Algemene Rekenkamer, 2007).

De implementatie van de beraden werd vergezeld van een procesevaluatie. In januari 2009 verschenen de eerste bevindingen van deze evaluatie, die gebruikt werden bij het verder vormgeven van de beraden. In juli 2009 verscheen de eindrapportage (Hilhorst, Buysse, Maarschalkerweerd, Loef & Komen, 2009), waarin een aantal knelpunten beschreven werden. Na verschijnen van het eindrapport constateerde het ministerie van Veiligheid en Justitie dat veel van de aandachtspunten al ter hand waren genomen door de ketenpartners. Er zijn sindsdien geen officiële wijzigingen doorgevoerd in de procedures.

Het ministerie van Veiligheid en Justitie heeft in 2012 de voorliggende procesevaluatie laten uitvoeren omdat zij wil weten hoe het nu staat met de uitvoering van de beraden en of deze nog steeds aan de verwachtingen voldoen. Bovendien zijn sinds in de invoering van de beraden verschillende ontwikkelingen gaande, zoals onder andere de stelselherziening jeugdzorg, de invoering van het adolescentenstrafrecht, verplichte nazorg, invoering van het risicotaxatie-instrument Landelijk Instrumentarium Jeugdstrafrechtketen (LIJ), een dalende instroom in jeugdinrichtingen en sluiting van jeugdinrichtingen en invoering van de ZSM-aanpak. De vraag is of de opzet van de beraden, ook gezien deze ontwikkelingen, aanpassingen behoeft. Kort gezegd gaat het om de vraag: hoe staat het met de beraden? Welke aanpassingen zijn nodig?

1.2 Leeswijzer

Het rapport is ingedeeld in drie delen: inleiding & methode, resultaten en conclusies. Het doel en de aanpak van het onderzoek is beschreven in het eerste deel. In het tweede deel worden de resultaten beschreven: eerst de inleiding (hoofdstuk 5), dan de resultaten over de netwerkberaden (hoofdstuk 6), de trajectberaden (hoofdstuk 7) en het systeem als geheel (hoofdstuk 8). De conclusies en aandachtspunten zijn opgenomen in hoofdstukken 9 en 10. Alle tabellen waar in het rapport naar verwezen wordt zijn opgenomen in de bijlagen.

2. Doelstelling en onderzoeksvragen

2.1 Doelstelling

In de startnotitie die is opgesteld door de opdrachtgever (K. Weisbard, 23 juli 2012) zijn de doelstelling en verwachtingen rond de procesevaluatie beschreven. Op grond daarvan is de doelstelling als volgt geformuleerd.

Doelstelling:

Bepalen of de netwerk- en trajectberaden voldoen aan de huidige verwachtingen over nazorg voor jeugdige gedetineerden en nagaan welke aanpassingen nodig zijn, op basis van de ervaring die de ketenpartners de laatste jaren hebben opgedaan en in het licht van nieuwe ontwikkelingen in het jeugdstrafrecht.

2.2 Onderzoeksvragen

Op basis van de genoemde startnotitie zijn de volgende onderzoeksvragen geformuleerd.

1. Worden de netwerk- en trajectberaden op hoofdlijnen uitgevoerd zoals beoogd?
 - a. Vindt de uitvoering plaats zoals beschreven in het Uitvoeringskader Netwerk- en Trajectberaad (2010)?
 - b. Zo nee, op welke punten wordt afgeweken en wat zijn knelpunten? Zijn er grote verschillen tussen regio's of organisaties? Wat zijn de achterliggende oorzaken van eventuele knelpunten en verschillen in de uitvoering?
 - c. Is er enig zicht op de meerwaarde van de beraden? Met andere woorden, dragen de beraden naar mening van de ketenpartners bij aan goede nazorg voor de jongeren?
2. Dienen er volgens de ketenpartners aanpassingen doorgevoerd te worden in de opzet van de netwerk- en trajectberaden? Zo ja, welke, om welke redenen, en met welk doel?
 - a. Geven de ervaringen van de ketenpartners aanleiding tot aanpassing van de opzet van de beraden?
 - b. Zijn er andere redenen om de opzet van de beraden aan te passen, zoals recente ontwikkelingen en ontwikkelingen die op korte termijn verwacht worden? Met welk doel?

3. Methode

3.1 Inleiding

De procesevaluatie is uitgevoerd in de periode augustus-december 2012. De procesevaluatie is, mede gezien het beschikbare tijds kader, gericht op hoofdlijnen. Omdat het ministerie van Veiligheid en Justitie vooral wil weten welke ervaringen de ketenpartners hebben en welke wensen zij zelf hebben op het vlak van verandering of verbetering, ligt de nadruk van het onderzoek op het bevragen van medewerkers. De focus ligt op de uitvoering van de beraden zelf en de meerwaarde van de beraden volgens de ketenpartners.

In het onderzoek zijn verschillende methoden gebruikt en zijn de uitkomsten van de verschillende methoden met elkaar vergeleken, om daarmee een zo goed mogelijk beeld van de werkelijkheid te krijgen. De methoden worden in de volgende alinea toegelicht.

Het onderzoek is nadrukkelijk gericht op evaluatie van de processen waarin de nazorg wordt voorbereid en niet op de resultaten van de netwerk- en trajectberaden (waarbij de inhoud van de nazorg van de jongeren onder de loep zou moeten worden genomen en de effecten daarvan op hun gedrag en recidive). Dit kan in een vervolgonderzoek aan de orde komen. We komen hierop terug in het hoofdstuk conclusies.

3.2 Documentanalyse

Ten eerste zijn relevante documenten bestudeerd. Naast het genoemde Uitvoeringskader en de eerder uitgevoerde procesevaluatie zijn alle relevante notities opgevraagd, evenals overzichten van registraties. Op basis van de documenten zijn de hoofdpunten van het Uitvoeringskader gedestilleerd (inclusief eerder geconstateerde knelpunten, Hilhorst et al., 2009) als mede kernpunten van recente en nieuwe ontwikkelingen die de uitvoering van de beraden raken. Deze punten zijn opgenomen in een checklist (toetsingkader) voor het verdere onderzoek (we komen hier straks op terug)

3.3 Inventariserende observaties en groepsinterviews

Vervolgens is een aantal netwerk- en trajectberaden bijgewoond en zijn semi-gestructureerde groepsinterviews gehouden om een eerste zicht op de materie te krijgen:

1. Een groepsinterview met de klankbordgroep. In de klankbordgroep die het onderzoek begeleidde hadden de beleidsfunctionarissen van de ketenpartners zitting (zie bijlage 2¹). Zij dienden ook als sleutelinformanten voor het onderzoek. Zij

¹ De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) was uitgenodigd om zitting te nemen in de klankbordgroep maar kon niet aanwezig zijn.

nemen zelf geen deel aan een netwerk- of trajectberaad maar hebben vanuit hun landelijke beleidsfunctie overzicht op de landelijke uitvoering en knelpunten. Met hen is een groepsinterview gehouden waarin de genoemde checklist werd gebruikt en waarin is gevraagd naar ervaringen, knelpunten en wensen. Hiermee werd een goed eerste zicht op de materie verkregen, vanuit het oogpunt van landelijk beleidsmakers.

2. Een netwerk- en trajectberaad (in Amsterdam) en een trajectberaad (in Rotterdam) werden bijgewoond door de onderzoekers. Zij observeerden de beraden om meer zicht te krijgen op de gang van zaken en ter voorbereiding op het opstellen van een vragenlijst (zie 3.4). Vervolgens werden de deelnemers aan deze twee beraden geïnterviewd. In deze interviews werd gevraagd naar ervaringen, knelpunten en wensen vanuit het oogpunt van de praktijk: de uitvoerders van de beraden. Met deze informatie werd tevens de vragenlijst voor het verdere onderzoek aangescherpt.

3.4 Vragenlijst

Voor dit onderzoek is een digitale vragenlijst opgesteld waarmee alle deelnemers van de netwerk- en trajectberaden bevraagd zijn naar hun ervaringen en ideeën. In de vragenlijst zijn vragen opgenomen met (zo veel mogelijk) gesloten antwoordcategorieën (om de invultijd te beperken en daarmee de kans op respons te vergroten). De meeste vragen hadden de volgende antwoordcategorieën: 'ja, altijd', ja, meestal wel', 'nee, meestal niet', 'nee' en (waar relevant) 'onbekend'. Tevens hadden de deelnemers steeds de mogelijkheid om dingen toe te lichten. De meeste vragen werden aan alle respondenten gesteld; een enkel onderdeel varieerde per organisatie. De volgende onderwerpen kwamen aan de orde: het bereik, de uitvoering, de samenstelling, de tijdsbesteding en de meerwaarde van de netwerk- en trajectberaden. Daarnaast is aan de hand van open vragen gevraagd naar de wensen, ideeën en knelpunten en konden de respondenten aan de hand van rapportcijfers de beraden een cijfer geven.

Om de vragenlijst op te kunnen stellen hebben de onderzoekers zoals vermeld eerst twee beraden geobserveerd. Dit gebeurde aan de hand van de eerder opgestelde checklist, op basis van het uitvoeringskader netwerk- en trajectberaden. Het aantal observaties was te klein om generaliseerbare conclusies te kunnen trekken en deze waren dus niet bedoeld als beoordeling van de uitvoering van de beraden, maar gaven de onderzoekers meer zicht op de uitvoering, waarmee de checklist voor de verdere interviews en de digitale vragenlijst verder aangescherpt konden worden.

De vragenlijst is vervolgens getest bij de klankbordgroep en bij vijf deelnemers aan de geobserveerde beraden in Amsterdam en Rotterdam, evenals door de voorzitter van het trajectberaad in Den Bosch. De reacties zijn verwerkt in de definitieve vragenlijst.

De vragenlijst is verzonden in oktober 2012. De respondenten kregen twee weken tijd om te reageren. Om de kans op respons te vergroten zijn verschillende maatregelen getroffen. De leden van de klankbordgroep hebben hun collega's geïnformeerd over het onderzoek (per mail en in bijeenkomsten) en om medewerking verzocht. Vervolgens ontvingen de respondenten van de onderzoekers eerst een aankondiging per e-mail. Enkele dagen later ontvingen zij per e-mail de vragenlijst, die via het internet kon worden ingevuld en geretourneerd. Er werden twee herinneringen gestuurd. Tenslotte werd de responstermijn verlengd met vier dagen.

De vragenlijst werd per e-mail verzonden. De e-mailadressen werden verkregen via de leden van de klankbordgroep. De adressen van de gemeenten werden verkregen via de voorzitters van de beraden van de Raad. Elke adreslijst bleek aanvulling te behoeven (adressen klopten niet, medewerkers hadden een andere functie of waren met verlof). De onderzoekers verzonden de vragenlijst naar alle organisaties behalve naar de jeugdreclassering, dit werd verstuurd door de jeugdreclassering zelf omdat men verwachtte dat dit de kans op respons zou verhogen. In totaal werden 171 vragenlijsten verzonden. Er werden 98 ingevulde vragenlijsten geretourneerd, waarvan er 5 verwijderd werden omdat de gegevens onbetrouwbaar waren (bijvoorbeeld een manager die de vragenlijst via via ontving maar nooit bij een beraad aanwezig was en de vragen niet kon beantwoorden). Dit maakt de netto respons 54% (tabel 1), wat voor vragenlijstonderzoek als redelijk gezien wordt. Onder medewerkers van de Raad en de jeugdinrichtingen was de respons goed (rond de 70%). De respons van de jeugdreclassering en gemeenten was relatief laag (rond de 45%).

Tabel 1
Respons op de vragenlijst, in aantallen (N) en percentages (%)

Type organisatie	verstuurd	ontvangen	
	N	N	%
Raad voor de Kinderbescherming (RvdK)	34	25	71,4%
Jeugdinrichtingen (JJI's)	23	16	69,6%
Jeugdreclassering (BJZ/JR)	42	19	45,2%
De drie volwassenreclasseringsorganisaties (3RO)	16	9	56,3%
Gemeenten	56	24	42,9%
Totaal	171	93	54,4%

35 mensen beantwoordden de vragen over de netwerkberaden en 87 mensen vulden de vragen over de trajectberaden in. In totaal werden dus 122 reacties gekregen van 93 mensen doordat sommige mensen in zowel een netwerk- als trajectberaad participeren en vragen over beide beraden beantwoordden. Het is logisch dat er minder respondenten van netwerkberaden zijn omdat er minder deelnemers aan netwerkberaden zijn (3 mensen in 10 jeugdinrichtingen) dan aan trajectberaden (minimaal 4 mensen in een veelvoud aan gemeenten).

Per regio reageerden tussen de 3 en 13 mensen (tabel 9, bijlage). Wanneer het om regio's met uitgestrekte gebieden ging (zoals Groningen & Drenthe, Flevoland &

Friesland, Gelderland) was het aantal respondenten relatief hoog. Dit kan verklaard worden doordat er in deze grote regio's meerdere trajectberaden zijn en dus ook meer verschillende contactpersonen.

Omdat reacties verkregen zijn uit alle regio's en uit meerdere beraden mag verwacht worden dat de resultaten een goed algemeen beeld geven over de gang van zaken het land. Omdat de respons vanuit de jeugdreclassering en gemeenten relatief laag was, is het mogelijk dat de resultaten van medewerkers uit deze twee organisaties niet geheel representatief zijn voor de mening van alle medewerkers. De gegevens uit de vragenlijst zijn echter aangevuld met kwalitatieve informatie uit groepsinterviews die we hierna bespreken.

3.5 Verdiepende groepsinterviews

Om dieper in te gaan op resultaten van de vragenlijst, en met name mogelijke oorzaken en oplossingen van knelpunten, zijn diepte-interviews gehouden met medewerkers van de afzonderlijke organisaties: de Raad, de jeugdreclassering, de jeugdinrichtingen, de volwassenreclassering en gemeenten. In de bijeenkomsten werden de belangrijkste resultaten van de vragenlijst besproken. Daarnaast zijn de deskundigen bevraagd naar hun ervaringen, knelpunten en oplossingen.

Het bleek niet mogelijk om een bijeenkomst van twee uur met de Jeugdreclassering te organiseren gezien de belasting van de betreffende medewerkers. Daarom is gekozen voor een bijeenkomst van een uur plus aanvullende interviews met medewerkers uit 5 regio's (drie individuele telefonische interviews en twee medewerkers samen in een face-to-face interview).

De respons van gemeenten op de uitnodiging per e-mail leidde slechts tot twee aanmeldingen. Om de respons te verhogen hebben de onderzoekers een aantal grote steden gebeld met de vraag of zij wilden komen. Dit leidde tot twee extra aanmeldingen. Vervolgens hebben de onderzoekers de voorzitters van de trajectberaden verzocht om hun contactpersonen bij gemeenten te vragen om te komen. Dit leverde ook twee aanmeldingen op waarmee een totaal van zeven gemeenten werd verwacht, waarvan er uiteindelijk zes personen daadwerkelijk kwamen. Zij vertegenwoordigden de volgende gemeenten: Amsterdam, Rotterdam, Utrecht, regio Bunschoten, Baarn, Soest en Eemnes, Noord-Limburg (Venlo, Venray, Horst a/d Maas, Peel en Maas, Bergen, Genneep, Mook en Middelaar, Beesel) en Leerdam.

In de groepsinterviews waren de volgende regio's (ingedeeld volgens de regio's van de Raad voor de Kinderbescherming) vertegenwoordigd (grijs = aanwezig):

Tabel 2
Overzicht van regio's aanwezig bij de groepsbijeenkomsten

Regio's	Raad	BJZ/JR	JJI's	3RO	Ge- meen- ten
Amsterdam en Gooi- & Vechtstreek					
Friesland en Flevoland					
Gelderland					
Groningen en Drenthe		*			
Haaglanden en Zuid-Holland		*			
Limburg		*			
Midden- en West-Brabant					
Noord- en Zuidoost Brabant					
Noord-Holland		*			
Overijssel					
Rotterdam-Rijnmond					
Utrecht		*			
Zuid-Holland Zuid & Zeeland					
Totaal aantal regio's dat vertegenwoordigd was (van de 13):	7	13 (5) ²	6	6	5

3.6 Analyse

De opgestelde checklist is gebruikt in alle fasen in het onderzoek. Voor de analyse van de documenten, observaties en interviews zijn kwalitatieve methodes gebruikt. De (semi-gestructureerde) interviews zijn kwalitatief geanalyseerd aan de hand van de onderzoeksvragen.

De uitkomsten van de vragenlijst zijn met behulp van SPSS anoniem verwerkt. Wanneer men niet in een netwerk- of trajectberaad kon zitten (bijvoorbeeld een gemeente), maar wel de bijhorende vragen heeft beantwoord zijn de antwoorden niet meegenomen in de analyses.

Wanneer de uitvoering afhankelijk is van regionale verschillen zijn de resultaten per regio weergegeven (bijvoorbeeld vragen naar de frequentie of lokatie van een beraad). Wanneer de uitvoering afhankelijk is van de organisatie zijn de resultaten per organisatie weergegeven (bijvoorbeeld vragen naar de tevredenheid over de rol van de organisatie). In de tabellen worden alleen percentages vermeld wanneer de aantallen daarvoor voldoende groot zijn (minimaal 20).

Nagegaan is of er significante verschillen zijn tussen de verschillende organisaties. Hiertoe zijn verdelingsvrije toetsen uitgevoerd (omdat de antwoordmogelijkheden een categorische indeling hadden, bijvoorbeeld vier antwoordcategorieën ja/meestal wel/meestal niet/nooit). Als er opmerkelijke verschillen zichtbaar waren is dat vermeld. Als er niets vermeld is betekent het dat er geen statistische verschillen zichtbaar waren tussen organisaties. Er konden geen statistische toetsen gedaan worden om verschillen

² Een groepsinterview met alle regio's en 5 interviews met afzonderlijke regio's.

tussen regio's te berekenen, doordat de aantallen respondenten binnen de groepen daarvoor te klein waren.

De resultaten zijn waar relevant geordend per organisatie dan wel per regio. Vanwege de herleidbaarheid van gegevens zijn de regio's genummerd. De resultaten over netwerkberaden behandelen 10 regio's, de resultaten over trajectberaden 13 regio's, omdat niet in alle regio's jeugdinrichtingen zijn en dus geen ook geen netwerkberaden zijn. Wanneer het gaat om een regio uit één van de vier grote steden (Amsterdam, Den Haag, Rotterdam en Utrecht) is "G4" vermeld.

Een indeling in beraden is niet aangehouden omdat sommige medewerkers in meerdere beraden participeren. Het zou te veel tijd van respondenten vragen om vragen te beantwoorden over elk beraad afzonderlijk. Daarnaast zou het aantal respondenten per trajectberaad te klein zijn om statistische verschillen te meten. Daarom is gevraagd naar de algemene ervaring met de beraden en konden eventuele opmerkelijke verschillen aangegeven worden.

4. De netwerk- en trajectberaden

4.1 Inleiding

Wat zijn "netwerk- en trajectberaden"? Netwerk- en trajectberaden zijn overlegvormen waarin verschillende organisaties samen werken, met het doel dat voor alle jongeren die een JJI verlaten, alle nodige nazorg wordt geregeld. Voorbeelden van nazorg zijn passende huisvesting (bij hun ouders, zelfstandig, begeleid of beschermd), inkomen (via hun ouders of een uitkering) en dagbesteding (terug naar school gaan, naar een andere school gaan, werk hebben).

In 2008 zijn landelijke procedures vastgesteld waar alle ketenpartners mee werken. Het doel van deze landelijke procedures was de samenwerking tussen de ketenpartners te verbeteren en om daarmee de nazorg te verbeteren. De procedures zijn beschreven in het "Uitvoeringskader Netwerk- en Trajectberaad" (laatste versie van november 2010).

4.2 De werkwijze van de beraden

In grote lijnen gaan de beraden als volgt te werk. Zodra een jongere in een jeugdinrichting terechtkomt, moeten de Raad, de jeugdreclassering en de jeugdinrichting waar de jongere vastzit zoveel mogelijk relevante informatie over de jongere verzamelen. Wat is er bekend over deze jongere, welk delict heeft hij gepleegd, welke risico's spelen er, is er al een jeugdreclasseerder aangewezen die de jongere zal begeleiden? De organisaties moeten inschatten hoe lang de jongere vast zal blijven zitten en op basis van al deze informatie afspreken wat er geregeld moet worden, door wie en wanneer. Deze (procedurele) afspraken moeten worden doorgegeven aan relevante collega's in de eigen organisatie (bijvoorbeeld de jeugdreclasseerder die de jongere zal gaan begeleiden) en aan andere organisaties (zoals de gemeente waar de jongere vandaan komt). Binnen een week na instroom van de jongere moeten de partners dit samen hebben afgesproken, tijdens een vergadering, in de jeugdinrichting waar de jongere zit. Dit is het netwerkberaad.

Elke jongere die in een jeugdinrichting komt wordt dus besproken in het netwerkberaad. Dit is eenmalig. Daarna moet deze jongere uiterlijk twee weken later worden besproken in een vervolgoverleg, het trajectberaad. Dit trajectberaad volgt de jongere totdat de nazorg is geregeld. Hier wordt diepgaander gekeken naar de problematiek en risicofactoren van de jongere en wordt door de verschillende partners besproken wat de beste aanpak zal zijn. Bijvoorbeeld: kan hij weer terug naar school of moet er een andere school gezocht worden, hoe kunnen zijn risicofactoren verminderd worden, zijn er gedragstrainingen nodig, behandeling, hoe kunnen de ouders betrokken worden en dergelijke. De jeugdinrichting maakt een plan (perspectiefplan) voor de aanpak tijdens de detentieperiode en de jeugdreclassering maakt een plan (nazorgplan) voor de aanpak

ná detentie. Voor jongeren die slechts enkele dagen of weken vastzitten (verreweg de meeste jongeren) geldt dus dat er snel nazorg moet worden geregeld en dat er slechts een beperkt aantal keren over hen gesproken wordt. Jongeren die langer vastzitten kunnen vaker 'op de agenda' gezet worden. Bij het overleg zijn dezelfde organisaties als in het netwerkberaad aanwezig plus de gemeente, maar het kunnen andere medewerkers zijn. Het trajectberaad wordt namelijk gehouden in de regio waar de jongere gaat wonen nadat hij uit de jeugdinrichting komt³. Dit kan een andere regio zijn dan waar hij gedetineerd is en dan komen er dus medewerkers van de Raad en de jeugdreclassering uit die andere regio. De medewerker van de jeugdinrichting waar de jongere vast zit neemt ook deel aan het beraad en reist dus zo nodig naar een andere regio. Daarnaast sluit de gemeente aan bij dit trajectberaad, omdat de gemeente weer verantwoordelijk is voor de jongere nadat het strafrechtelijk kader is afgerond. De belangrijkste kenmerken van de beraden zijn in de kaders hierna vermeld.

Het netwerkberaad

Doel:

1. alle relevante informatie over de jeugdige (snel) boven tafel krijgen
2. inschatting maken hoe lang de jeugdige mogelijk vast zal blijven zitten; op basis hiervan de urgentie van het handelen bepalen en afspraken maken die vooral procedureel van aard zijn (wie – doet wat - wanneer)
3. afspraken maken over de informatie die via de deelnemende partijen wordt teruggekoppeld naar zowel de eigen organisatie als andere partijen, zoals de gemeente.

Doelgroep: elke jeugdige die instroomt in een jeugdinrichting op strafrechtelijke titel, wordt binnen één week na instroom besproken in een netwerkberaad (ongeacht of de jeugdige nog in de jeugdinrichting verblijft of al geschorst is).

Organisaties die deelnemen aan het netwerkberaad:

1. de jeugdinrichting waar de jeugdige verblijft
2. de Raad (casusregisseur, tevens voorzitter van het netwerkberaad) in de regio van de jeugdinrichting
3. jeugdreclassering in de regio van de jeugdinrichting.

Overleg: de minimale frequentie van het overleg is één maal per week zodat iedere jeugdige binnen één week na instroom in de jeugdinrichting kan worden besproken. Het netwerkberaad vindt in principe plaats in de jeugdinrichting waar de jeugdige verblijft.

³ De uitstroomregio: de regio waar de jeugdige zijn woonplaats of vaste verblijfplaats heeft, dan wel de regio waar de jeugdige zal gaan uitstromen.

Het trajectberaad

Doel:

1. inhoudelijke afstemming met betrekking tot de te volgen koers: beantwoorden van de vraag waaraan bij de betrokken jeugdige gewerkt moet worden (doelen)
2. antwoord op de vraag welke partij welke problemen gaat aanpakken, waaronder het aanbod en de diensten die de gemeente kan leveren in het nazorgtraject
3. maken van (procedurele) afspraken over de totstandkoming van het trajectplan, bestaande uit het perspectiefplan van de jeugdinrichting en het nazorgplan van de jeugdreclassering
4. als de jeugdige nog in de jeugdinrichting verblijft, is een bijzonder aandachtspunt de mogelijkheid om alsnog te adviseren tot schorsing van de voorlopige hechtenis onder voorwaarden.

Doelgroep: elke jeugdige die wordt besproken in een netwerkberaad, wordt (uiterlijk) twee weken later in een eerste trajectberaad besproken (ongeacht of de jeugdige op het moment van het eerste trajectberaad nog in de jeugdinrichting verblijft of al geschorst is). Afhankelijk van de situatie volgt bespreking in vervolgetrajectberaden.

Organisaties die deelnemen aan het netwerkberaad:

1. de casusregisseur van de Raad (regievoerend raadslocatie in de uitstroomregio), tevens voorzitter van het trajectberaad
2. de (jeugd)reclasseerder in de uitstroomregio die de jeugdige begeleidt (of gaat begeleiden) of een vertegenwoordiger daarvan
3. een vertegenwoordiger van de jeugdinrichting
4. een contactpersoon van de gemeente (uitstroomregio).

Overleg:

Het trajectberaad vindt plaats in de uitstroomregio. De regievoerende raadslocatie is verantwoordelijk voor de tijdige planning van het eerste trajectberaad.

De vertegenwoordiger van de jeugdinrichting is bij het trajectoverleg niet noodzakelijkerwijs fysiek aanwezig, maar wordt wel ten minste vooraf of tijdens het beraad telefonisch of via andere ict-voorzieningen betrokken.

4.3 Waar zijn de beraden

De voorzitter van de netwerk- en trajectberaden is altijd de Raad. De medewerker van de Raad plant de overleggen, stelt de agenda op en nodigt de partners uit. In dit rapport hanteren we de regio-indeling van de Raad. Er zijn (in de periode waar het onderzoek op gericht is) 13 regio's. In sommige regio's is één trajectberaad, altijd in hetzelfde Veiligheidshuis. In andere regio's zijn er meerdere trajectberaden. De netwerkberaden worden gehouden in de jeugdinrichting waar de jongere verblijft. De 10 jeugdinrichtingen bevinden zich in 10 (raads)regio's. Het aantal inrichtingen en locaties is de laatste jaren sterk teruggelopen, van 14 jeugdinrichtingen met 25 locaties in 2007 naar 10 jeugdinrichtingen met 11 locaties in 2012. Recent is besloten dat nog twee locaties worden gesloten (Horizon Kolkemate in Zutphen, onderdeel van Avenier en locatie Kralingen van De Hartelborgt). Gezien het feit dat er nog andere locaties in de betreffende regio's blijven heeft dit geen gevolgen voor de regionale afstemming.

Tabel 3

Overzicht van Raadsregio's⁴ en jeugdinrichtingen in die regio

Regio	JJI
Amsterdam en Gooi- & Vechtstreek	Amsterbaken
Friesland & Flevoland	LSG Rentray, Lelystad
Gelderland	De Hunnerberg, Horizon Kolkemate
Groningen & Drenthe	Juvaïd
Haaglanden en Zuid-Holland Noord	Teylingereind
Limburg	Het Keerpunt
Midden- en West Brabant	Den Hey-Acker
Noord- en Zuidoost Brabant	Den Hey-Acker
Noord-Holland	-
Overijssel	-
Rotterdam-Rijnmond	De Hartelborgt
Utrecht	De Heuvelrug, Eikenstein
Zuid-Holland en Zeeland	-

4.4 Hoeveel jongeren worden besproken in de beraden?

Hoeveel jongeren worden er besproken in de netwerk- en trajectberaden? Uit cijfers van de dienst Justitiële Inrichtingen blijkt dat er in 2011 in totaal 1844 jongeren instroomden in een jeugdinrichting (tabel 4). Het gaat dan vooral om preventief gehechte jongeren met een kort verblijf in de jeugdinrichting. Zo verblijft ongeveer 30% van de jongeren minder dan twee weken in een jeugdinrichting. Het gemiddeld aantal dagen dat jongeren in voorlopige hechtenis zaten was (in 2011) 49 dagen; jeugddetentie duurde gemiddeld 85 dagen (zo'n drie maanden) en een PIJ-maatregel gemiddeld 1.032 dagen (zo'n drie jaar).

Tabel 4

Overzicht van de verblijfsduur van jongeren die uitstromen uit de jeugdinrichtingen, periode 1-7-2011 – 1-7-2012 . Gegevens afkomstig van DJI. Het gemiddeld aantal dagen verblijfsduur was 146 dagen; de mediaan was 41 dagen.

uitstroomperiode	aantal jongeren	percentage
< 1 week	286	11
< 2 weken	719	28
< 1 maand	1.082	42
< 3 maanden	1.727	68
< 6 maanden	2.028	80
< 1 jaar	2.293	90
< 4 jaar	2.514	99

⁴ Recent is de indeling in regio's van de Raad gewijzigd van 13 naar 10 regio's. Omdat in de periode die de procesevaluatie betreft de oude indeling gold wordt die in dit rapport nog aangehouden.

4.5 Waar krijgen gedetineerde jongeren mee te maken?⁵

Preventieve hechtenis (voorlopige hechtenis)

Jongeren die verdacht worden van het plegen van een misdrijf kunnen worden ingesloten in een justitiële jeugdinrichting. In deze fase van preventieve hechtenis heeft is de jongere (nog) niet veroordeeld (in afwachting van het vonnis).

Schorsing van de preventieve hechtenis

De preventieve hechtenis kan geschorst worden of opgeheven worden, waarna de jongere de jeugdinrichting verlaat. De rechter kan hier voorwaarden aan stellen (bijvoorbeeld meewerken aan begeleiding door de jeugdreclassering). In het netwerkberaad, dus in de week waarin de jongere is ingesloten in een jeugdinrichting, proberen de ketenpartners in te schatten of de jongere geschorst zal worden (door bijvoorbeeld de verwachtingen daarover na te vragen bij de officier van justitie). Mocht een jongere geschorst worden dan verlaat hij de jeugdinrichting en in dat geval moet de jeugdreclassering in de woonplaats van de jongere direct op de hoogte gesteld worden door het netwerkberaad. De Raad stelt een adviesrapportage op voor de raadkamer en betreft hierbij de jeugdreclassering. In de rapportage wordt geadviseerd over de voorwaarden die de rechter kan stellen aan de schorsing. Daarna wordt deze jongere dan besproken in het trajectberaad.

Als de voorlopige hechtenis is geschorst betekent dat niet dat de strafzaak beëindigd is. Het betekent alleen dat de jongere niet meer hoeft vast te zitten totdat de rechter een beslissing heeft genomen. Opheffing van de voorlopige hechtenis betekent dat de jongere onmiddellijk in vrijheid wordt gesteld zonder dat daaraan voorwaarden worden gesteld (er is geen juridische titel meer voor het voortduren van de preventieve hechtenis).

Jeugddetentie

De rechter kan een jongere die een misdrijf heeft gepleegd veroordelen tot jeugddetentie, dat wil zeggen opname in een justitiële jeugdinrichting. Jongeren in de leeftijd van 12 tot en met 15 jaar krijgen maximaal jeugddetentie van 12 maanden opgelegd. Voor jongeren van 16 of 17 jaar, duurt jeugddetentie maximaal 24 maanden.

PIJ-maatregel

De PIJ-maatregel (plaatsing in een inrichting voor jongeren) kan worden opgelegd bij jongeren die tussen hun 12^e en 18^e levensjaar ernstige delicten hebben gepleegd en (in veel gevallen) lijden aan een gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens. Een PIJ-maatregel duurt minimaal drie en maximaal zeven jaar. Een

⁵Bronnen: <http://dji.nl/Onderwerpen/Jongeren-in-detentie/Straffen-en-maatregelen>; <http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/straffen-en-maatregelen/jeugdstraffen>).

PIJ-maatregel duurt in beginsel drie jaar. De rechter is bevoegd om de maatregel te verlengen tot maximaal vijf jaar, als het een geweldsdelict betreft en tot maximaal zeven jaar, als er sprake is van een gebrekkige ontwikkeling of een ziekelijke stoornis. In alle gevallen eindigt de maatregel voorwaardelijk. Het voorwaardelijke gedeelte duurt per definitie één jaar. Verplichte nazorg na een PIJ-maatregel geldt voor delicten die zijn gepleegd na 1 juli 2011, het moment dat een wetswijziging van kracht ging. Voor jeugdigen die vóór 1 juli 2011 een delict hebben gepleegd en daarvoor veroordeeld zijn tot een PIJ-maatregel, bestaat er een vorm van 'vrijwillige nazorg' middels het project Vrijwillige nazorg 18+, dat wordt uitgevoerd door de volwassenreclassering. Vaak gaat het om jongeren die op het moment dat de maatregel beëindigd wordt 18 jaar of ouder zijn. In dat geval wordt de volwassenreclassering ingeschakeld (zes maanden voor de uitstroomdatum) om de begeleiding na detentie te organiseren.

Verplichte nazorg

In 2008 is besloten dat alle jeugdigen met een PIJ-maatregel of jeugddetentie nazorg moeten krijgen. Dit is als volgt geregeld:

- Voor jeugdigen met een korte jeugddetentie (strafrestant van minder dan drie maanden) krijgt verplichte nazorg vorm met behulp van het stellen van bijzondere voorwaarden.
- Voor jeugdigen met een langere jeugddetentie (strafrestant van meer dan drie maanden) krijgt verplichte nazorg vorm middels deelname aan een scholings- en trainingsprogramma (STP).
- Voor jeugdigen met een PIJ-maatregel is voorzien in een stelsel van voorwaardelijke beëindiging van de PIJ-maatregel.

Bovenstaande is ingevoerd per 1 juli 2011. De regelingen omtrent verplichte nazorg zijn daarmee van toepassing op jeugdigen wiens strafzaken na deze datum onherroepelijk werden. Voor deze wetswijziging was nazorg vrijwillig⁶.

Verplichte nazorg biedt een mogelijkheid om jongeren na hun verblijf in een jeugdinrichting langer te begeleiden en zo de kans op recidive te verkleinen. Het verplichte karakter biedt een 'stok achter de deur': wie zich onttrekt aan de nazorg kan teruggeplaatst worden in de inrichting.

Jeugdstrafrecht

Het jeugdstrafrecht geldt voor jongeren van 12 tot 18 jaar. De leeftijd van de dader op het moment van het strafbaar feit is bepalend. Kinderen tot 12 jaar kunnen niet

⁶ De invoering van verplichte nazorg sluit aan bij de bevindingen van de Algemene Rekenkamer, die in 2007 concludeerde dat het bieden van goede begeleiding na terugkeer in de samenleving van belang is voor het welslagen daarvan.

strafrechtelijk worden vervolgd. Vanaf 18 jaar geldt in principe het volwassenenstrafrecht. De rechter kan echter in voorkomende gevallen jongeren van 16 of 17 jaar berechten volgens het volwassenenstrafrecht vanwege: 1) een zeer ernstig strafbaar feit (bijvoorbeeld moord), 2) de persoonlijkheid van de dader of 3) de omstandigheden bij het strafbaar feit. Anderzijds kan de rechter het jeugdstrafrecht toepassen voor jongeren van 18 tot 21 jaar vanwege: 1) de persoonlijkheid van de dader of 2) de omstandigheden bij het strafbaar feit. Dit komt vooralsnog zeer weinig voor.

Wanneer de jeugdige tijdens zijn verblijf in een jeugdinrichting of in de periode van nazorg achttien wordt, kan begeleiding plaatsvinden door de volwassenreclassering. Zo wordt voorkomen dat nazorg uitblijft of eindigt wanneer een jeugdige meerderjarig wordt.

Adolescentenstrafrecht

Het Kabinet Rutte-Asscher wil een adolescentenstrafrecht invoeren voor jongeren van 15 tot 23 jaar. Uitgangspunt is dat de aanpak van delinquenten effectief moet zijn en rekening moet houden met de persoonlijke omstandigheden van de dader. Hierbij is niet de biologische leeftijd van adolescenten van belang maar de ontwikkelingsfase. Met het wetsvoorstel wil het kabinet flexibiliteit creëren rond de leeftijdsgrens van 18 jaar zodat voor adolescenten van 15 tot 23 jaar sancties kunnen worden gebruikt uit zowel het jeugdstrafrecht als uit het volwassenenstrafrecht. Het gaat om flexibele toepassing van het soort strafrecht voor deze leeftijdsgroep, waarbij met name de toepassing van artikel 77c Wetboek van Strafrecht verruimd wordt naar adolescenten tot 23 jaar (in plaats van 21 jaar), zodat voor deze adolescenten sancties uit het jeugdstrafrecht (met een meer pedagogische aanpak) kunnen worden opgelegd.

Resultaten

5. Resultaten: inleiding

In dit deel van het rapport bespreken we de uitkomsten van het onderzoek. Hierbij worden in het eerste hoofdstuk de resultaten met betrekking tot de netwerkberaden weergegeven, en in het volgende hoofdstuk die over de trajectberaden. In het volgende deel, conclusies, gaan we in op de vraag welke aanpassingen nodig zijn in de opzet van de beraden. We beginnen nu eerst met een overzicht van kenmerken van mensen die de vragenlijst invulden.

5.1 De respondenten

De 93 mensen die de vragenlijst invulden⁷ hebben diverse functies en functiebenamingen. Het betreft grotendeels casusregisseurs (van de Raad voor de Kinderbescherming), jeugdreclasseerders (van de jeugdreclassering), reclasseringswerkers (van de volwassenreclassering), individuele trajectbegeleiders (ITB-ers, van de jeugdinrichtingen) en coördinatoren (bij gemeenten). De meesten (72%) hebben een opleiding op HBO-niveau, waarvan 33% maatschappelijke dienstverlening en 15% sociaal-pedagogische hulpverlening (tabel 3 en 4, bijlage).

Gevraagd naar ervaring geeft ca. 30% van de respondenten aan dat zij relatief weinig jongeren per jaar bespreken (1 tot 25). Dit zijn vooral medewerkers van de volwassenreclassering en gemeenten. De respondenten van de Raad, de jeugdinrichtingen en de jeugdreclassering spreken meer jongeren per jaar, 23% bespreekt zelfs meer dan 200 jongeren per jaar (tabel 6, bijlage). Dit is niet verwonderlijk, gezien het feit dat de laatste drie organisaties zowel bij het netwerk- als bij het trajectberaad aanwezig zijn en 'hoofdverantwoordelijk' zijn. De meeste respondenten (89%) hebben meer dan een jaar ervaring met de beraden (tabel 7, bijlage). Vijf procent neemt deel aan enkel één netwerkberaad; 40% neemt deel aan één trajectberaad, 22% participeert in meerdere trajectberaden en 30% in zowel netwerk- als trajectberaden (tabel 8, bijlage).

⁷ Zie hoofdstuk 3 voor informatie over de respons.

6. Resultaten: de netwerkberaden

In dit hoofdstuk wordt de uitvoering van de netwerkberaden besproken, waarbij we de onderzoeksvragen beantwoorden op basis van de informatie uit de vragenlijsten en groepsinterviews. We behandelen achtereenvolgens: 1) uitvoering van de netwerkberaden; 2) samenstelling, 3) tijdbesteding, 4) doelbereik, 5) knelpunten en 6) meerwaarde van de netwerkberaden.

In dit hoofdstuk worden alleen de (raads)regio's besproken die een netwerkberaad hebben. Immers, in de regio's waar geen jeugdinrichting is, wordt ook geen netwerkberaad gehouden. Drie regio's hebben geen jeugdinrichting en dus geen netwerkberaad. Er zijn dus in totaal 10 netwerkberaden met (minimaal) 30 deelnemers (in elk netwerkberaad een vertegenwoordiger van de Raad, de jeugdreclassering en de jeugdinrichtingen). De vragenlijst over de netwerkberaden is ingevuld door 35 mensen (het is mogelijk dat meerder medewerkers uit één organisatie deelnemen aan een netwerkberaad, bijvoorbeeld twee mensen uit een jeugdinrichting).

6.1 Worden de netwerkberaden uitgevoerd zoals beoogd?

Hierbij behandelen we systematisch alle aspecten uit het uitvoeringskader die de uitvoering van de netwerkberaden betreffen.

6.1.1 Doelgroep

Het uitvoeringskader geeft aan dat alle jongeren die in een jeugdinrichting instromen, in een netwerkberaad moeten worden besproken. De respondenten geven aan dat dat vrijwel altijd het geval is: 85% van de respondenten zegt dat dat altijd gebeurt; 15% van de respondenten (afkomstig uit drie regio's) zegt dat dat meestal gebeurt (tabel 5). In de groepsinterviews wordt benadrukt dat hoewel er soms een enkele jongere niet besproken wordt, verreweg de meeste jongeren wel worden besproken ("99 van de 100"). Er zijn hierover geen registraties beschikbaar.

Uit de toelichting die respondenten op de open vragen geven blijkt dat de volgende redenen worden genoemd voor het feit dat soms een jongere niet wordt besproken:

- problemen met GCOS waardoor informatie niet wordt ingevoerd en een jongere buiten zicht kan blijven,
- voor jongeren die tussen verschillende regio's verhuizen (van jeugdinrichting) of in een jeugdinrichting zitten in een regio waar ze niet wonen (de zogenaamde "bovenregionale jongeren") komt de informatie soms niet aan in de andere regio,
- er is onduidelijkheid bij de overdracht van het beraad naar de individuele begeleider.

Tabel 5

Uitvoering netwerkberaad totaal, in aantallen (N) en percentages tussen haakjes (%)

De jeugdigen die instromen in een JJI worden besproken in een netwerkberaad	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Totaal (N=35)	30 (85,7%)	5 (14,3%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)

6.1.2 Moment van bespreking

De jongeren die instromen in een jeugdinrichting moeten volgens het uitvoeringskader binnen een week na instroom worden besproken in een netwerkberaad. Dit blijkt volgens 37% van de respondenten het geval te zijn, en volgens 46% niet altijd, maar wel meestal (tabel 6). Vier respondenten uit twee regio's (een grote landelijke regio en een grootstedelijke regio) geven aan dat de termijn van een week meestal niet of nooit gehaald wordt. Hoewel de termijn van een week niet altijd gehaald wordt duurt het meestal niet veel langer voordat de jongeren worden besproken, zo blijkt uit de groepsinterviews.

Tabel 6

Uitvoering netwerkberaad totaal, in aantallen (N) en percentages tussen haakjes (%)

Na instroom van de jongeren in een JJI wordt binnen één week een netwerkberaad gehouden	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Totaal (N=35)	13 (37,1%)	16 (45,7%)	2 (5,7%)	2 (5,7%)	2 (5,7%)

6.1.3 Frequentie van de netwerkberaden

Bij 63% van de respondenten wordt het netwerkberaad, conform het uitvoeringskader, 1 keer per week gehouden. Bij 29% is dat meestal het geval (tabel 12, bijlage). Een aantal regio's geeft aan dat het netwerkberaad gehouden wordt afhankelijk van de instroom. Doordat het aantal jongeren dat instroomt in een jeugdinrichting de laatste jaren sterk is verminderd komt er niet elke week een jongere binnen en is een netwerkberaad dan ook niet nodig.

6.1.4 Informatievergaring

Als er een jongere is ingestroomd in een jeugdinrichting wordt de jeugdinrichting geacht dat onmiddellijk door te geven aan de Raad en de gemeente waar de jeugdinrichting is gevestigd. De Raad is vervolgens verantwoordelijk voor het plannen van het netwerkberaad. 11% van de respondenten geeft aan dat de informatie over ingestroomde jongeren inderdaad dezelfde dag wordt doorgegeven, terwijl 40% aangeeft dat dat meestal het geval is. Toch geeft ook een groot deel aan dat de termijn niet gehaald wordt: 26% van de respondenten geeft aan dat de termijn meestal niet of nooit gehaald wordt; 23% weet het niet (tabel 13, bijlage). Op dit punt wordt dus sterk afgeweken van het uitvoeringskader.

6.1.5 Tijdigheid van informatie

Desgevraagd geeft het merendeel van de respondenten (65%) aan dat de benodigde informatie altijd of meestal beschikbaar is tijdens het netwerkberaad (tabel 14, bijlage). De jeugdinrichtingen zijn hier wat positiever over dan de respondenten van de Raad, die vaker aangeven dat niet alle benodigde informatie altijd op tijd boven tafel is (tabel 15, bijlage).

6.1.6 Vergaderlocatie

De netwerkberaden vinden, anders dan het uitvoeringskader aangeeft, lang niet altijd plaats in de jeugdinrichting waar de jongere vastzit: 51% geeft aan dat dat nooit het geval is, 6% meestal niet (tabel 16, bijlage). Slechts in vier regio's wordt aangegeven dat het netwerkberaad altijd in de jeugdinrichting plaatsvindt (waarvan twee grootstedelijke regio's). Het feit dat het netwerkberaad niet altijd in de jeugdinrichting plaatsvindt wordt verklaard door het volgende.

Uit de open vragen in de vragenlijst en de groepsbesprekingen blijkt dat een aantal netwerkberaden niet meer fysiek maar digitaal gehouden wordt. Dit lijkt vooral het geval te zijn in regio's met een lagere instroom, maar niet alleen daar. In deze gevallen wordt dan volstaan met het invoeren van informatie in het registratiesysteem GCOS. Door de Raad wordt gecontroleerd of alle benodigde informatie hierin aanwezig is en of de betreffende partners weten wat zij moeten doen. Want wanneer de instroom laag is, vindt men fysieke aanwezigheid niet efficiënt. Bovendien levert samenkomen niet meer informatie op dan al in het systeem staat ("We controleerden alleen maar of we informatie hadden ingevoerd").

In sommige regio's vindt het beraad altijd digitaal plaats, tenzij één van de partners het noodzakelijk vindt om fysiek bijeen te komen (op afroep); een andere variant is een bereikbaarheidsafspraken (iedereen voert gegevens in en als er vragen zijn dient men op een bepaald uur bereikbaar te zijn). Andere regio's (ook regio's met een lage instroom) hechten juist zeer aan fysieke bijeenkomsten. Vooral in de groepsinterviews met de jeugdinrichtingen komen een aantal zorgen naar voren over digitaal overleg: men vindt dit minder waardevol en effectief en is bang dat met name informatie over bovenregionale jongeren nog meer verloren gaat.

Ook blijkt dat in een aantal regio's verschillende overleggen zijn samengevoegd. Zo wordt bijvoorbeeld soms een netwerk- en trajectberaad aansluitend gehouden (in een jeugdinrichting) en zijn dus ook de volwassenreclassering en de gemeente aanwezig bij het netwerkberaad (officieel als toehoorder). Over het algemeen geven de respondenten aan de vorm voor hen niet belangrijk is (digitaal of fysiek overleg), als maar duidelijk is wat de inhoud moet zijn (wat besproken moet worden). Voorwaarde voor digitaal

overleg is wel dat alle benodigde informatie wordt ingevoerd in GCOS. Dit is niet altijd het geval (we komen hier straks op terug).

6.1.7 Aanwezigheid van ketenpartners

Volgens de respondenten zijn de beoogde organisaties vrijwel altijd vertegenwoordigd: de Raad en de jeugdreclassering zijn er bijna altijd (94%) en de jeugdinrichtingen ook meestal (88%). Als de vaste contactpersoon is verhinderd wordt in 88% van de gevallen een vervanger geregeld (tabel 17 t/m 20, bijlage).

6.1.8 Inschatting van detentietijd

De respondenten geven aan dat moeilijk ingeschat kan worden hoe lang de jongere vast zal blijven zitten: 55% geeft aan dat dat niet of meestal niet kan (tabel 21, bijlage). Dit wordt bevestigd in de groepsinterviews. Het komt vaak voor dat een jongere die instroomt zeer snel en/of onverwacht wordt geschorst.

6.1.9 Afspraken

Ongeveer de helft van de respondenten (52%) geeft aan dat in het netwerkberaad afspraken worden gemaakt over welke partner wat doet (tabel 22, bijlage) en dat afspraken worden teruggekoppeld aan ketenpartners (55%) (tabel 23, bijlage). Uit de groepsinterviews komt naar voren dat het vooral van belang is dat de werker van de jeugdreclassering de benodigde informatie heeft omdat deze met de jongere aan de slag moet. De respondenten van de jeugdreclassering geven aan dat zij de informatie vaak al hebben, ook zonder netwerkberaad. Als dat zo is, is het volgens de respondenten niet nodig om afspraken te maken in het netwerkberaad. Volgens een aantal respondenten zijn de beraden dus eigenlijk niet nodig voor dit doel. Voordat de beraden werden ingevoerd waren er echter jongeren die niet in beeld waren bij de jeugdreclassering. In de eerder genoemde steekproef (van 102 jongeren) die de Algemene Rekenkamer trok was de jeugdreclassering niet betrokken bij het opstellen van verblijfs- en behandelplannen en kreeg slechts de helft van de jongeren nazorg (Algemene Rekenkamer, 2007).

In bijna de helft van de gevallen (47%) wordt direct contact opgenomen met de jeugdreclassering in de uitstroomregio, als verwacht wordt dat de jongere geschorst zal worden (tabel 24, bijlage). Op dit moment wordt dus afgeweken van het uitvoeringskader.

6.1.10 Registratie

Bij 88% van de respondenten wordt altijd in het registratiesysteem GCOS geregistreerd, bij de overige 12% gebeurt dat meestal (tabel 25, bijlage). Drie van de (particuliere) jeugdinrichtingen kunnen wel informatie lezen in GCOS maar kunnen volgens eigen zeggen geen informatie toevoegen. Eén van de Bureaus Jeugdzorg heeft echter geen

toegang tot GCOS. Deze locatie is niet voornemens GCOS te gaan gebruiken omdat men een eigen systeem heeft. In dit geval stuurt de medewerker van de jeugdreclassering informatie per e-mail naar de collega's bij de Raad en de jeugdinrichting, die zorgen dat de informatie in GCOS wordt gezet. Daarnaast wordt naar voren gebracht in de groepsinterviews dat niet alle medewerkers met GCOS kunnen werken. Soms hebben vestigingen (vooral bij de Raad en de jeugdreclassering) een groot aantal medewerkers, die maar af en toe met GCOS werken en dan hun kennis over het systeem verliezen.

Vanuit de jeugdreclassering wordt als oplossing tegen deze versnippering voorgesteld om per vestiging één medewerker verantwoordelijk te maken voor de netwerk- en trajectberaden, zodat deze medewerker de beraden bijwoont, de informatie invoert in GCOS en doorgeeft aan collega's. Daarnaast wordt aangegeven dat alle organisaties verplicht gesteld moeten worden GCOS te gebruiken (dit geldt voor de jeugdreclassering) en dat zij ondersteund moeten worden in het verkrijgen van volledige toegang tot GCOS (dit geldt voor particuliere jeugdinrichtingen die met andere systemen en beveiliging werken).

Als de informatie niet in GCOS staat wordt het lastig; uit de groepsinterviews ontstaat de indruk dat er dan niet altijd actief achteraan wordt gebeld, soms omdat niet duidelijk is met wie men moet bellen, soms omdat men slechte ervaringen heeft (de partner zou nooit reageren), soms omdat men de informatie ook niet echt nodig heeft. Toegang tot en invoer van gegevens in GCOS is dus essentieel en verdient daadkrachtige aandacht. De trend lijkt dat men na een aantal pogingen de schouders ophaalt en geen actie onderneemt om het probleem structureel op te lossen.

6.2 Samenstelling

Vrijwel alle respondenten (94%) vinden dat de samenstelling van het netwerkberaad (meestal) geschikt is voor het doel van het beraad (tabel 26, bijlage). Over de invulling van de rollen van de aanwezigen is men (meestal) wel tevreden. Over de rol van de vertegenwoordiger van de Raad zijn de respondenten het meest positief (tabel 27 t/m 29, bijlage). De tevredenheid over de samenstelling wordt bevestigd in de groepsinterviews. In de open vragen werden wel partijen genoemd die ook uitgenodigd zouden kunnen worden (bijvoorbeeld de William Schrikker Groep, school, volwassenreclassering, politie), maar over het algemeen wordt aangegeven dat bij het netwerkberaad de huidige partijen volstaan en dat in een trajectberaad, meerdere partners kunnen aanschuiven (zie het volgende hoofdstuk).

6.3 Tijdsbesteding

De respondenten zijn gevraagd naar de gemiddelde tijd die zij besteden aan het netwerkberaad per week (dus niet per jongere maar voor alle jongeren in die week). Daarbij is gevraagd naar alle onderdelen (voorbereiding, vergadering, terugkoppeling,

administratie en reistijd). Veel respondenten benadrukken dat de tijdsbesteding voor de netwerkberaden sterk wisselt, afhankelijk van de agenda en de casussen die besproken worden. Het gemiddelde van alle respondenten komt uit op 6,5 uur per week per netwerkberaad. De meeste tijd gaat in de voorbereiding zitten (gemiddeld ruim 2 uur). De medewerkers van de Raad en de jeugdinrichtingen besteden er ongeveer even veel tijd aan: ca. 6,5 uur (waarbij de jeugdinrichtingen aangeven relatief veel tijd voor administratie te gebruiken). Respondenten van de jeugdreclassering geven aan relatief minder tijd aan het netwerkberaad te besteden (4,9 uur per week) en hebben minder voorbereidingstijd nodig dan de Raad en de jeugdinrichtingen (ongeveer een uur). Dit komt waarschijnlijk doordat de jeugdreclassering toch al met de jongere bezig is en zich voor het netwerkberaad niet meer specifiek hoeft voor te bereiden, men kent de jongere al (tabel 32 t/m 35, bijlage).

6.4 Doelbereik

De meeste respondenten geven aan dat de netwerkberaden leiden tot verbetering van de nazorgplannen (12% altijd; 55% meestal; tabel 30, bijlage). De jeugdinrichtingen zijn hierover het meest positief (tabel 31, bijlage). Toch geeft ook 42% van de respondenten (met name de jeugdreclassering) aan dat de nazorgplannen niet verbeterd worden door de netwerkberaden. Jeugdreclasseerders geven hierbij aan dat dit niet komt doordat de plannen niet goed zouden zijn, maar doordat de zij ook zonder netwerkberaden goede nazorgplannen zouden maken, dit was en is immers hun werk en verantwoordelijkheid. Toch geven 15 (van de 31) respondenten (van de Raad, jeugdinrichtingen en jeugdreclassering) aan dat er zonder de netwerkberaden veel minder nazorg zou zijn voor gedetineerde jongeren (tabel 36, bijlage). Het feit dat hier zo verschillend over gedacht wordt kan mogelijk verklaard worden doordat ook voor de invoering van de beraden in sommige regio's al goede samenwerking tussen ketenpartners bestond. De mate waarin de situatie verbeterd is kan dus verschillen tussen regio's.

6.5 Knelpunten

In het voorgaande werd al duidelijk dat op vrijwel alle onderdelen uit het uitvoeringskader in enige mate wordt afgeweken. In de vragenlijst is de respondenten gevraagd om aan te geven wat zij nu de grootste knelpunten vinden (tabel 7). Tenslotte hoeft niet elke afwijking van het protocol de resultaten te verminderen.

Gebrekkige informatiedeling vanuit de jeugdreclassering en de justitiële jeugdinrichtingen wordt veel ingevuld op de vragenlijst bij de vraag naar knelpunten (men noemt informatie delen tijdverspilling; of "er komt geen nieuwe informatie anders dan al in het systeem staat") net als problemen in de overdracht van jongeren tussen verschillende regio's (men krijgt onvoldoende informatie uit de vorige regio; of men weet niet hoe het vervolg gaat).

Problemen met GCOS worden ook vaak genoemd: omdat het systeem onvoldoende met informatie wordt gevuld, omdat niet alle partijen er toegang toe hebben (één jeugdreclassering en sommige particuliere jeugdinrichtingen die geen informatie kunnen toevoegen), omdat het geen handig werkbaar programma is (een aantal deelnemers noemt zelfs het verloren gaan van opgeslagen informatie) en omdat niet alle werkers met GCOS kunnen werken of het zo weinig doen dat zij vergeten hoe het ook weer ging.

Minder vaak werden logistieke problemen genoemd, zoals te weinig voorbereidingstijd, lange reistijd en het overbodig zijn van fysieke bijeenkomsten.

Tabel 7
Knelpunten zoals genoemd door respondenten van de vragenlijst

Genoemde knelpunten m.b.t. netwerkberaden	Aantal malen genoemd
Gebrekkige informatiedeling (vanuit BJZ/JR, rechtbank en JJI) en terugkoppeling	17
Overdracht van jongeren uit andere regio's en onduidelijkheid over vervolg in ander beraad	16
Problemen met GCOS	15
Logistieke problemen (voorbereiding, kort van te voren plannen, reistijd, fysieke bijeenkomst eigenlijk niet nodig etc.).	10
Problemen in de rolverdeling van de Raad, BJZ/JR en de WSG	4
Veel schorsingen	2

Gezien het feit dat informatiedeling en GCOS met elkaar samenhangen lijkt dit het grootste knelpunt te zijn voor de respondenten: er is niet altijd voldoende informatie, onder andere doordat dit niet in GCOS wordt ingevoerd, waardoor terugkoppeling naar collega's en partners en met name andere regio's niet altijd gebeurt.

Ook is duidelijk dat er een knelpunt is omtrent de zorg voor jongeren met een licht verstandelijke beperking (LVB). De rolverdeling tussen de jeugdreclassering en de William Schrikker Groep, die zich richt op de LVB-groep, wordt genoemd als knelpunt en dat sluit aan bij de roep om meer aanwezigheid van de William Schrikker Groep bij de netwerkberaden. Er zijn geen landelijke registraties bekend over het aantal LVB-jongeren. Uit een zelfevaluatie van het netwerkberaad in Amsterdam (Tuin & Van der Heijden, 2012, zie ook het volgende hoofdstuk) blijkt dat 18% tot de LVB-groep behoort, wat lager is dan men verwachtte.

6.6 Meerwaarde

Bijna alle respondenten geven aan dat de meeste jongeren nu in beeld zijn. Het doel van de beraden wordt dus bereikt. Of de netwerkberaden daarvoor nodig zijn, daarover verschillen de meningen echter. 31% van de respondenten zegt dat hun organisatie (meestal) zonder het netwerkberaad kan (tabel 37, bijlage); ook dan zouden de meeste jongeren in beeld zijn. De meeste respondenten (71%) zijn van mening dat de jongeren die besproken worden zeker baat hebben bij het netwerkberaad (tabel 39, bijlage).

Deelnemers vanuit jeugdreclassering geven aan dat de jongeren wel in beeld zijn, maar dat dit niet op het conto van de netwerkberaden kan worden geschreven; de jeugdreclassering heeft de jongeren ook zonder de netwerkberaden goed in beeld. Medewerkers van de jeugdreclassering geven ook aan in groepsinterviews dat de jongeren ook al in beeld waren voor de netwerk- en trajectberaden, hoewel in werkelijkheid het feit dat teveel jongeren niet in beeld waren juist reden was om het systeem van beraden destijds landelijk in te voeren. Zoals eerder vermeld wijkt het beeld van sommige medewerkers van de jeugdreclassering dus af van de bevindingen van de Algemene Rekenkamer, die constateerde dat een te grote groep jongeren niet in beeld was.

In het volgende hoofdstuk zullen we zien hoe het verder gaat nadat de jongeren in een netwerkberaad zijn besproken.

7. Resultaten: de trajectberaden

In dit hoofdstuk wordt de uitvoering van de trajectberaden besproken. We behandelen achtereenvolgens: 1) uitvoering van de trajectberaden; 2) samenstelling, 3) tijdbesteding, 4) doelbereik en 5) meerwaarde van de netwerkberaden.

7.1 Worden de trajectberaden uitgevoerd zoals beoogd?

Hierbij behandelen we achtereenvolgens alle aspecten uit het uitvoeringskader met betrekking tot de trajectberaden. We bespreken de antwoorden op de vragenlijst die werd ingevuld door 87 mensen en de informatie die werd verkregen in de groepsinterviews.

7.1.1 Doelgroep

Het uitvoeringskader schrijft voor dat alle jongeren die in een netwerkberaad zijn besproken vervolgens besproken moeten worden in een trajectberaad. 28% van de respondenten geeft aan dat dit altijd het geval is en 28% geeft aan dat alle jongeren meestal wel worden besproken in een trajectberaad. 33% weet niet of dit wel of niet het geval is (tabel 8).

Tabel 8
Uitvoering trajectberaad totaal, in aantallen (N) en percentages tussen haakjes (%)

De jeugdigen die in een netwerkberaad zijn besproken, worden allemaal besproken in een trajectberaad	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Totaal (N=87)	24 (27,6%)	24 (27,6%)	3 (3,4%)	7 (8,0%)	29 (33,3%)

Het zijn vooral medewerkers van gemeenten en de volwassenreclassering die niet weten of alle jongeren wel besproken worden (tabel 42, bijlage). Dat is logisch, want doordat zij niet bij het netwerkberaad zijn weten zij niet precies of alle jongeren van daaruit wel worden overgedragen. Toch is duidelijk dat niet 100% van de jongeren besproken wordt in een trajectberaad. Uit de antwoorden op de open vragen en de groepsbesprekingen komt naar voren dat vooral jongeren die snel (bijvoorbeeld na één of twee dagen) geschorst worden niet altijd in een trajectberaad worden besproken. Sommige medewerkers vinden het niet nodig om deze jongeren in een trajectberaad te bespreken, de jongere is al lang weg uit de jeugdinrichting. Andere beraden hebben de afspraak dat de jongere altijd nog één keer wordt besproken, ook al is hij weg, om te checken of alles is geregeld en ook om alle partijen te informeren over de acties die genomen zijn (door bijvoorbeeld de jeugdreclassering). Op de open vraag hoe lang de jongere wordt gemonitord worden zeer verschillende antwoorden gegeven (tabel 9): variërend van 'tot het moment van schorsing' tot 'tot de nazorg is geregeld'. Een deel van de respondenten geeft een 'juridisch moment' aan waarop de monitoring stopt (bijvoorbeeld de

strafzitting, het moment van schorsing)); anderen geven het moment aan op grond van inhoud (bijvoorbeeld als alles is geregeld, of zolang het nodig is).

De respondenten geven aan dat de aandacht vooral uit gaat naar de jongeren die wat langer vastzitten en dat er op wordt vertrouwd dat de jeugdreclassering de jongeren die snel uitstromen onder de hoede neemt. Om precies te weten hoe lang de jongeren worden gevolgd zou een analyse van de registraties in GCOS nodig zijn.

Tabel 9

Einde monitoring jongeren beraden (van vroeg naar laat)

Tot welk moment wordt de jongere gemonitord?	Aantal malen genoemd
Tot het moment van schorsing	2
Tot de strafzitting	10
Tot het onherroepelijk worden van het vonnis	1
Tot aan het moment van het trajectberaad	1
Alleen bij het eerste trajectberaad (daarna neemt één van de partners de jongere onder zijn hoede, meestal BJZ/JR)	3
Tot het duidelijk is of er Jeugdreclassering is opgelegd	2
Zolang als nodig is. Het verschilt per jongere hoelang monitoring noodzakelijk wordt geacht	17
Alleen bij hoog risico op recidive of maatschappelijke onrust wordt de jongere langdurig gevolgd door het trajectberaad	1
Tot het einde van de proeftijd/STP	4
Tot uitstroom, d.w.z.: het moment dat de opgelegde maatregel verloopt, de jongere is overgedragen en nazorg geregeld is	21
Onbekend/kan niet gezegd worden	4

7.1.2 Moment van bespreking en vergaderlocatie

De trajectberaden moeten volgens het uitvoeringskader binnen twee weken na een netwerkberaad worden gehouden. In tabel 10 is te zien dat 32% van de respondenten niet weet of dat binnen twee weken gebeurt. 36% geeft aan dat dit meestal het geval is en 16% zegt dat dit altijd gebeurt. Vier regio's geven aan dat het trajectberaad nooit binnen twee weken plaatsvindt, waarvan drie grote regionale regio's en een grootstedelijke regio. Ook bij deze vraag zijn het vooral gemeenten en de volwassenreclassering die niet weten of de beraden binnen twee weken worden gehouden.

Uit de groepsinterviews komt naar voren dat er niet altijd voldoende informatie beschikbaar is binnen twee weken na het netwerkberaad, zodat het niet zinvol is om fysiek bij elkaar te komen, zeker als de informatie die er wel is in GCOS is ingevoerd zodat de partners het kunnen inzien. De jongere wordt dan wel besproken maar een week later, wat volgens deze respondenten ook effectiever is. Uit de groepsinterviews

komt naar voren dat de algemene consensus is dat de termijnen van de beraden gehandhaafd moeten worden. Meestal worden de termijnen wel gehaald en ze zijn een stok achter de deur die niet moet verdwijnen, anders is het eind zoek, zo geeft men aan.

Tabel 10

Uitvoering trajectberaad, in aantallen (N) en percentages tussen haakjes (%)

De trajectberaden worden binnen twee weken na een netwerkberaad gehouden	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Totaal (N=87)	14 (16,1%)	31 (35,6%)	7 (8,0%)	7 (8,0%)	28 (32,2%)

De vergaderlocatie van de trajectberaden is volgens het uitvoeringskader de regio waar de jeugdige naartoe gaat uitstromen. 44% geeft aan dat dit meestal wel het geval is en 40% geeft aan dat de trajectberaden altijd plaatsvinden in de regio van uitstroom (tabel 11). In vier regio's is dit meestal niet of nooit het geval volgens een aantal respondenten. In sommige regio's wordt het trajectberaad namelijk digitaal gehouden. Net als bij het netwerkberaad wordt door sommige regio's digitaal overleg gevoerd omdat, wanneer alle informatie op tijd in GCOS is ingevoerd, dit wel zo efficiënt wordt geacht. Er zijn ook andere varianten ontwikkeld. Er is standaard digitaal overleg, of fysiek overleg op afroep. In één regio worden het netwerkberaad en trajectberaad direct achter elkaar gehouden. In enkele regio's is er een apart PIJ-beraad waarin (volgens de procedures van het trajectberaad) PIJ-jongeren worden besproken. Aangegeven wordt dat de PIJ-jongeren in dat geval apart worden besproken vanwege de grote aantallen (de agenda zou anders overvol zijn). Een grootstedelijke regio geeft aan dat het risico van een grote agenda is dat het dan een coördinerend (en niet inhoudelijk) overleg wordt waardoor sommige partners dan afhaken, bijvoorbeeld de gemeente voor wie niet alle casussen interessant zijn. Als risico bij incidenteel beraad wordt genoemd dat de informatie soms te laat wordt opgevraagd als trajectberaden incidenteel worden gepland. Dat is helemaal lastig voor organisaties die de cliënt niet kennen zoals de volwassenreclassering.

De wijzigingen zijn overigens aangebracht na evaluatie door de partners maar zonder overleg met landelijk beleid.

Tabel 11

Uitvoering trajectberaad, in aantallen (N) en percentages (%) tussen haakjes

De trajectberaden vinden plaats in de regio van uitstroom	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Totaal (N=87)	35 (40,2%)	38 (43,7%)	1 (1,1%)	5 (5,7%)	8 (9,2%)

7.1.3 Aanwezigheid van ketenpartners

De aanwezigheid van de ketenpartners is verschillend per organisatie (tabellen 46 t/m 51, bijlage). 84% van de respondenten geeft aan dat de Raad altijd aanwezig is bij de trajectberaden. 55% geeft aan dat de jeugdreclassering altijd aanwezig is en 34% geeft aan dat de jeugdreclassering meestal aanwezig is. Over de aanwezigheid van de gemeente zijn de indrukken wat meer verdeeld. Respondenten uit zes van de dertien regio's geven aan dat de gemeente daar altijd of meestal wel bij de trajectberaden aanschuift.

Dit beeld wordt in de groepsinterviews bevestigd: de Raad is, als voorzitter, vrijwel altijd aanwezig, maar de andere partijen zijn er niet altijd. Opvallend is dat de jeugdreclassering relatief minder vaak aanwezig is. De gemeenten zijn vaak niet aanwezig. Zij worden niet altijd uitgenodigd (door de Raad) en komen niet altijd. Vanuit de Raad wordt aangegeven dat er sommige regio's zijn met vaste contactpersonen in gemeenten, die altijd worden geïnformeerd. Bij andere regio's is niet altijd duidelijk wie de contactpersoon is (personele wisselingen; kleine gemeente van waaruit nooit eerder een jongere vast heeft gezeten, zodat de gemeente geen ervaring heeft). Ook wordt aangegeven dat de gemeenten wel uitgenodigd worden maar dat zij misschien niet weten dat het om een trajectberaad gaat omdat het maar sporadisch voorkomt dat er een jongere uit hun gemeente vastzit. Dit blijkt ook uit de respons op de vragenlijst: de medewerkers van de gemeenten weten niet precies wat een netwerk- en trajectberaad inhoudt. Een ander probleem is dat niet alle gemeenten in GCOS kunnen (zeker niet voor jongeren in andere regio's) waardoor informatie niet doorkomt.

In een klein aantal regio's heeft een aantal gemeenten samen een liaison aangesteld die aan het trajectberaad deelneemt en de andere gemeenten aanspreekt als dat nodig is. Dit loopt goed en wordt aangeraden aan andere kleinere gemeenten. Ook wordt geadviseerd om de gemeenten blijvend actief te benaderen, om ze te informeren, te ondersteunen en te laten zien wat zij kunnen bijdragen. Verwezen wordt naar het nazorgprogramma voor volwassen gedetineerden, "waarbij de projectleider steeds op zijn fiets langs alle gemeenten in de buurt kwam en de problemen die ik noemde de volgende dag had opgelost".

Op de vraag of de jeugdinrichting fysiek aanwezig is bij de trajectberaden antwoordt 37% dat dit altijd het geval is. 32% geeft aan dat de jeugdinrichting meestal wel

aanwezig is. De jeugdinrichtingmedewerkers (met name bij bovenregionale plaatsingen) hoeven niet fysiek bij het trajectberaad aanwezig te zijn, maar moeten wel vooraf of tijdens het beraad telefonisch of via andere ict-voorzieningen betrokken worden. Uit de vragenlijst blijkt dat 62% aangeeft dat er meestal of altijd contact wordt opgenomen met de jeugdinrichting. 18% van de respondenten weet niet of dit het geval is. Als de vaste contactpersoon niet aanwezig kan zijn bij het trajectberaad wordt (anders dan bij het netwerkberaad) niet altijd een vervanger gestuurd. 23% geeft aan dat dit meestal niet of nooit gebeurt. Dit kan dus beter. Hoewel sommige jeugdinrichtingen aangeven dat fysieke aanwezigheid nodig is voor goede samenwerking zijn er ook goede ervaringen van andere jeugdinrichtingen met video-conferencing (georganiseerd door de Raad); zij raden dit iedereen aan in het geval de reisafstand te groot is om naar een trajectberaad af te reizen.

Uit de groepsinterviews komt naar voren dat de jeugdinrichtingen niet altijd worden uitgenodigd, zeker niet als het gaat om jongeren die in een andere regio gedetineerd zijn. Soms weet de Raad aldaar niet wie contactpersoon van de jeugdinrichting in de andere regio is. Men kent de mensen niet en er zijn vaak wisselende begeleiders in een jeugdinrichting, zodat de Raad niet weet wie benaderd moet worden. In GCOS staat dan een naam van een algemene contactpersoon maar dat is dan niet altijd de individuele begeleider en de contactpersoon weet ook niet wie dat is. Op een gegeven moment houdt men dan op met zoeken. Vooral bij jongeren die maar heel kort in de jeugdinrichting verblijven wordt dat ook als te veel werk gezien, met relatief weinig meerwaarde. Het zou handig zijn als de naam van de individuele begeleider van de jongere meteen bij het netwerkberaad ingevoerd zou worden.

Ook wordt aangegeven dat de jeugdinrichting wel eens vergeten wordt bij bovenregionale jongeren. Soms zijn er meerdere overleggen, bijvoorbeeld in een trajectberaad en in een ander risico-overleg in het veiligheidshuis, waardoor de jongere al uitgebreid besproken is en de jeugdinrichting vergeten wordt. Omdat de jeugdinrichting niet bij het veiligheidshuis zit wordt deze niet automatisch betrokken.

Tenslotte geven voorzitters van de Raad aan dat zij de jeugdinrichtingen wel uitnodigen maar geen reactie krijgen. Jeugdinrichtingen geven aan dat zij niet naar een trajectberaad gaan als dat te veel reistijd kost. Maar er wordt dan ook niet altijd telefonisch of digitaal overlegd voorafgaand aan een beraad, wat wel de bedoeling is.

Hoewel er niet altijd actief achter de jeugdinrichting wordt aangegaan door de Raad en de jeugdinrichtingen zelf ook niet altijd actief achter een trajectberaad aangaan (wat officieel ook niet hun taak is), vinden de meeste respondenten wel dat de jeugdinrichting zinvolle informatie kan leveren, met name als de jongere langer vastzit. Dat dit knelpunt niet actief wordt aangepakt komt wellicht doordat de medewerker die de nazorg voor de

jongere concreet vorm moet geven de informatie van de jeugdinrichting toch niet echt niet mist. Dit geldt zeker voor kortgestrafte jongeren.

Er worden twee oplossingen voorgesteld om de informatie-overdracht tussen regio's te verbeteren. Vanuit het groepsgesprek met de Raad wordt voorgesteld om de netwerkberaden te houden in de regio waar de jongere woont. Dan zitten namelijk meteen de organisaties aan tafel die de nazorg moeten regelen voor deze jongere en die elkaar kennen (namelijk in de eigen regio). Zij hebben de informatie echt nodig en zullen dus wel naar de jeugdinrichting bellen (ook in een andere regio) om informatie te vragen. De vraag in dat geval is echter wel of de Raad snel weet waar de jongeren zitten, en of de Raad weet bij wie men terecht kan. Het probleem van niet weten bij wie men moet zijn wordt hiermee wellicht niet opgelost maar verschoven. Nu is het echter zo dat het netwerkberaad jongeren bespreekt die straks teruggaan naar een andere regio en dat de informatie dan niet altijd meegaat. Hoewel de casusregisseur van de Raad moet hierop moet toezien, is het niet duidelijk wie aangesproken kan worden als de informatie niet komt. Er is geen resultaatverplichting van de organisaties en er is geen 'aanspreekcultuur'.

Een oplossing die wordt voorgesteld in een interview met medewerkers van de jeugdreclassering is dat elk bureau een vast contactpersoon moet hebben die in het trajectberaad zit en de informatie in GCOS invoert en aangesproken wordt als dat niet gebeurt. Daardoor wordt de huidige versnippering tegengegaan waardoor werkers maar weinig met een trajectberaad en GCOS in aanraking komen en daardoor hun kennis verliezen (en bijvoorbeeld niet meer met GCOS kunnen werken). De jeugdreclassering moet er dan voor zorgen dat de informatie boven tafel komt en achter de jeugdinrichting aan gaan.

7.1.4 De informatie

Over de informatieverstrekking (tabellen 52 t/m 54, bijlage) geeft 74% van de respondenten aan dat relevante informatie tijdens het trajectberaad meestal beschikbaar is. 7% geeft aan dat de relevante informatie altijd beschikbaar is. Informatieverstrekking van bovenregionale jongeren is niet altijd op tijd beschikbaar tijdens het trajectberaad. 34% van de respondenten geeft aan dat de informatie over jongeren uit een netwerkberaad van een andere regio meestal niet of nooit op tijd is. Bijna een kwart (24%) geeft aan dat dit niet te weten. Bovenregionale informatieverstrekking lijkt hier ook weer een knelpunt te zijn. De informatie komt uiteindelijk wel, maar soms te laat. Het probleem daarbij komt vooral op het bord van de jeugdinrichting: die moet met de jongere aan de slag en kan de informatie van de jeugdreclassering (uit de andere regio) daarbij gebruiken. Ook de Raad moet weten wie bij de jongere betrokken zijn en wil deze informatie zo snel mogelijk hebben. De jeugdreclassering zelf mist de informatie minder: zij hebben informatie over de jongere

in huis en missen de informatie uit de jeugdinrichting blijkbaar niet altijd. Als het gaat om bovenregionale jongeren moet de jeugdreclassering uit de woonplaats van de jongere aan de slag; de jeugdreclassering in de regio van de jeugdinrichting doet niets met de jongere dus mist ook geen informatie.

De perspectiefplannen die de jeugdinrichtingen moeten maken zijn niet altijd binnen zes weken klaar. Redenen daarvoor zijn dat de werkdruk te hoog is dat er soms zoveel instroom is dat het niet lukt om de plannen op tijd af te hebben. Bij sommige jeugdinrichtingen lukt dat wel altijd.

7.1.5 De nazorgplannen

Ook is gevraagd wat de medewerkers vinden van de inhoud en kwaliteit van de nazorgplannen (tabellen 56 t/m 61 en tabel 64, bijlage).

Naar voren komt dat 39% van de respondenten aangeeft dat de aandachtspunten van de jongeren meestal of altijd gekoppeld worden aan de risicofactoren die voortkomen uit de risicotaxatie die de Raad doet. Een groot deel geeft echter aan dat zij dit niet weten (45%). Dit zijn vooral medewerkers van de volwassenreclassering en de gemeenten. Er zijn momenteel twee methoden om risico's in te schatten binnen de Raad: de oude methode "BARO" (Basisraadsonderzoek) en de nieuwe: het "LIJ" (Landelijk instrumentarium Jeugdstrafrecht). Met behulp van een gestructureerde vragenlijst, dossierinformatie en gesprekken wordt een inschatting gemaakt van de risico's en beschermende factoren van de jongeren. De aanpak moet vervolgens gericht zijn op het verminderen van die risicofactoren en het versterken van de betreffende beschermende factoren. Het LIJ wordt momenteel landelijk ingevoerd. Ten tijde van het onderzoek werkten twee regio's met het LIJ. De overige regio's verkeren in de voorbereidende fase. De respondenten die het LIJ kennen zijn van mening dat het een meerwaarde heeft om interventies af te stemmen op de risicofactoren. De risicofactoren en beschermende factoren maken geen structureel onderdeel uit van bespreking in de netwerk- en trajectberaden. De indruk van de respondenten is wel dat de meeste leefgebieden worden besproken en dat de aanpak gericht wordt op de factoren die nodig zijn.

Ook is gevraagd of de verschillende onderdelen in een nazorgplan voor de jongere op elkaar worden afgestemd. 17% van de respondenten geeft aan dat er altijd wordt gezorgd dat alle interventies op elkaar worden afgestemd (bijvoorbeeld van intramuraal naar vervolgbehandeling). 59% geeft aan dat dit meestal het geval is. Wanneer doorgevraagd wordt in groepsinterviews is echter niet duidelijk hoe dat gebeurt en of alle organisaties voldoende kennis hebben om te weten welke interventies wel of niet bij elkaar aansluiten. De meeste aandacht lijkt uit te gaan naar praktische zaken zoals huisvesting en dagbesteding. Minder aandacht lijkt te gaan naar interventies die meer gericht zijn op cognitieve, gedragsmatige of psychologische aspecten van de jongere.

Bovendien zijn er soms verschillen van visies tussen de begeleiders van de jeugdinrichtingen en de volwassenreclassering. Dit ligt volgens de respondenten op individueel niveau en op organisatieniveau. De laatste tijd zouden de jeugdinrichtingen strenger zijn bij het overtreden van voorwaarden dan de volwassenreclassering die nog wel een kans zou willen geven. Dit kan discussie geven. Ook omdat de jeugdinrichtingen een STP-plan maken, terwijl de volwassenreclassering het moeten uitvoeren. Als hierover niet in een vroeg stadium is overlegd kan het leiden tot meningsverschillen tijdens de uitvoering. De respondenten geven aan dat de volwassenreclassering liefst al in een vroeg stadium geïnformeerd moet worden over het traject dat de jeugdinrichting voor ogen heeft, bijvoorbeeld in één van de eerste trajectberaden.

Tevens blijkt dat 38% van de respondenten aangeeft dat zij niet *samen* met de ketenpartners een nazorgplan voor de jongere maken. De jeugdinrichting maakt een plan voor de periode tijdens detentie en met betrekking tot verlof en een eventueel STP (het perspectiefplan), de jeugdreclassering maakt een nazorgplan voor de periode van het moment van verlaten van de jeugdinrichting tot de afloop van de straf. Alleen als er dingen door de gemeente gedaan moeten worden (wat vaak niet het geval is omdat de jeugdreclassering het al heeft geregeld) maakt de gemeente daar een plan voor. De plannen worden volgens veel respondenten niet of nooit gedeeld met het doel samen de aandachtspunten en aanpak voor jongeren op stellen. Uit de groepsinterviews komt naar voren dat de plannen wel gemaakt worden, maar door de afzonderlijke organisaties en dat vervolgens wordt gecheckt of alles is geregeld. Als er al wordt afgestemd dat gaat dat meestal over moeilijke dingen, zoals het vinden van een nieuwe school als de oude school de jongere niet meer wil aannemen, of het vinden van huisvesting in een stad met grote woningnood. Maar er wordt niet samen nagedacht over wat de inhoud van het plan moet zijn: wat zijn de risicofactoren van de jongere, welke informatie hebben alle partijen, hoe kan deze samengevoegde informatie tot beter inzicht leiden en hoe kunnen daarmee de doelen voor de nazorg beter bepaald en behaald worden?

In plaats van een dergelijke inhoudelijke, gezamenlijke aanpak waarbij het geheel meer wordt dan de som der delen, werken de meeste beraden met het afvinken van afzonderlijke acties. Hiermee wordt het belangrijkste doel van het uitvoeringskader niet behaald. Daarbij moet opgemerkt worden dat dit doel ook niet bekend is bij iedereen. Het is duidelijk het achterliggende doel geweest dat landelijk beleidsmakers nog steeds in gedachten hebben, maar dat in de praktijk - en ook in de tekst van het uitvoeringskader - onvoldoende helder is. Hierdoor hebben sommige regio's de beraden als coördinerend overleg opgevat, dat daardoor ook wel digitaal kan. Dit druist dus in tegen de onderliggende bedoelingen van de beraden.

Hoewel sommigen meer betrokken willen worden bij het opstellen van de plannen, is de meerderheid van de respondenten wel tevreden over het plan dat de ketenpartner maakt. 57,0% geeft aan meestal wel tevreden te zijn over de perspectiefplannen van de jeugdinrichtingen (4% altijd) en 59% geeft aan meestal wel tevreden te zijn over de nazorgplannen van de jeugdreclassering (6% altijd). 35% van de respondenten zegt tevreden te zijn over de kwaliteit van de nazorgplannen van de gemeente, maar ook een groot deel geeft aan dat zij moet weten hoe de kwaliteit van de nazorgplannen van de gemeenten is (41%). De plannen verschijnen overigens meestal niet op papier en worden dus niet als totaalplaatje gezien, maar de belangrijkste informatie uit de afzonderlijke plannen wordt in GCOS gezet. Wat samenhangt met het matige oordeel over de plannen van de gemeente is dat de respondenten zeer van mening verschillen over de kwaliteit van de advisering van de gemeente over de inzet van gemeentelijke voorzieningen een wisselend beeld weer (tabel 64, bijlage). 61% van de respondenten geeft aan dat de gemeenten meestal wel of altijd advies geeft over de voorzieningen. In totaal geeft 22% geeft aan dat dit meestal niet gebeurt, drie regio's geven aan dat dit nooit het geval is.

Het globale beeld is dat alle ketenpartners het belangrijk vinden dat de gemeenten betrokken zijn. In veel gevallen gaat het puur om het informeren van de gemeente over de jongeren die straks weer als gewone burger terugkeren onder de hoede van de gemeente. In sommige gevallen gaat het echter ook om de hulp van de gemeente bij het voor elkaar krijgen van onderdelen van de nazorg, met name het gebruik van contacten binnen de gemeenten om sneller school of huisvesting voor elkaar te krijgen. Ook blijkt dat de verwachtingen over en weer sterk verschillen. De jeugdinrichtingen en jeugdreclassering vinden dat zij verantwoordelijk zijn voor het opstellen van hun eigen perspectiefplan c.q. nazorgplan. Dit is hun (wettelijke) taak. Zij informeren de andere partners over de belangrijkste onderdelen en vragen om hulp als zij die nodig hebben. Sommige gemeenten vinden echter dat zij ook inhoudelijk kunnen meedenken over de inhoud van het plan, omdat zij een beter overzicht hebben van alle voorzieningen dan de jeugdreclasseerder, of omdat zij hun contacten bij voorzieningen (bijvoorbeeld scholen, uitkeringsinstanties, woningbouw) kunnen inzetten om de benodigde zorg voor de jongere sneller voor elkaar te krijgen. Bovendien willen zij graag meer informatie over de jongeren en liefst ook andere leden van het gezin zodat ze daar ook actie op kunnen ondernemen. Juist deze laatste wens leidt echter tot huiver bij de verschillende partners die bezorgd zijn dat de gemeente niet goed omgaat met privacy van de jongere. In ieder geval is duidelijk dat door de verschillende verwachtingen ook teleurstellingen optreden. De jeugdreclassering is teleurgesteld dat wanneer men dan de gemeente betreft, de gemeente toch minder blijkt te kunnen doen dan de jeugdreclassering had gehoopt. De gemeente is teleurgesteld omdat nu men er eindelijk bij is, men toch minder betrokken wordt dan men had gehoopt. Sommige gemeenten geven aan dat de periode voor de jeugdreclassering wellicht verlengd zou kunnen worden tot het moment dat de nazorg

gewaarborgd is, nu heeft men soms het idee dat de jeugdreclassering maar kort tijd heeft en de jongere dan 'over de schutting gooit'. Als oplossing voor de onduidelijkheid in rollen en taken van de wordt genoemd het opnieuw onder de aandacht brengen van de "Handreiking nazorg jeugdige ex-gedetineerden" voor gemeenten (2009): hierin staat aangegeven wat de taken en verantwoordelijkheden zijn. De gemeenten die de handreiking kennen geven aan dat de informatie helder is en raden dit andere gemeenten aan.

In groepsinterviews kwamen voorbeelden naar voren waarbij de contactpersoon bij de gemeente in een eerder dienstverband werkzaam was bij de jeugdreclassering. Dit leek de afstemmingsprocessen zeer ten goede te komen. Ook werd aangegeven dat de onderlinge samenwerking verbeterde als de functionaris van de gemeente aan het veiligheidshuis deelneemt, wat echter niet altijd het geval is.

7.1.6 Afspraken

Eén van de doelen van het trajectberaad is dat tijdens het beraad wordt afgesproken welke partner welke problemen gaat aanpakken. Van de respondenten geeft 58% aan dat dit meestal wordt gedaan en 32% zegt dat het altijd gebeurt (tabel 62, bijlage).

De volwassenreclassering moet zes maanden voor aanvang van een STP worden ingeschakeld. Sommige jeugdinrichtingen proberen dat al negen maanden van tevoren, bij andere jeugdinrichtingen zit de volwassenreclassering altijd al bij het PIJ-beraad en is dus al langer op de hoogte. Er wordt echter ook regelmatig aangegeven dat de volwassenreclassering te laat wordt ingeschakeld en er dan ineens haast is om een woonadres te organiseren. Verklaringen voor de late overdracht zijn dat niet altijd eerder bekend is waar de jongere heen gaat; dat veel te laat gedacht wordt over de vraag waar de jongere heen moet gaan, dat het lang duurt voordat duidelijk is (vanuit de Balie van de volwassenreclassering) naar welke reclasseringsorganisatie de jongere moet maar ook dat de volwassenreclassering zelf een opdracht voor nazorg weigert (omdat deze bijvoorbeeld te laat is aangemeld) of dat de volwassenreclassering zelf te laat start met het organiseren van de nazorg. Medewerkers van de volwassenreclassering geven aan dat de periode van zes maanden zeker nodig is voor het organiseren van nazorg, maar dat het in de praktijk eerder gemiddeld drie maanden zou zijn.

Ook moet volgens het uitvoeringskader in het trajectberaad advies worden gegeven over de schorsing van de voorlopige hechtenis onder voorwaarden: als schorsing verwacht wordt, moet meegedacht worden over welke voorwaarden zinvol zijn. Het merendeel van de respondenten geeft aan dat dit altijd of meestal wordt gedaan (59%, tabel 63, bijlage).

7.1.7 Registratie

Bij de trajectberaden geeft 70% aan dat afspraken meestal of altijd in GCOS worden genoteerd, bij de netberaden ligt dit percentage hoger (88% altijd). Bij 20% is het niet bekend of in GCOS wordt geregistreerd. Hoewel uit elke organisatie een aantal mensen niet weet of in GCOS wordt geregistreerd zijn het ook hier met name de gemeenten die dat niet weten (tabellen 69 en 70, bijlage).

Net als bij de netwerkberaden komt naar voren dat niet iedereen toegang heeft tot het registratiesysteem (tabel 71, bijlage). 78% geeft aan altijd toegang te hebben tot GCOS. Drie van de (particuliere) jeugdinrichtingen ondervinden technische problemen met het systeem en één van de grootstedelijke Bureaus Jeugdzorg kiest ervoor GCOS niet te gebruiken. Bovendien heeft niet iedereen toegang tot informatie over jongeren in een andere regio terwijl dat soms wel nodig is.

Gebruik van GCOS is essentieel in de informatie-overdracht. Daar waar de informatie door alle partijen op tijd in GCOS wordt ingevoerd is er een goed overzicht en is het volgens betrokkenen niet nodig om fysiek bijeen te komen, tenzij er grote problemen spelen. Het lijkt echter te vaak te gebeuren dat GCOS niet volledig of niet door alle partijen wordt ingevoerd. Invoerproblemen lijken vooral te spelen bij de jeugdinrichtingen en de jeugdreclassering. Dit komt onder andere doordat hier veel verschillende begeleiders zijn die niet structureel in een trajectberaad zitten maar alleen als ze een jongere begeleiden die in het beraad wordt besproken. Doordat dit dan weinig voorkomt verdwijnt de kennis over GCOS en zijn wachtwoorden soms verstreken, wat allemaal verandering voor de invoer zijn. Door diverse respondenten wordt aangeraden om per jeugdinrichting of per jeugdreclassering één persoon aan te wijzen die deelneemt aan het trajectberaad, gegevens invoert in GCOS en informatie overbrengt en opvraagt bij collega's.

7.2 Samenstelling van de trajectberaden

Net als bij het netwerkberaad zijn de meeste respondenten tevreden over de samenstelling van de trajectberaden (tabellen 74 t/m 81, bijlage). 95% vindt dat de samenstelling van het trajectberaad meestal of altijd geschikt is voor het doel van het beraad (tabel 74, bijlage). De tevredenheid over de invulling van de rollen van partners (net als bij het netwerkberaad) is het hoogst bij de Raad (94% meestal of altijd tevreden). Over de rol van de jeugdinrichtingen geeft 75% van de respondenten aan meestal of altijd tevreden te zijn over de invulling hiervan. En over de rol van de jeugdreclassering geeft 88% van de respondenten aan meestal of altijd tevreden te zijn. Over de invulling van de rol van de gemeente is men minder positief. 11% geeft aan altijd tevreden te zijn en de helft meestal (51%), 28% is meestal niet tevreden en 10% nooit. Met name de Raad, jeugdinrichtingen en de jeugdreclassering zouden de invulling van de rol van de gemeente anders willen zien.

Ongeveer de helft (47%) geeft aan dat naast de vaste partners (Raad, jeugdreclassering, jeugdinrichtingen en gemeenten) andere partners bij de trajectberaden aanwezig zijn. Uit de open vragen blijkt dat dit de volgende partners zijn: de William Schrikker Groep, leerplichtambtenaren, politie, scholen en de volwassenreclassering. Andere partners (die minder vaak worden genoemd) zijn: OM, gezinsvoogden, hulpverleners, buurtwerkers of buurtregisseurs, maar ook diverse andere instanties zoals sociale zaken, opvang, woningcorporaties en schulphulpverlening. In sommige regio's zitten ook de jongeren zelf en diens ouders bij de trajectberaden. Dat ouders en de jongeren zelf aanschuiven bij de beraden is naar mening van de landelijk beleidsmakers niet volgens de geest van het uitvoeringskader. Het trajectberaad is hierop niet ingericht; om met de ouders en jongere te spreken is een andere procedure en andere gespreksvorm nodig. Wel wordt het van belang geacht dat ouders en jongeren worden betrokken, maar dit kan in een ander overleg (binnen de begeleiding), zo geven landelijk beleidsfunctionarissen aan: het trajectberaad is ingericht voor afstemming tussen de organisaties. Het betrekken van ouders kan volgens de respondenten overigens wel meer aandacht krijgen. Hoewel medewerkers van de jeugdinrichtingen de perspectiefplannen met de ouders bespreken, zou dit vaak in een laat stadium gebeuren.

Ook is gevraagd welke partners men zou willen toevoegen aan het trajectberaad. Bij deze vraag geeft men met name aan dat het belangrijk is om per casus te kijken welke partners nodig zijn en partners op afroep bij de trajectberaden aan te laten schuiven. Meerdere malen is genoemd dat de William Schrikker Groep vaker uitgenodigd zou moeten worden. Verder worden genoemd: politie, leerplichtambtenaren, scholen, OM en de volwassenreclassering. Ook wordt de gemeente een aantal keer genoemd. Het uitvoeringskader geeft aan dat het niet de bedoeling is om veel verschillende partners uit te nodigen ("Geen Poolse landdagen").

Ook is gevraagd welke partners niet nodig zijn. Hierop antwoorden de meeste respondenten dat alle vaste partners nodig zijn. Enkelen noemen dat de jeugdreclassering (als de volwassenreclassering aanwezig is), de jeugdinrichtingen, de gemeenten, scholen, OM en politie niet nodig zijn in het trajectberaad. De aanwezigheid van partners zoals zorghulpverleners en scholen maakt het overleg meer inhoudelijk (in plaats van procesmatig), maar wordt in verband met de privacy niet altijd wenselijk geacht.

Vanuit de volwassenreclassering verschillen de meningen over de benodigde deelname aan de trajectberaden. Met name medewerkers van de volwassenreclassering die weinig betrokken zijn geven aan meer betrokken te willen zijn worden. Medewerkers die wel betrokken zijn geven aan dat betrokkenheid niet nodig is voor jongeren onder de 16 jaar

en ook niet bij elk overleg; omdat de overleggen vaak coördinerend van aard zijn is het niet nodig om altijd aanwezig te zijn, mits informatie beschikbaar is via GCOS, men af en toe aanwezig is (bijvoorbeeld één keer per maand, op afroep of bij een apart overleg over PIJ-jongeren) en op tijd wordt ingeschakeld om proefverlof te regelen.

7.3 Tijdsbesteding

Gevraagd is naar de tijdsbesteding van de respondenten in het trajectberaad (tabellen 82 t/m 87, bijlage). Gemiddeld besteden alle vaste partners 6,4 uur per week aan de trajectberaden. Hierbij zijn alle onderdelen meegenomen (voorbereiding, vergadering, terugkoppeling, administratie en reistijd). De Raad besteedt gemiddeld de meeste tijd aan de trajectberaden (8,9 uur per week) en de gemeenten het minst (2,5 uur per week). De jeugdinrichtingen en de jeugdreclassering besteden respectievelijk gemiddeld 7,3 uur en 6,9 uur per week aan de trajectberaden. De volwassenreclassering gemiddeld 5,1 uur. Globaal genomen gaat de meeste tijd bij alle partners zitten in de voorbereiding op het beraad. Kanttekening hierbij is dat niet iedereen de vragen betreffende (volledig) heeft ingevuld. Dit komt omdat in de regio's met lage instroomcijfers men zeer wisselend (soms 3 keer per jaar) aanwezig is bij de beraden.

7.4 Doelbereik

Op de vraag of de meeste aandacht uitgaat naar de jongeren die de meeste aandacht nodig hebben, zijn de meeste respondenten positief (24% altijd en 49% meestal wel, tabel 65, bijlage). Toch geeft een groot deel aan dat men dit niet weet (23%). Met name medewerkers van de volwassenreclassering en gemeenten hebben hier minder zicht op (tabel 66, bijlage).

Vanuit een grootstedelijke regio wordt aangegeven dat het niet goed zou zijn om alleen jongeren met hogere risico's (blijkend uit het LIJ) te bespreken in de beraden omdat veel jongeren bij wie volgens het LIJ geen sprake is van een hoog risico, toch problemen op school of thuis blijken te hebben en een potentieel risico met zich meebrengen. Ook deze jongeren zouden juist in de trajectberaden aandacht verdienen omdat daarmee erger voorkomen kan worden.

Nadat het trajectberaad is afgesloten moet informatie over het nazorgtraject teruggekoppeld worden. 18% van de respondenten zegt dat die informatie altijd teruggekoppeld wordt en 28% zegt dat dat meestal gebeurt, maar de andere zeggen dat het niet gebeurt of dat zij dit niet weten (tabel 72, bijlage).

Net als bij het netwerkberaad is aan de respondenten gevraagd of zij vinden dat in het trajectberaad de kwaliteit van de nazorgplannen wordt verbeterd door de informatie-uitwisseling (tabellen 80 en 81, bijlage). 73% van de respondenten geeft aan dat de trajectberaden leiden tot een verbetering van de nazorgplannen. Van de 27% die

aangeeft dat zij hier minder positief over zijn, is het vooral de Raad die vindt dat de kwaliteit van de nazorgplannen niet wordt verbeterd door het trajectberaad. Uit de antwoorden op de vragenlijst komt niet duidelijk naar voren waarom medewerkers van de Raad vinden dat de kwaliteit niet verbeterd wordt door de beraden: of de plannen al goed waren of dat ze onvoldoende goed zijn, beide argumenten worden genoemd.

7.5 Knelpunten

Desgevraagd geven de respondenten op de open vragen in de vragenlijsten de volgende knelpunten aan: problemen met GCOS, het delen van informatie, onduidelijke rollen en verwachtingen, het samen opstellen van plannen, logistieke problemen, het onnodig zijn van fysiek overleg.

In de groepsbijeenkomsten worden bovenstaande punten ook genoemd. Ook het organiseren van de daadwerkelijke nazorg, met name het vinden van een school of dagbesteding wordt relatief vaak genoemd als knelpunt. Als een jongere is ingestroomd bij een jeugdinrichting wordt hij uitgeschreven bij de oude school en na het verlaten van de jeugdinrichting moet hij opnieuw ingeschreven worden bij een school. Het komt vaak voor dat de oude school de jongere niet meer wil aannemen. Dit is een groot knelpunt. Maar ook wanneer er wel een school gevonden wordt is het de vraag of de jongere op school blijft, er zouden namelijk veel vroegtijdige schoolverlaters zijn. De respondenten verschillen echter van mening over de verantwoordelijkheid voor dit probleem: sommigen geven aan dat de beraden een taak hebben om de scholen zo goed mogelijk te informeren over de jongere, zodat de school hier beter mee kan omgaan en schooluitval beter voorkomen kan worden. Anderen geven aan dat de school niet hoeft te weten dat de jongere vast zit (hoewel de Raad wel contact moet opnemen met de school) en dat dit niet de taak van de justitiële ketenpartners is.

Over de financiering van de beraden blijken misverstanden te bestaan: zo zou er 1) geen financiering zijn voor de William Schrikker Groep, alleen voor de jeugdreclassering, 2) zou de jeugdreclassering niet betaald worden voor het vergaren van informatie voor bovenregionale jongeren en 3) zou het budget bestemd zijn voor maximaal 3 besprekingen van een jongere in het trajectberaad. Deze ideeën zijn onjuist: de William Schrikker Groep wordt wel degelijk gefinancierd, de kosten voor de beraden zijn verwerkt in de pupilprijs en het budget is gebaseerd op een gemiddelde van drie besprekingen per jongeren, wat gezien de vaak korte verblijfsduur meer dan voldoende zou moeten zijn. Het is duidelijk dat de misverstanden wel degelijk van invloed zijn op de uitvoering van de beraden en opheldering is dan ook wenselijk.

Zelfevaluatie van netwerk- & trajectberaad Amsterdam

Het netwerk- en trajectberaad in Amsterdam heeft zelf een evaluatie uitgevoerd door 23 willekeurig gekozen jongens te volgen in een periode van ongeveer 8 maanden (Tuin & Van der Heijden, 2012). Hierin is ook gekeken naar kenmerken van de doelgroep en het verloop van het proces. We vermelden hier de belangrijkste bevindingen ter illustratie.

Kenmerken van de jongens:

- De meesten jongens waren 16, 17 jaar oud. Bij 39% was sprake van een civiele uithuisplaatsing. 18% had een verstandelijke handicap. Dit percentage was lager dan de medewerkers verwachtten.
- 35% van de jongeren werd voor de zitting geschorst uit voorlopige hechtenis en kreeg een maatregel hulp & steun. 1 van de 23 jongeren kreeg tijdens de zitting nog een onvoorwaardelijke jeugddetentie opgelegd, de rest kwam voor en tijdens de zitting vrij.

Bespreking in netwerk- en trajectberaden:

- De jongeren zijn gemiddeld 5 keer besproken in een beraad.
- Perspectiefplannen (van de jeugdinrichting) en nazorgplannen (van de jeugdreclassering) werden te laat of niet ontvangen door het beraad (slechts 13% van de perspectiefplannen werd ontvangen en ca. 50% van de nazorgplannen).
- Knelpunten van de beraden waren verder: toegang tot GCOS, late pro justitie rapportage, geen, beperkte en/of late overdracht tussen jeugdreclassering, WSG en volwassenreclassering, problemen in de nazorg zelf (m.n. huisvesting en civiele doorplaatsing), overlap met andere overleggen, onduidelijke taakverdeling, beperkte uren gemeenteambtenaar en WSG en probleem met huisvesting en arbeidstoeleiding in de gemeente.
- Meerwaarde: partijen zijn snel op de hoogte, zijn tevreden over het uitwisselen van informatie en tips over voorzieningen, koppeling met medewerkers in de gemeente, bespreking van bijzondere voorwaarden, alle PIJ-jongeren in beeld, ook bovenregionaal.

Resultaten:

- Er gaat niet één jongere de jeugdinrichting uit zonder besproken te zijn op het beraad. Niet voor iedere jongere is echter een passend nazorgplan beschikbaar.
- 26% van de jongeren is na uitstroom gerecidiveerd (tijdens de 8 maanden van de evaluatie).

7.6 Verschillen tussen beraden

Respondenten die aan meerdere beraden hebben deelgenomen, zijn gevraagd naar opvallende verschillen tussen die beraden. Het meest wordt het aandeel van de gemeente genoemd. Niet alle gemeenten (met name kleine gemeenten) hebben medewerkers met voldoende kennis, voldoende tijd en voldoende voorzieningen. Anderen geven aan dat van de gemeente vaak niet duidelijk is wat er van hen verwacht wordt, maar dat zij wel bereidheid en inzet tonen.

Een ander verschil tussen beraden zit in de tijd die wordt uitgetrokken voor het trajectberaad en voor de afzonderlijke casussen. In de grote gemeenten wordt minder diep op de casussen ingegaan dan in de kleine gemeenten die met een lager aantal jongeren te maken hebben. Daar staat tegenover dat, zo stelt een deelnemer, de werkwijze in de grote gemeenten zeer soepel verloopt: er zijn vaste deelnemers en de contacten met de ketenpartners hier zijn dusdanig goed, dat afspraken makkelijk gemaakt worden en trajecten soepel worden uitgezet.

Het voordeel van een beraad waarin veel jongeren worden besproken, is dat het een overstijgend karakter behoudt, zoals aanvankelijk bedoeld was. Een nadeel kan volgens respondenten zijn dat hierdoor soms niet volledig gewerkt kan worden. Wanneer er te weinig fte's voor staan, kan het grote aantal jongeren problematisch zijn.

De functie van de beraden verschilt ook. In sommige regio's is het beraad coördinerend of regisserend van aard. In andere gevallen wordt veel dieper op de zaak ingegaan: de problematiek van het hele gezin wordt bekeken, het traject wordt aangepast op "langverblijvers" of er worden partners aan tafel uitgenodigd die van belang zijn voor nazorg. De regio's die een coördinerend overleg voeren vinden dat ook de bedoeling, maar de regio's die meer inhoudelijk overleggen vinden dat juist meerwaarde hebben.

Als we de antwoorden op de vragenlijst bekijken (in het voorgaande beschreven) zien we kort samengevat de volgende verschillen tussen organisaties:

- Medewerkers van de volwassenreclassering en gemeenten hebben minder ervaring, weten logischerwijs niet of alle jongeren uit netwerkberaden ook in trajectberaden worden besproken en of dit binnen twee weken gebeurt, en of de aandachtspunten voor de jongeren gekoppeld zijn aan het LIJ.
- Regio's met lagere instroom hebben vaker digitaal overleg.
- Jeugdinrichtingen uiten de meeste zorgen over
- De Raad en de jeugdreclassering hebben relatief veel medewerkers, die niet allemaal kennis over GCOS bijhouden.
- Vooral medewerkers van jeugdinrichtingen en de jeugdreclassering voeren niet altijd informatie in in GCOS.
- Vooral gemeenten hebben niet allemaal toegang tot GCOS.

- Contact met kleinere gemeenten is lastiger te leggen en onderhouden.
- Grote gemeenten hebben meer voorzieningen maar ook meer wachtlijsten, bijvoorbeeld voor begeleid of beschermd wonen.
- Bij bovenregionale jongeren is het vinden van een contactpersoon en informatie-overdracht lastig.
- Vooral medewerkers van de Raad vinden dat de kwaliteit van de nazorgplannen niet altijd verbetert door de beraden.
- Vooral medewerkers van de jeugdreclassering vinden dat de jongeren ook zonder beraden in beeld zouden zijn.

7.7 Meerwaarde van de trajectberaden

Aan de respondenten is gevraagd naar hun mening over de meerwaarde van de trajectberaden door te kiezen voor een aantal stellingen. Verreweg de meeste respondenten vinden dat de trajectberaden ervoor zorgen dat een betere overdracht aan de gemeenten wordt bereikt (55 van 74 respondenten, tabel 12).

Tabel 12

Meerwaarde van de trajectberaden per organisatie, in aantallen (N)

	Voor de meeste jongeren is er nu een nazorgplan	Voor de meeste jongeren is er nu nazorg	Het lukt nu om, na de justitiële nazorg, een betere overdracht aan de gemeenten te bereiken	Zonder de trajectberaden zou er veel minder nazorg zijn
Organisatie	N	N	N	N
RvdK	14	20	15	16
JJI's	5	9	10	6
BJZ/JR	8	5	9	7
3RO	3	3	6	0
Gemeenten	11	5	15	9
Totaal (N=74)	41	42	55	38

Ook is gevraagd of de organisaties zonder het trajectberaad zouden kunnen. De meeste respondenten (72%) geven aan dat hun organisatie meestal niet of nooit zonder het trajectberaad zouden kunnen (tabel 89 en 90, bijlage). De percentages liggen op deze vraag bij het trajectberaad hoger dan bij het netwerkberaad. Op de vraag of men vindt dat de jongeren baat hebben bij de beraden geeft het merendeel aan dat dit het geval is (91%) (tabel 91 en 92, bijlage).

Er zijn ook mensen die geen meerwaarde zien in de beraden. Sommige deelnemers geven aan dat de meerwaarde van de beraden niet wordt gezien, dat de beraden vooral als een last worden gezien. Als reden daarvoor wordt genoemd, dat de jongere al besproken is op een ander beraad, zoals het (Justitieel Casus Overleg (JCO) of een Risico Overleg of dat de jeugdreclassering deze jongere ook zonder een trajectberaad goed kan begeleiden.

7.8 Uitvoering van de nazorgplannen

Om enig zicht te krijgen op de vraag hoe de nazorgplannen worden uitgevoerd is aan de jeugdreclassering en de gemeenten gevraagd wat zij hier over weten (tabellen 104 t/m 107, bijlage).

Op de vraag of de trajectplannen worden uitgevoerd geven 15 van de 18 respondenten van de jeugdreclassering aan dat dit altijd of meestal zo is. Bij 3 respondenten is dit onbekend. 11 van de 18 respondenten geven aan dat de trajectplannen in het algemeen meestal of altijd meerwaarde hebben voor de zorg die gegeven wordt. De trajectplannen hebben volgens 10 van 18 respondenten (meestal of altijd) meerwaarde voor jongeren die geschorst zijn met voorwaarden en door de jeugdreclassering begeleid worden. Voor deze jongeren wordt de meerwaarde dus minder groot geacht.

Aan de gemeenten is gevraagd of de nazorg wordt uitgevoerd zoals in het trajectberaad is bedacht. De meeste respondenten van gemeenten geven aan dat dit meestal of altijd zo is (16 van de 23 respondenten). Opvallend is dat 5 respondenten niet weten wat het plan was dan wel of het plan is uitgevoerd.

In de groepsinterviews is ook gevraagd in hoeverre men zicht heeft op de uitvoering van de nazorgplannen. De organisaties geven aan dat hier geen structureel zicht op is. Medewerkers van de jeugdreclassering geven wel aan dat het plan altijd wordt uitgevoerd. Mocht er iets misgaan, dan is de jeugdreclassering daarvan op de hoogte en onderneemt actie. De Raad toetst de uitvoering van de nazorg maar er zijn geen landelijke overzichten of evaluaties daarvan. Medewerkers van de Raad geven aan dat de uitvoering van de nazorg soms een 'black box' is, met name wanneer de volwassenreclassering de nazorg overneemt. Ook betekent toetsing door de Raad niet dat het altijd daadwerkelijk lukt om de beoogde nazorg te organiseren. Dit kan mislukken door bijvoorbeeld een gebrek aan praktische mogelijkheden, zoals het vinden van huisvesting, school of werk. Ondanks alle pogingen van de verschillende organisaties ontbreken dan de daadwerkelijke mogelijkheden. Hoewel deze problematiek niet door het trajectberaad opgelost kan worden is het wel een belangrijk knelpunt dat aandacht verdient, omdat het tenslotte gaat om de vraag op de jongeren de nazorg krijgen die zij nodig hebben.

Sommige jeugdinrichtingen volgen de jongere enige tijd; zij bellen de jongere zes maanden na het stp (dit is onderdeel van de WorkWise-methodiek in jeugdinrichtingen). Ook koppelt de Raad soms terug aan een jeugdinrichting maar van structurele monitoring is geen sprake. Wel geven de jeugdinrichtingen aan dat de feedback zinvol is en het vormgeven van de nazorg kan helpen. Men geeft aan dat er 'op korte termijn weinig van je plannen terecht komt'. Hierbij speelt vooral dat de jeugdinrichting de jongere probeert te helpen bij allerlei zaken maar dat hij zich vervolgens zelf moet zien

te redden in ingewikkelde procedures en loketten bij gemeenten, wat vaak niet lukt en waarbij lokale regels vaak niet helpen, waardoor extra risico's op recidive ontstaan. Een wrang voorbeeld is dat een jongere pas een bijstandsuitkering kan aanvragen na ontslag uit detentie maar vervolgens vier weken moet wachten (in een gemeente zelfs 12 weken) voordat de uitkering ontvangen wordt, waardoor de jongere vier weken zonder uitkering zit, "met alle risico's van dien". "Dan is er veel tijd en moeite in zo'n jongere gestopt maar dan gaat het meteen mis". Anderzijds wordt ook aangegeven dat de gemeente soms veel moeite doet maar simpelweg niet over de benodigde voorzieningen beschikt (met name op gebied van huisvesting, overgangsvoorzieningen⁸, arbeidsplaatsen en voorzieningen voor licht-verstandelijk gehandicapten). "De gemeente is geen Harry Potter".

⁸ Soms is een overgangssituatie nodig: de jongere kan vanuit detentie nog niet zelfstandig wonen maar heeft eerst een begeleide woonomgeving nodig. Het komt voor dat de instellingen voor begeleid wonen de jongeren niet accepteren vanuit detentie wegens de ernst van de problematiek en/of omdat de jongere onvoldoende geoefend heeft. De overgang van de justitiële, intramurale setting naar een voorziening voor begeleid wonen, wordt dan als een te grote overstap beschouwd en een tussenoplossing is niet mogelijk.

8. Het gehele systeem en de toekomst

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de meerwaarde van het totale systeem van netwerk- en trajectberaden, en nieuwe ontwikkelingen die daarop van invloed kunnen zijn.

8.1 Meerwaarde van het systeem van netwerk- en trajectberaden

De respondenten zijn gevraagd wat naar hun mening de meerwaarde is van de beraden in het algemeen door te kiezen voor een aantal stellingen. Uit de respons blijkt dat volgens de respondenten het systeem van netwerk- en trajectberaden vooral heeft geleid tot betere samenwerking en informatie-uitwisseling tussen de ketenpartners (tabel 13). Er zijn nu ook meer jongeren in beeld maar de kwaliteit van de nazorgplannen is door de beraden minder verbeterd. We zagen dit al eerder: ook zonder de beraden zouden er nazorgplannen komen, zo geven de respondenten aan. De respondenten zijn dus vooral van mening dat niet zozeer de kwaliteit van de nazorg is verbeterd maar de partners weten elkaar beter te vinden.

Tabel 13

Meerwaarde van de beraden in het algemeen per organisatie, in aantallen (N)

	Er zijn nu trajectplannen voor de meeste jongeren	Er zijn nu meer jongeren in beeld dan voordat de beraden bestonden	Er is nu betere samenwerking tussen de partners dan voorheen	Er is nu betere informatie- uitwisseling tussen de partners	Er zijn nu betere nazorgplannen
Organisatie	N	N	N	N	N
Raad	13	22	20	22	13
JJI's	5	8	15	13	2
BJZ/JR	9	10	11	13	5
3RO	4	4	6	8	2
Gemeenten	9	9	15	17	12
Totaal (N=84)	40	53	67	73	34

8.2 Doelbereik

80% van de respondenten geeft aan dat de (meeste) jongeren door het systeem van netwerk- en trajectberaden in beeld zijn van hun organisatie (tabel 14). De jeugdinrichtingen zijn hierover het meest positief en de volwassenreclassering en gemeenten wat minder positief (tabel 98 t/m 103, bijlage).

75% van de respondenten geeft aan dat kortgeplaatste jongeren in beeld zijn, en ook 75% geeft dat aan voor langergeplaatste jongeren. Jongeren uit de eigen regio zijn meer in beeld (71%) dan jongeren die in een andere regio gedetineerd waren (58%). PIJ-jongeren zijn grotendeels in beeld (73% van de respondenten geeft dat aan); zwervjongeren echter niet (maar 16% van de respondenten geeft aan dat deze groep in beeld is).

Tabel 14

Meningen respondenten van alle organisaties over het bereik van het systeem van netwerk- en trajectberaden, in aantallen (N) en percentages (%)

Door het systeem van netwerk- en trajectberaden heeft de organisatie zicht op:	ja, allemaal		ja, de meeste		nee, meeste niet		nee, geen van hen		onbekend	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
Jongeren die in een JJI verblijven (N=91)	30	33,0	43	47,3	10	11,0	3	3,3	5	5,5
Kortgeplaatste jongeren (max. drie maanden in JJI) (N=89)	25	28,1	42	47,2	10	11,2	7	7,9	5	5,6
Langer geplaatste jongeren (N=87)	34	39,1	32	36,8	10	11,5	5	5,7	6	6,9
Jongeren die in een JJI in hun eigen regio geplaatst zijn (N=88)	34	38,6	29	33,0	9	10,2	6	6,8	10	11,4
Jongeren die in een JJI buiten hun eigen regio zijn geplaatst (N=87)	15	17,2	36	41,4	20	23,0	7	8,0	9	10,3
PIJ-jongeren (N=87)	37	42,5	27	31,0	10	11,5	3	3,4	10	11,5
Zwerfjongeren (N=86)	4	4,7	10	11,6	20	23,3	12	14,0	40	46,5

8.3 Algemeen oordeel

De respondenten zijn tenslotte gevraagd om een rapportcijfer aan te geven voor het systeem van netwerk- en trajectberaden. Hieruit blijkt dat gemiddelde een 6.5 wordt gegeven als rapportcijfer, waarbij aangegeven moet worden dat de respondenten zeer variëren in hun oordeel: van een 1 tot een 9 (tabel 15). Twee regio's geven een cijfer net onder de 6 (een grote landelijke regio en een grootstedelijke).

Tabel 15

Rapportcijfers beraden per organisatie, in aantallen (N), gemiddelden (M), standaarddeviatie (SD), minimum en maximum rapportcijfer

Organisatie	N	M	SD	Minimum	Maximum
Raad	25	6,5	1,6	2,0	8,0
JJI's	16	7,1	0,8	5,0	8,0
BJZ/JR	18	6,5	1,2	4,0	8,0
3RO	9	6,8	0,7	6,0	8,0
Gemeenten	24	6,0	2,1	1,0	9,0
Totaal	92	6,5	1,6	1,0	9,0

Ook werd de respondenten gevraagd zich in te leven in ouders van gedetineerde jongeren (tabel 16). Welk rapportcijfer zouden ouders geven voor het systeem van de netwerk- en trajectberaden? De respondenten verwachten hier dat ouders een iets lager rapportcijfer zouden geven dan zichzelf: gemiddeld een 6.1. Hier geven 5 regio's een cijfer onder de zes. De gemeenten zijn het minst positief over het oordeel van de ouders.

Tabel 16

Rapportcijfers beraden in de ogen van de ouders van de jongeren per organisatie, in aantallen (N), gemiddelden (M), standaarddeviatie (SD), minimum en maximum rapportcijfer

Organisatie	N	M	SD	Minimum	Maximum
Raad	24	6,0	1,7	2,0	9,0
JJI's	16	6,7	1,1	4,0	9,0
BJZ/JR	18	6,4	1,0	5,0	9,0
3RO	9	6,3	0,9	5,0	8,0
Gemeenten	21	5,3	1,9	1,0	8,0
Totaal	88	6,1	1,5	1,0	9,0

8.4 Nieuwe ontwikkelingen

Stelselwijziging jeugdzorg

Momenteel wordt de 'stelselwijziging jeugdzorg' voorbereid, waardoor de gemeenten verantwoordelijk zullen worden voor de regie over de jeugdzorg, in plaats van de provincies. In de groepsinterviews is gevraagd in hoeverre dit gevolgen zal hebben voor de trajectberaden. Vooralsnog zien de respondenten geen gevolgen voor de procedures en inhoud van de beraden. Het voorzitterschap zou bij de Raad moeten blijven omdat de Raad als enige organisatie overzicht heeft over alle onderdelen van het traject van de jongere en de andere organisaties slechts een deel kennen. Dat is nu al een probleem: de vele organisaties en de vele individuele begeleiders leiden soms tot onduidelijkheid: wie moet men hebben? Het is belangrijk dat er zo min mogelijk versnippering optreedt (in een groeps gesprek wordt het instellen van één organisatie voor 16-22 jarigen voorgesteld om versnippering en onderlinge concurrentie tegen te gaan).

Ook de gemeenten die we spraken in het onderzoek vinden dat de Raad voorzitter moet blijven. Wel wordt de rol van de gemeente belangrijker na de stelselwijziging en vindt men dat het des te belangrijk is dat de gemeenten voldoende voorzieningen organiseren voor delinquente jongeren. Aan kleine gemeenten wordt aangeraden een gezamenlijke liaison aan te stellen.

Ook is de angst geuit dat gemeenten uitgaan van een aanbodgericht aanpak, waarbij allerlei interventies worden ontwikkeld maar waarbij onvoldoende gekeken wordt naar de vraag: welke problematiek speelt bij de jongeren in deze gemeenten? Aangegeven wordt dat dit eerst bekend zou moeten zijn, en pas vervolgens bekeken moet worden welke interventies nodig zijn om juist deze problematiek te verminderen.

Bezuinigingen

Sommige respondenten signaleren dat er steeds meer voorzieningen worden 'wegbezuinigd'; dat kleine gemeenten onvoldoende budget hebben voor voorzieningen en dat grote gemeenten te lange wachtlijsten hebben. De respondenten zijn bang dat de gemeenten al snel zullen zeggen dat de benodigde interventies te duur zijn (tenzij de rechter een interventie oplegt). Zo kost een intensieve gezinsbehandeling zoals de Multi

System Therapy (MST) ca. €15.000 euro (www.mst.nl). Als dit niet binnen de zorgverzekering valt maar door de gemeente betaald moet worden (als het niet door de rechter is opgelegd maar volgens de jeugdreclassering wel nodig is) zullen gemeenten dit wellicht te duur vinden. De respondenten geven aan dat bij de kostenberekening echter ook in beschouwing moet worden genomen dat de voorzieningen wellicht duur lijken, maar dat (herhaalde) opname in een jeugdinrichting nog duurder is: een dag in een jeugdinrichting kost per jongere €563 (Algemene Rekenkamer, 2012). Dit is exclusief kosten voor rechter, advocaat, ketenpartners, netwerk- & trajectberaden etc. Kortom, tien dagen opname in een jeugdinrichting is al snel veel duurder dan een interventie.

Adolescentenstrafrecht

Op dit moment is de samenwerking tussen de jeugd- en volwassenreclassering zeer verschillend. In sommige regio's worden jongeren die 17,5 jaar oud zijn 'automatisch' overgedragen aan de volwassenreclassering. In andere regio's gebeurt overdracht alleen als de jongere niet meer vanuit een jeugdperspectief begeleid kan worden (als er geen "kindfactoren" meer zijn). Omdat jeugdigen met een PIJ-maatregel vaak ouder dan 18 zijn als zij uitstromen, wordt de volwassenreclassering doorgaans ingeschakeld. Als het adolescentenstrafrecht ingevoerd wordt zal nog belangrijker worden dat helder is welke reclasseringsorganisatie (jeugd- of volwassenreclassering) verantwoordelijk is voor deze jongere, en/of vanaf welk moment, en op grond van welke beslisregels. Bij de verschuiving van jeugdreclassering naar volwassenreclassering bestaat het risico dat de Raad het zicht op meerderjarige jeugdigen kwijtraakt. Dat is nu al het geval, zo wordt aangegeven.

Het is de respondenten niet duidelijk of het adolescentenstrafrecht zal leiden tot meer instroom bij de jeugdreclassering (18+ers die met het jeugdstrafrecht veroordeeld worden) of tot meer instroom bij de volwassenreclassering (minderjarigen in het volwassenstrafrecht). De respondenten verwachten hier op voorhand niet veel verschuivingen en geven aan dat er nog niet zoveel consequenties ingeschat kunnen worden. Wellicht kan landelijk beleid hierover meer informatie verstrekken.

De inhoud zou hetzelfde moeten blijven: het gaat om het zelfde type jongeren dat begeleid wordt door de jeugdreclassering dan wel de volwassenreclassering. Afhankelijk van de situatie zal de jeugdreclassering of de volwassenreclassering nodig zijn als deelnemer aan de beraden. Wel wordt aangegeven dat de volwassenreclassering mogelijk na de stelselwijziging ook jeugdreclassering kan gaan bieden als men daartoe gecertificeerd wordt. Geïnterviewde medewerkers van de jeugdreclassering geven aan dat de huidige werkprocessen van de volwassenreclassering (het "toezichtmodel") echter niet zomaar toegepast kunnen worden bij jeugdigen. Dit omdat deze te veel uitgaan van eigen verantwoordelijkheid, terwijl jongeren bijvoorbeeld nog lang niet altijd zelfstandig

kunnen plannen en daardoor meer begeleiding nodig hebben dan volwassenen. Vanuit landelijk beleid wordt echter aangegeven dat er een aangepaste methode voor adolescenten is ontwikkeld door de volwassenreclassering, waarmee ten tijde van dit onderzoek een pilot wordt gedaan door jeugd- en volwassenreclassering. Deze methode is dus nog in ontwikkeling.

Verplichte nazorg

De respondenten hebben nog weinig zicht op eventuele gevolgen van verplichte nazorg. Het zou in principe kunnen leiden tot meer jongeren in de trajectberaden. Anderzijds is ook sprake van een dalende instroom van jongeren. Ook voor de verplichte nazorg (voor PIJ-ers) geldt dat het belangrijk is om ook voor regionaal geplaatste en bovenregionale jongeren informatie te delen. Als sprake is van grote aantallen instroom wordt al naar oplossingen gezocht zoals een apart PIJ-beraad of samenvoeging met een ander overleg over risicovolle jongeren maar dan in twee gebieden (Noord/Zuid). De jeugdinrichtingen zijn vooral benieuwd hoe de verplichte nazorg geregeld gaat worden en of zij hierbij betrokken worden. Zij stellen voor om ook deze nazorg in de trajectberaden te bespreken.

Landelijk Instrumentarium Jeugdstrafrechtken (LIJ)

Er worden door de respondenten geen gevolgen verwacht van de invoering van het risicotaxatie-instrument LIJ voor de procedure van de beraden; het LIJ kan volgens hen wel helpen de nazorg te verbeteren doordat nog duidelijker wordt op welke risicofactoren de nazorg gericht moet worden. De uitkomsten van de risicotaxatie met het LIJ kunnen worden gebruikt net als alle andere informatie in de netwerk- en trajectberaden. Het LIJ zou de basis moeten zijn voor het samen opstellen van de inhoudelijke aandachtspunten en aanpak voor elke jongeren. Uit het onderzoek komt naar voren dat dit niet duidelijk gezien wordt door de respondenten. Zoals vermeld is er nog onvoldoende inhoudelijke afstemming.

Het zou interessant zijn om na te gaan in hoeverre de nazorg daadwerkelijk wordt afgestemd op de risicofactoren zoals die uit het LIJ blijken omdat van bijvoorbeeld de volwassenreclassering bekend is dat dit niet zonder slag of stoot gaat. Ook is interessant of de gegevens uit het LIJ (dat wordt afgenomen bij minderjarigen) worden gebruikt bij de risicotaxatie door de volwassenreclassering (die met de "RISc" werkt; Risico Inschattingen Schalen voor volwassen delinquenten).

ZSM

ZSM is een recent ontwikkelde werkwijze waarin politie, OM, Raad (en bij volwassen delinquenten de volwassenreclassering) werken aan het sneller en doeltreffender optreden tegen (jeugd)criminaliteit. De ZSM-werkwijze moet nog meer gestalte krijgen en heeft volgens de respondenten geen grote gevolgen voor de procedures van de

netwerk- en trajectberaden. ZSM zal in principe leiden tot snellere duidelijkheid over de straf voor de jongere dan wel de zittingsdatum, waarmee de trajectberaden wel geholpen kunnen zijn omdat via de casusregisseur van de Raad sneller duidelijk kan worden wat het vervolgtraject is na vroeghulp en voorgeleiding van jongeren.

Conclusies en aandachtspunten

9. Conclusies

In de vorige hoofdstukken werden de resultaten van het onderzoek weergegeven. Voor zowel het netwerkberaad als het trajectberaad werd beschreven in hoeverre het uitvoeringskader gevolgd wordt, waar wordt afgeweken en wat knelpunten zijn. Hieronder vatten we de resultaten concluderend samen per onderzoeksvraag. We beginnen steeds met een beschrijving, die gevolgd wordt door een puntsgewijze samenvatting.

9.1 Onderzoeksvraag 1 a: uitvoering van de beraden.

De netwerk- en trajectberaden voeren het uitvoeringskader op hoofdlijnen uit. Op veel onderdelen wordt echter niet precies gewerkt zoals beschreven is. Dit is ten dele juist efficiënt, omdat de werkwijze wordt afgestemd op de lokale situatie. Als er bijvoorbeeld geen jongere is ingestroomd in de jeugdinrichting, is het niet nodig om elke week te vergaderen. Maar ten dele brengt afwijken de doelstellingen van het beleid in gevaar. De belangrijkste inhoudelijke constatering is dat er uiteenlopende visies bestaan op het doel van de beraden: moeten die coördinerend of inhoudelijk zijn? Hier is een kloof zichtbaar tussen de doelen die een deel van de medewerkers in de praktijk voor zich zien en de onderliggende gedachte van het landelijk beleidskader. Een deel van de beraden is coördinerend en actiegericht van aard. Elke organisatie doet dan zijn eigen onderdeel en men informeert elkaar over wat wel of niet is gedaan. De onderliggende gedachte van het beleid is echter, zo geven andere beraden en ook landelijk beleidsmakers aan, dat inhoudelijk en doelgericht wordt samengewerkt. De organisaties moeten zich samen buigen over wat voor elke jongere nodig is en hoe daar gezamenlijk aan gewerkt wordt. Het geheel zou dus meer moeten zijn dan de som der delen. In de praktijk is dat niet altijd het geval.

Tabel 17
Conclusies: uitvoering van de beraden

Uitvoering van de beraden

- Het uitvoeringskader wordt globaal gezien uitgevoerd, maar veel onderdelen worden niet precies uitgevoerd zoals bedoeld.
- De belangrijkste inhoudelijke afwijking is dat een deel van de beraden niet worden uitgevoerd conform de onderliggende visie. De beraden zijn in veel gevallen coördinerend en actiegericht, in plaats van inhoudelijke en doelgerichte samenwerking. Het geheel is niet altijd meer dan de som der delen.

9.2 Onderzoeksvraag 1b: verdere afwijkingen van het kader

De meest opvallende (praktische) afwijkingen zijn – naast het hiervoor genoemde visieverschil – de volgende. Veel netwerkberaden en sommige trajectberaden worden digitaal gehouden. Men vindt dit efficiënter dan een fysieke bijeenkomst. Dit kan

samenhangen met de coördinerende aard van sommige beraden: als het slechts gaat om 'afvinken van actiepunten' kan dat net zo goed digitaal, vindt men. Daarnaast zijn er afwijkingen van de termijnen (niet altijd binnen één of twee weken): het overleg wordt gehouden als het nodig is. De uitvoering hangt samen met het aantal jongeren dat instroomt in de jeugdinrichtingen, wat de laatste jaren sterk is verminderd. Als er weinig jongeren instromen is er geen noodzaak om elke week een overleg te houden.

Sommige respondenten geven aan dat de netwerk- en trajectberaden zich alleen zouden moeten richten op jongeren die langer vast zitten (meer dan drie maanden). Sommige regio's doen dat al en bespreken zeer kort gestraften alleen in het netwerkberaad. De periode waarin de jongeren gevolgd worden verschilt nogal per beraad (van éénmalig in het netwerkberaad tot het moment dat de nazorg geregeld is).

De benodigde informatie wordt niet altijd ingevoerd in het registratiesysteem GCOS en niet iedereen heeft toegang tot het systeem of kan er mee werken, zodat de informatie onvoldoende bij ketenpartners terecht komt. Recent is het verbeteren van het gebruik van GCOS ter hand genomen door de regiegroep GCOS. Een ander punt is dat de informatie niet altijd wordt overgedragen naar de benodigde contactpersonen binnen de organisatie. Met name bij bovenregionale jongeren komt dit vaak voor. Men weet niet wie men moet benaderen in een andere regio of krijgt geen reactie en geeft dan de moed op. Bovendien bestaan er misverstanden over financiering van het werk (voor bovenregionale jongeren), die uit de wereld geholpen moeten worden omdat zij van invloed zijn op ureninzet van medewerkers.

Hoewel veel beraden tevreden zijn over wie er aan tafel zit, worden niet altijd alle benodigde partners altijd uitgenodigd of verschijnen zij niet bij een beraad. Dit speelt met name bij (kleinere) gemeenten en in mindere mate bij de volwassenreclassering. Hulp van gemeenten wordt doorgaans wel op prijs gesteld, hoewel er ook huiver is dat de gemeente de informatie over de jongere onheus gaat gebruiken. Dit is ook een verklaring voor het feit dat niet altijd contact gezocht wordt met gemeenten.

Tabel 18

*Conclusies: verdere afwijkingen van het uitvoeringskader***Verdere afwijkingen van het uitvoeringskader**

- Veel beraden (met name netwerkberaden) worden digitaal gehouden, omdat men dit efficiënter vindt dan fysiek samen komen.
- De gestelde termijnen worden niet altijd gehanteerd, maar afhankelijk van het aantal ingestroomde jongeren (wat afneemt).
- De periode van monitoring loopt uiteen. Sommige trajectberaden bespreken alleen langer gestrafte jongeren.
- De benodigde informatie wordt niet altijd ingevoerd in het registratiesysteem, waardoor partners onvoldoende weten. Met name informatie over bovenregionale jongeren ontbreekt.
- De beoogde partners zijn niet altijd betrokken, met name (kleinere) gemeenten ontbreken in de overleggen.

9.3 Onderzoeksvraag 1c: meerwaarde van de beraden

De deelnemers aan de beraden geven in de groepsinterviews aan overwegend tevreden te zijn met het systeem en denken dat de jongeren er baat bij hebben, hoewel het rapportcijfer dat zij op de vragenlijst gaven gemiddeld maar een 6,5 is (waarbij de gegeven cijfers erg variëren). De respondenten vinden dat de meerwaarde van de netwerk- en trajectberaden vooral is gelegen in het feit dat de vele organisaties die zich met de nazorg van de jongeren bezig houden, elkaar beter weten te vinden en meer informatie uitwisselen. Het wordt belangrijk gevonden dat de ketenpartners alles wat zij weten over de jongere aan elkaar doorgeven zodat de jeugdinrichting een goed plan maken voor tijdens detentie, en de jeugdreclassering en eventueel de volwassenreclassering voor de periode daarna. Ook al wordt deze meerwaarde gezien, er is wel degelijk ruimte voor verbetering. Dit sluit aan bij de constatering dat er verschillende verwachtingen en visies leven, waardoor men soms teleurgesteld raakt in de bijdrage van de partners.

Of alle inspanningen ook leiden tot betere nazorg, is nog altijd de vraag. Hier is geen echt zicht op. De medewerkers in de praktijk hebben wel de indruk dat het doel van de beraden behaald wordt: er gaat naar hun indruk vrijwel geen jongere meer de jeugdinrichting uit zonder dat de organisaties daarvan op de hoogte zijn en de jeugdreclassering is ingeschakeld. Vanuit (met name) de jeugdreclassering wordt echter aangegeven dat dat eigenlijk ook al het geval was voordat het systeem van beraden werden ingevoerd. Dit optimistische beeld wordt echter weersproken door onderzoeken van de Algemene Rekenkamer in 2007 en 2011. Daaruit kwam immers naar voren dat de nazorg voor gedetineerde jongeren er veel minder rooskleurig uitzag dan medewerkers dachten. De overgang van detentie naar vrijheid was voor veel jeugdigen abrupt en in de steekproef van de Rekenkamer was de jeugdreclassering bij geen enkele jongere betrokken. Ook uit deze procesevaluatie komt naar voren dat er ernstige praktische beperkingen zijn bij het vinden van huisvesting, school of werk. Hoewel deze problematiek niet altijd door de

trajectberaden opgelost kan worden is het wel een belangrijk knelpunt dat (op een ander niveau) aandacht vraagt.

Hoewel er zeker beraden zijn die goed functioneren, lijken niet alle medewerkers een gevoel van urgentie te hebben voor de noodzaak om gezamenlijke nazorg voor de gedetineerde jongeren te verbeteren. Op landelijk niveau wordt deze urgentie wel gevoeld. Dit verschil vraagt dus duidelijk aandacht. Door de onderliggende visie en noodzaak te verduidelijken kan het overleg meer inhoudelijk worden ingericht en kan het rendement verhoogd worden. Hierbij kunnen resultaten uit deze procesevaluatie gebruikt worden en kan ook geleerd worden van ervaringen elders, zoals wellicht ook van projecten gericht op verbetering van het casusoverleg in Veiligheidshuizen.

Tabel 19

Conclusies: meerwaarde van de beraden

Meerwaarde

- Organisaties kennen elkaar beter en wisselen meer informatie uit.
- De meeste jongeren zijn vermoedelijk in beeld bij de ketenpartners.
- Er is geen systematisch zicht op de resultaten.
- Wel hebben medewerkers een positieve indruk. Dit is echter mogelijk te rooskleurig gezien eerder onderzoek van de Algemene Rekenkamer.
- Er is niet bij alle medewerkers een gevoel van urgentie voor verbetering van de samenwerking met ketenpartners.

9.4 Onderzoeksvraag 2a: benodigde aanpassingen

Gezien de hiervoor vermelde conclusies over de uitvoering dan wel afwijking van het uitvoeringskader zijn de volgende aanpassingen nodig.

Ten eerste moet de onderliggende *visie* van het systeem van netwerk- en trajectberaden duidelijker gemaakt worden. Dit zal leiden tot meer inhoudelijke invulling van de beraden. Eventuele lokale aanpassingen kunnen dan tegen het licht van de landelijke beleidsvisie gehouden worden, zodat de vorm wel kan veranderen maar de inhoud niet geschaad wordt. Als het gaat om inhoudelijke afstemming dan is uitwisseling van kennis nodig en volstaat het afvinken van actiepunten lijstjes niet. Onderscheid kan gemaakt worden tussen netwerkberaden waarbij digitaal overleg effectief kan zijn, en het opvolgende trajectberaad waarbij inhoudelijk overleg nodig is. Digitaal invoeren van informatie volstaat dan niet; een gesprek is nodig. Gezien de reisafstanden voor met name medewerkers van JJI's is fysieke aanwezigheid wellicht niet altijd nodig en kan video-conferencing of skype (als het overleg goed loopt) ook werken. Met video en skypeverbinding is er weliswaar geen fysiek samen zijn, maar kan overleg wel degelijk inhoudelijk zijn. De communicatiestructuur voor het bespreken van knelpunten en aanpassingen is voor verbetering vatbaar, zowel binnen als tussen de organisaties, zodat medewerkers in

het land weten waar men terecht kan met ideeën en problemen. Net zoals de invoeringsfase van de beraden met veel energie en landelijke coördinatie gepaard ging, vraagt ook de structurele uitvoering om permanente aandacht en onderhoud.

Noodzakelijk is verder dat de *informatie-uitwisseling* verbetert: tijdig en voldoende informatie invoeren in het registratiesysteem. Hier zou het ministerie van Veiligheid en Justitie volgens respondenten meer eisen kunnen stellen, zoals verplicht gebruik van GCOS door alle ketenpartners. Ook stellen respondenten voor om per organisatie (per Bureau Jeugdzorg, per jeugdinrichting) één contactpersoon aan te wijzen die verantwoordelijk is voor invoer van gegevens in GCOS, aanwezigheid bij de beraden en het inschakelen en informeren van collega's. Deze persoon kan dan gemakkelijker gevonden worden door collega's uit andere regio's en kan aangesproken worden.

Over de *samenwerking met gemeenten* komt uit het onderzoek naar voren dat de "Handreiking nazorg jeugdige delinquenten voor gemeenten" opnieuw onder de aandacht gebracht zou moeten worden en dat gemeenten veel actiever benaderd en ondersteund zouden moeten worden. Overigens blijkt ook dat het moeilijk was om gemeenten te betrekken bij dit onderzoek. De gemeenten die wel reageerden bleken het uitwisselen van ervaringen en ideeën echter zeer te waarderen. Zij gaven tevens aan dat er veel geïnvesteerd moet worden in het contact leggen met gemeenten, in het duidelijk maken wat van de gemeenten en de andere ketenpartners verwacht wordt maar vooral ook in het aangeven waar gemeenten bij geholpen kunnen worden. In dit kader is het belangrijk om goede afspraken over privacy te maken (of in herinnering te roepen), ook om de vrees van andere ketenpartners voor onheus gebruik van informatie door gemeenten te verminderen. Ook andere organisaties gaven overigens aan dat zij landelijke bijeenkomsten voor het uitwisselen van tips (zoals gebeurde bij de groepsinterviews voor dit onderzoek) zinvol zouden vinden.

Tenslotte is het nodig om *zicht te krijgen op de resultaten* van de beraden. We sluiten ons aan bij de conclusie van de Algemene Rekenkamer (2012) dat ondanks alle inspanningen nog steeds niet duidelijk is of de jongeren de nazorg krijgen die zij verdienen en of dit ook leidt tot het voorkomen van nieuwe delicten. Hoewel de Routine Outcome Monitoring die de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie heeft aangekondigd (in zijn reactie op het rapport van de Rekenkamer, 2012) op de langere termijn zinvolle informatie kan geven, zou op kortere termijn al een steekproefsgewijs onderzoek gedaan kunnen worden waarin naar de prestaties en resultaten van de beraden. Het geven van informatie over de resultaten kan ook een feedbackmechanisme zijn waarmee medewerkers in de praktijk beter zien op welke punten hun aanpak meer of minder werkt, zodat zij hun aanpak verder kunnen verbeteren. Hier zijn ook kortgestrafte jongeren interessant: de grootste groep,

maar desalniettemin een risicovolle groep, die momenteel bij een aantal beraden minimale aandacht krijgt. Ook zou gekeken kunnen worden naar de wijze waarop ouders en jongeren zelf intensiever en in een vroeger stadium betrokken kunnen worden bij het opstellen en uitvoeren van plannen.

Tabel 20

Conclusies: benodigde aanpassingen

Benodigde aanpassingen

- Duidelijk maken onderliggende beleidsvisie.
- Verbeteren landelijke communicatiestructuur en coördinatie.
- Informatie-uitwisseling tussen organisaties (invoer/toegang tot GCOS) .
- Informatie-uitwisseling binnen organisaties (aanwijzen één contactpersoon).
- Actief betrekken gemeenten, m.b.v. handreiking nazorg en landelijk overleg.
- Intensiever betrekken van ouders en jongeren.
- Onderzoek naar daadwerkelijke resultaten.

9.5 Onderzoeksvraag 2b: recente en toekomstige ontwikkelingen

De respondenten zijn ook gevraagd of recente of voorgenomen ontwikkelingen van invloed zullen zijn op het systeem van netwerk- en trajectberaden. Het betrof: 1) de invoering van het risicotaxatie-instrument LIJ, 2) de nieuwe werkwijze gericht op sneller en doeltreffender ingrijpen in jeugdcriminaliteit ZSM, 3) de stelselwijziging jeugdzorg waarbij de gemeenten de regie op de jeugdzorg krijgen, 4) de dalende instroom van delinquenten in de jeugdinrichtingen en daardoor het steeds kleiner wordende aantal jeugdinrichtingen, 5) het adolescentenstrafrecht en 6) verplichte nazorg.

Geconcludeerd kan worden dat het systeem van netwerk- en trajectberaden door deze ontwikkelingen niet ingrijpend hoeft te veranderen. Wel vragen sommige knelpunten extra aandacht om de meerwaarden van de beraden te behouden of vergroten ten tijde van deze ontwikkelingen.

Een aantal ontwikkelingen zal helpen bij het tot stand brengen van betere nazorg: de risico's van de jongere worden duidelijker door risicotaxatie met het LIJ en het LIJ kan bijdragen aan een meer inhoudelijk overleg over de problematiek en doelen van de jongeren. Het traject voor de jongere kan sneller duidelijker worden door ZSM. De dalende instroom van jongeren en minder jeugdinrichtingen hebben tot gevolg dat er minder netwerkberaden komen en minder frequent overleg nodig is, digitaal overleg of overleg met video-conferencing of skype kan dan efficiënt zijn. Verplichte nazorg (voor jongeren met een PIJ-maatregel of een strafresistant van langer dan drie maanden) zou inhoudelijk geen verschil moeten maken als de jongeren die verplichte nazorg gewoon binnen de trajectberaden besproken worden. De regelingen omtrent verplichte nazorg bieden mogelijk een betere stok achter de deur om nazorg daadwerkelijk tot uitvoering te brengen.

Het adolescentenstrafrecht vergt wel verbetering van de uitvoering van de trajectberaden in de zin dat afstemming tussen jeugd- en volwassenreclassering duidelijk(er) moet gebeuren (heldere afspraken over verantwoordelijkheid en verbetering van informatieoverdracht). Bovendien vraagt de ontwikkeling van methoden voor begeleiding van adolescenten door de volwassenreclassering (waar momenteel een pilot mee gedaan wordt) aandacht.

De rol van de gemeenten zal met de stelselwijziging jeugdzorg groter worden. Voor het systeem van netwerk- en trajectberaden hoeft dit geen consequenties te hebben, de procedures en het voorzitterschap kunnen volgens de betrokkenen gehandhaafd blijven. Wel is het belangrijk dat de gemeenten duidelijk hun rol en verantwoordelijkheid kennen en aanwezig zijn. Kleinere gemeenten wordt aangeraden samen een liaison aan te stellen. Omdat we in het onderzoek zagen dat de kennis bij medewerkers van gemeenten over dit onderwerp vaak klein is, en verdwijnt in de veelvoud aan taken van de medewerkers van de gemeenten, lijkt het nodig om de medewerkers ook inhoudelijk bij te praten, bijvoorbeeld door trainingen of conferenties over de belangrijke inhoud van effectieve methoden voor de aanpak van criminaliteit.

Tabel 21

Conclusies: recente en toekomstige ontwikkelingen

Gevolgen van ontwikkelingen

- Landelijke risicotaxatie (LIJ) kan helpen bij meer inhoudelijke aanpak.
- ZSM kan traject versnellen.
- Dalende instroom leidt tot minder frequent overleg en grotere reisafstanden, evt. meer video-conferencing of skype benutten.
- Het verplicht stellen van nazorg geeft meer mogelijkheden.
- Adolescentenstrafrecht vergt verbeterde afstemming (zowel praktisch als inhoudelijk) tussen jeugd- en volwassenreclassering.
- Stelselwijziging jeugdzorg leidt tot grotere rol van gemeenten. Dit vraagt om nog meer betrekken en verhelderen van taken en verantwoordelijkheden. Hier is veel aandacht voor nodig, met name bij kleinere gemeenten. Er zijn goede ervaringen van kleinere gemeenten die een gezamenlijke liaison aantrekken.

10. Aandachtspunten

Op grond van de resultaten van het onderzoek en vergelijking van de uitkomsten met het gedachtegoed van het uitvoeringskader hebben we een aantal aandachtspunten geformuleerd. Deze betreffen 1) de inhoud en procedures van het beleid, 2) afstemming met de ketenpartners, en 3) de nazorg zelf. De punten kunnen de beleidsfunctionarissen hopelijk helpen bij het doorontwikkelen en verder verbeteren van de nazorg voor jeugdige delinquenten. Uiteraard bepalen de organisaties zelf welke aandachtspunten zij al dan niet overnemen en op welke wijze; besluitvorming hierover valt buiten dit rapport. De punten luiden als volgt.

1. Verduidelijk de onderliggende beleidsvisie van de netwerk- en trajectberaden en wijzig het uitvoeringskader op onderdelen:

- a. Breng een inhoudelijke verdiepingsslag aan. Maak duidelijk wat de onderliggende beleidsvisie is: inhoudelijk, doelgericht samenwerken; werken vanuit de doelen voor de jongeren, niet vanuit de procedures van de eigen organisatie. Maak gebruik van ervaringen met goed lopend casusoverleg elders.
- b. Zorg voor een landelijk aanspreekpunt waar problemen gemeld en opgepakt worden en waar landelijk wijzigingen kenbaar gemaakt worden. Sta flexibiliteit in het uitvoeringskader toe mits de onderliggende visie wordt gehandhaafd (welke jongeren, welke doelen, welke partners). Maak onderscheid tussen netwerk- en trajectberaad: -gezien de inhoudelijke doelstellingen: voor netwerkberaden volstaat coördinerend overleg, voor trajectberaden is inhoudelijk overleg vereist.
- c. Zorg voor systematische bespreking van inhoudelijke onderwerpen:
 - Zorg dat risicofactoren uit het LIJ (en/of de RISc voor adolescenten) systematisch besproken worden. Ten eerste als inhoudelijke basis voor de besluitvorming: hoe worden de aandachtspunten van de jongere geadresseerd in het nazorgplan? En ten tweede om te kunnen toetsen of de beraden hun doelen bereiken.
 - Bespreek welke interventies nodig zijn om de doelen te bereiken, welke daarvan intramuraal gestart kunnen worden en hoe hier ambulant op aangesloten kan worden.
 - Zorg tevens dat het actief betrekken (niet alleen informeren) van ouders en jongeren geagendeerd wordt (buiten het trajectberaad).
 - Overweeg de afzonderlijke plannen van de jeugdinrichting en de jeugdreclassering te integreren in één geheel in plaats van twee afzonderlijke plannen.

- d. Zorg dat alle organisaties met GCOS werken, ondersteun bij het oplossen van technische problemen en bij het verbeteren van gebruikersvriendelijkheid.
- e. Zorg voor terugkoppeling van de uitvoering van de nazorg aan het trajectberaad, omdat dit de beraden kan helpen beter uitvoerbare plannen te maken (wat werkt).

2. Maak (opnieuw) afspraken met de diverse ketenpartners:

- a. Wijs één persoon aan per organisatie op locatieniveau (dus voor elk bureau jeugdzorg, de volwassenreclassering en jeugdinrichtingen) die verantwoordelijk is voor de beraden en het inschakelen van collega's.
- b. Zorg voor heldere en getekende privacyprotocollen.
- c. Investeer in samenwerkingsrelaties, zodat mensen meer kennis met elkaar maken en informatie over elkaars organisaties en doelen uitwisselen.
- d. Maak met de jeugd- en volwassenreclassering duidelijker afspraken over taakverdeling en verantwoordelijkheden (wie is verantwoordelijk voor welke jongere, op welk moment gebeurt de overdracht, hoe gebeurt terugkoppeling).
- e. Benader gemeenten met informatie over de aanpak van jeugdcriminaliteit, trajectberaden en nazorg (handreiking nazorg), ondersteun de gemeenten waar nodig en blijf er bovenop zitten, zowel landelijk (door het ministerie van Veiligheid en Justitie en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten) als regionaal (door de Raad), laat gemeenten ervaringen met elkaar uitwisselen en stimuleer samenwerking door kleinere gemeenten, zeker wanneer de gemeente niet participeert in een Veiligheidshuis.
- f. Stimuleer een vraaggerichte aanpak door gemeenten (uitgaan van de problematiek van jongeren en vervolgens welke interventies die daarvoor nodig zijn, in plaats van uitgaan van een palet van interventies zonder te weten welke problematiek in de gemeente speelt).
- g. Vergroot kostenbewustzijn in de inzet van (nazorg)interventies; schenk aandacht aan de kosten en baten van de aanpak, ook in vergelijking tot de hoge kosten van opname in een jeugdinrichting.

3. Ga na wat de opbrengsten van het systeem van beraden zijn:

- a. Ga na of de daadwerkelijke nazorg toereikend is (wordt deze afgestemd op de risicofactoren van de jongere; lukt het om het plan uit te voeren, wat zijn effectieve onderdelen en hoe kan hier al tijdens het trajectberaad op geanticipeerd worden?). Onderzoek naar de resultaten van alle inspanningen is nodig omdat het juist gaat om de vraag of de jongeren werkelijk voldoende toegerust zijn om hun leven beter op te kunnen pakken als zij de jeugdinrichting verlaten.

BIJLAGEN

Bijlage 1

Bestudeerde documenten

- Algemene Rekenkamer (2007). Detentie, behandeling en nazorg criminele jeugdigen. Brief van de Algemene Rekenkamer aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Tweede Kamer, vergaderjaar 2007-2008, 31 215, nrs. 1-2.
- Algemene Rekenkamer (2012). Detentie, behandeling en nazorg criminele jeugdigen. Terugblik. Brief van de Algemene Rekenkamer aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Tweede Kamer, vergaderjaar 2011-2012, 31 215, nr. 7.
- Dienst Justitiële Inrichtingen (2012). JJI in getal, 2007-2011. Den Haag: DJI, Directie Bestuursondersteuning, afdeling Analyse, Strategie en Kennis.
- Handreiking Nazorg voor gemeenten (2009). http://www.vng.nl/files/vng/vng/Documenten/Extranet/Sez/OGZ/Handreiking_jeugd_compleet_www.pdf
- Hilhorst, N., Buysse, W., Maarschalkerweerd, A., Loef, L. & Komen, M. (2009). Procevaluatie netwerk- en trajectberaden nazorg. Eindrapportage. Den Haag/Amsterdam: WODC/DSP-groep BV.
- Nazorg Jeugd. Uitvoeringskader Netwerk- en Trajectberaad (november 2010). <http://www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/circulaires/2010/11/30/nazorg-jeugd-uitvoeringskader-2010.html>
- Trajectberaad Amsterdam. Tuin, Y. & Van der Heijden, B. (2012). Evaluatie & Kwaliteitsimpuls Netwerk- en Trajectberaad 2012. Intern document netwerk- en trajectberaad Amsterdam, opgesteld door medewerkers van de Raad voor de Kinderbescherming en de gemeente Amsterdam (DMO).
- Trajectberaad Utrecht. Haks, M. & Schaaper, M. (2012). Memo Hoe moet het verder met het trajectberaad? Intern document trajectberaad Utrecht. Opgesteld door medewerkers van de Raad voor de Kinderbescherming.
- Trajectberaad Rotterdam Rijnmond. Hessels, A., Jacobs, M. & Zeebregts, K. (2012). Memo doorontwikkeling Risico Overleg Jeugd en Trajectberaad Nazorg Jeugd. Intern document trajectberaad Rotterdam, opgesteld door medewerkers van de Raad voor de Kinderbescherming en het Veiligheidshuis Rotterdam Rijnmond.

Bijlage 2**Leden van de klankbordgroep**

Mw. A.M.G. a'Campo, MSc	Adviseur uitvoeringsbeleid sector Justitiële Jeugd-inrichtingen, dienst Justitiële Inrichtingen
Mw. mr. J. Dijkman	Landelijk beleidsadviseur Landelijk Bureau, Raad voor de Kinderbescherming
Dhr. drs. M. van der Klei	Projectleider jeugdreclassering, Jeugdzorg Nederland
Mw. drs. A. Ochtman	Senior beleidsmedewerker Landelijk Kantoor Reclassering Nederland, ook namens Leger des Heils Reclassering & Jeugdzorg en de SVG
Mw. M. Weisbard, MSc	Beleidsmedewerker Ministerie van Veiligheid & Justitie, Directoraat-Generaal Jeugd en Sanctietoepassing, directie Justitieel Jeugdbeleid

Bijlage 3 Tabellen behorend bij de proces-evaluatie.

In onderstaande tabellen zijn alle resultaten weergegeven van de digitale vragenlijst die is afgenomen bij de deelnemers van de netwerk- en trajectberaden. Dit zijn medewerkers van de volgende organisaties: de Raad van de Kinderbescherming (RvdK), de jeugdinstanties (JJI's), de jeugdreclassering (BJZ/JR), de volwassenreclassering (3RO) en de gemeenten. De volgende onderwerpen worden behandeld: informatie over de respondenten, uitvoering netwerkberaden, samenstelling netwerkberaden, tijdsbesteding netwerkberaden, meerwaarde netwerkberaden, uitvoering trajectberaden, samenstelling trajectberaden, tijdsbesteding trajectberaden, meerwaarde trajectberaden, algemeen beraden, rapportcijfers, bereik en overig.

De resultaten zijn waar relevant geordend per organisatie dan wel per regio. Vanwege de herleidbaarheid van gegevens zijn de regio's genummerd. De resultaten over netwerkberaden behandelen 10 regio's, de resultaten over trajectberaden 13 regio's, omdat niet in alle regio's JJI's en dus geen ook geen netwerkberaden zijn. Wanneer het gaat om een regio uit een van de vier grote steden (Amsterdam, Den Haag, Rotterdam en Utrecht) is "G4" vermeld.

Informatie over de respondenten

Tabel 1

Respons vragenlijst, in aantallen (N) en percentages (%)

Type organisatie	verstuurd	ontvangen	
	N	N	%
RvdK	34	25	71,4%
JJI's	23	16	69,6%
BJZ/JR	42	19	45,2%
3RO	16	9	56,3%
Gemeenten	56	24	42,9%
Totaal	171	93	54,4%

Tabel 2

Type organisatie, in aantallen en percentages

Type organisatie	N	%
RvdK	25	26,9
JJI's	16	17,2
BJZ/JR	19	20,4
3RO	9	9,7
Gemeenten	24	25,8
Totaal	93	100,0

Tabel 3

Functieomschrijvingen respondenten, in aantallen en percentages

Functieomschrijving	N	%
Adviseur veiligheidshuis	1	1,1
Beleidsadviseur	1	1,1
Beleidsmedewerker	1	1,1
Beleidsmedewerker jeugd	1	1,1
Beleidsontwikkelaar	1	1,1
Casusregisseur	24	25,8
Contactfunctionaris PIJ	1	1,1
Coördinator nazorg en risicojongeren	1	1,1
Coördinator CJG	1	1,1
Coördinator itb'ers	1	1,1
Coördinator Jeugdcriminaliteitspreventie	1	1,1
Coördinator ketenzorg	1	1,1
coördinator nazorg	1	1,1
Coördinator nazorg detentie	1	1,1
Coördinator nazorg jeugd	1	1,1
Coördinator Veiligheidshuis	1	1,1
Coördinator WorkWise	1	1,1
Gedragwetenschapper	1	1,1
ITB	8	8,6
Jeugdreclasserder	20	21,5
Ketenregisseur	2	2,2
Maatschappelijk werker	1	1,1
Plaatsingscoördinator	1	1,1
Procescoördinator nazorg ex-gedetineerden	1	1,1
Procesmanager Jeugd	1	1,1
Procesmanager Veiligheidshuis	1	1,1

Reclasseringswerker	5	5,4
Regisseur	1	1,1
Toezichthouder	1	1,1
Unitmanager	1	1,1
Meerdere functies	8	8,6
Onbekend	1	1,1
Totaal	93	100,0

Tabel 4
Opleidingsniveau respondenten, in aantallen en percentages

Opleidingsniveau	N	%
Mbo	0	0,0
Hbo	67	72,0
Post-hbo	15	16,1
Wo	11	11,8
Postdoctoraal	0	0,0
Totaal	93	100,0

Tabel 5
Studierichting deelnemers beraden, in aantallen en percentages

Studierichting	N	%
Algemene sociale wetenschappen	1	1,1
Bestuurskunde	1	1,1
Bestuurswetenschappen	1	1,1
Civiele techniek	1	1,1
Communicatie	1	1,1
Criminologie	1	1,1
Culturele en maatschappelijk vorming	1	1,1
Heao	1	1,1
Integrale veiligheidskunde	1	1,1
Jeugdwelzijnswerk	6	6,5
Management economie en recht	1	1,1
Meerdere richtingen	6	6,5
Maatschappelijk werk en dienstverlening	31	33,3
Nederlands recht	1	1,1
Ortho-agogisch werk	1	1,1
Orthopedagogiek	1	1,1
Pabo	2	2,2
Pedagogiek	1	1,1
Pedagogische hulpverlening	1	1,1
Personeel en organisatie	1	1,1
Personeel en arbeid	1	1,1
Psychologie	1	1,1
Rechten	1	1,1
Rechtsgeleerdheid	1	1,1
Sociaal juridische dienstverlening	1	1,1
Sociaal pedagogische hulpverlening	14	15,1
Verpleegkunde	3	3,2
Onbekend	10	10,8
Totaal	93	100,0

Tabel 6
Ervaring van de respondenten over alle organisaties en totaal: aantal jongeren dat zij jaarlijks bespreken, in aantallen en percentages

	RvdK		JJI's		BJZ/JR		3RO		Gemeenten		Totaal	
Ervaring: aantal besproken jongeren op jaarbasis	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
1-10	1	4,0	1	6,3	2	10,5	4	44,4	14	58,3	22	23,7
10-25	3	12,0	2	12,5	0	0,0	0	0,0	1	4,2	6	6,5
25-100	9	36,0	1	6,3	5	26,3	2	22,2	7	29,2	24	25,8
100-200	6	24,0	6	37,5	4	21,1	1	11,1	0	0,0	17	18,3
200-500	5	20,0	2	12,5	5	26,3	1	11,1	1	4,1	14	15,1
>500	0	0,0	4	25,0	2	10,5	1	11,1	0	0,0	7	7,5
Onbekend	1	4,0	0	0,0	1	5,3	0	0,0	1	4,1	3	3,2
Totaal	25	100,0	16	100,0	19	100,0	9	100,0	24	100,0	93	100,0

Tabel 7
Ervaring van de respondenten: aantal jaren dat zij deelnemen aan de beraden, in aantallen en percentages

Ervaring: aantal jaar in beraden	N	%
Minder dan 1 jaar	10	10,8

1 tot 2 jaar	25	26,9
Meer dan 2 jaar	56	60,2
Onbekend	2	2,2
Totaal	93	100,0

Tabel 8

Ervaring van de respondenten: 1 of meer beraden

Ervaring: 1 of meer beraden	N	%
1 netwerkberaad	5	5,4
1 trajectberaad	38	40,9
Verskillende trajectberaden	20	21,5
Zowel netwerk- als trajectberaden	30	32,3
Totaal	93	100,0

Tabel 9

Verdeling van regio's van de respondenten, in aantallen en percentages

Regio	N	%
Regio 1	8	8,6
Regio 2 (G4)	5	5,4
Regio 3	12	12,9
Regio 4	13	14
Regio 5	10	10,8
Regio 6 (G4)	5	5,4
Regio 7	8	8,6
Regio 8	4	4,3
Regio 9	5	5,4
Regio 10	3	3,2
Regio 11	5	5,4
Regio 12 (G4)	8	8,6
Regio 13 (G4)	7	7,5
Totaal	93	100

Uitvoering van de Netwerkberaden

Tabel 10

Uitvoering netwerkberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De jeugdigen die instromen in een JJI worden besproken in een netwerkberaad	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	3	0	0	0	0
Regio 3	4	2	0	0	0
Regio 4	4	1	0	0	0
Regio 5	3	2	0	0	0
Regio 6 (G4)	3	0	0	0	0
Regio 7	4	0	0	0	0
Regio 8	1	0	0	0	0
Regio 9	2	0	0	0	0
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	4	0	0	0	0
Regio 13 (G4)	2	0	0	0	0
Totaal (N=35)	30 (85,7%)	5 (14,3%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)

Tabel 11

Uitvoering netwerkberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Na instroom van de jongeren in een JJI wordt binnen één week een netwerkberaad gehouden	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	1	2	0	0	0
Regio 3	2	4	0	0	0
Regio 4	2	3	0	0	0
Regio 5	0	1	1	2	1
Regio 6 (G4)	3	0	0	0	0
Regio 7	1	3	0	0	0
Regio 8	1	0	0	0	0
Regio 9	2	0	0	0	0
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	1	1	1	0	1
Regio 13 (G4)	0	2	0	0	0
Totaal (N=35)	13 (37,1%)	16 (45,7%)	2 (5,7%)	2 (5,7%)	2 (5,7%)

Tabel 12

Uitvoering netwerkberaad per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

Er is minimaal 1x per week een netwerkberaad	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	3	0	0	0	0
Regio 3	4	2	0	0	0
Regio 4	2	3	0	0	0
Regio 5	0	4	0	1	0
Regio 6 (G4)	3	0	0	0	0
Regio 7	1	1	0	2	0
Regio 8	1	0	0	0	0
Regio 9	2	0	0	0	0

Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	4	0	0	0	0
Regio 13 (G4)	2	0	0	0	0
Totaal (N=35)	22 (62,9%)	10 (28,6%)	0 (0,0%)	3 (8,6%)	0 (0,0%)

Tabel 13

Uitvoering netwerkberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De JJI geeft bij instroom van een nieuwe jongere diezelfde dag informatie door aan de Raad en de gemeente	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	1	0	1	0	1
Regio 3	0	5	1	0	0
Regio 4	1	0	0	0	4
Regio 5	1	2	1	1	0
Regio 6 (G4)	0	1	1	0	1
Regio 7	1	1	1	1	0
Regio 8	0	0	0	0	1
Regio 9	0	1	1	0	0
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	0	2	0	1	1
Regio 13 (G4)	0	2	0	0	0
Totaal (N=35)	4 (11,4%)	14 (40,0%)	6 (17,1%)	3 (8,6%)	8 (22,9%)

Tabel 14

Uitvoering netwerkberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De netwerkberaden krijgen alle benodigde informatie over de jeugdige boven tafel	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	0	3	0	0	0
Regio 3	1	3	1	0	0
Regio 4	0	3	1	0	1
Regio 5	0	2	0	0	3
Regio 6 (G4)	0	2	1	0	0
Regio 7	0	2	1	1	0
Regio 8	0	1	0	0	0
Regio 9	0	2	0	0	0
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	0	2	1	1	0
Regio 13 (G4)	1	0	0	1	0
Totaal (N=34)	2 (5,9%)	20 (58,8%)	5 (14,7%)	3 (8,8%)	4 (11,8%)

Tabel 15

Uitvoering netwerkberaad per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

De netwerkberaden krijgen alle benodigde informatie over de jeugdige boven tafel	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Organisatie	N	N	N	N	N
RvdK	1	7	3	2	0
JJI's	1	10	0	0	1
BJZ/JR	0	3	2	1	3
Totaal (N=34)	2 (5,9%)	20 (58,8%)	5 (14,7%)	3 (8,8%)	4 (11,8%)

Tabel 16

Uitvoering netwerkberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De netwerkberaden vinden plaats in de JJI	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	3	0	0	0	0
Regio 3	0	0	0	6	0
Regio 4	2	2	0	1	0
Regio 5	0	0	0	5	0
Regio 6 (G4)	0	0	1	2	0
Regio 7	4	0	0	0	0
Regio 8	0	0	0	1	0
Regio 9	0	0	0	2	0
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	4	0	0	0	0
Regio 13 (G4)	0	0	1	1	0
Totaal (N=35)	13 (37,1%)	2 (5,7%)	2 (5,7%)	18 (51,4%)	0 (0,0%)

Tabel 17

Uitvoering netwerkberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Bij de netwerkberaden is de JJI aanwezig	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	2	1	0	0	0
Regio 3	5	1	0	0	0
Regio 4	5	0	0	0	0
Regio 5	1	1	0	1	1
Regio 6 (G4)	0	0	1	1	0
Regio 7	4	0	0	0	0
Regio 8	1	0	0	0	0
Regio 9	2	0	0	0	0
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	4	0	0	0	0
Regio 13 (G4)	1	1	0	0	0
Totaal (N=33)	25 (75,8%)	4 (12,1%)	1 (3,0%)	2 (6,1%)	1 (3,0%)

Tabel 18

Uitvoering netwerkberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Bij de netwerkberaden is de Raad aanwezig	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	3	0	0	0	0
Regio 3	5	1	0	0	0
Regio 4	5	0	0	0	0
Regio 5	3	0	0	1	0
Regio 6 (G4)	1	0	0	1	0
Regio 7	4	0	0	0	0
Regio 8	1	0	0	0	0
Regio 9	2	0	0	0	0
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	4	0	0	0	0
Regio 13 (G4)	2	0	0	0	0

Totaal (N=33)	30 (90,9%)	1 (3,0%)	0 (0,0%)	2 (6,1%)	0 (0,0%)
---------------	------------	----------	----------	----------	----------

Tabel 19

Uitvoering netwerkberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Bij de netwerkberaden is BJZ/JR aanwezig	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	3	0	0	0	0
Regio 3	5	1	0	0	0
Regio 4	3	2	0	0	0
Regio 5	3	0	0	1	0
Regio 6 (G4)	1	0	0	1	0
Regio 7	4	0	0	0	0
Regio 8	1	0	0	0	0
Regio 9	1	1	0	0	0
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	3	1	0	0	0
Regio 13 (G4)	2	0	0	0	0
Totaal (N=33)	26 (78,8%)	5 (15,2%)	0 (0,0%)	2 (6,1%)	(0,0%)

Tabel 20

Uitvoering netwerkberaad per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

Als iemand niet bij een netwerkberaad aanwezig kan zijn, wordt een vervanger gestuurd	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Organisatie	N	N	N	N	N
RvdK	11	1	0	1	0
JJI's	7	2	0	2	0
BJZ/JR	7	1	1	0	0
Totaal (N=33)	25 (75,8%)	4 (12,1%)	1 (3,0%)	3 (9,1%)	0 (0,0%)

Tabel 21

Uitvoering netwerkberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De netwerkberaden kunnen inschatten hoe lang de jongere vast blijft zitten	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	0	3	0	0	0
Regio 3	1	2	2	0	1
Regio 4	0	1	3	0	1
Regio 5	0	1	1	1	0
Regio 6 (G4)	0	0	1	0	1
Regio 7	0	1	2	1	0
Regio 8	0	0	1	0	0
Regio 9	1	0	1	0	0
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	0	1	0	2	0
Regio 13 (G4)	0	0	2	0	0
Totaal (N=31)	2 (6,5%)	9 (29,0%)	13 (41,9%)	4 (12,9%)	3 (9,7%)

Tabel 22

Uitvoering netwerkberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De netwerkberaden maken procedurele afspraken (wie doet wat wanneer)	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	1	2	0	0	0
Regio 3	2	2	2	0	0
Regio 4	0	1	3	0	1
Regio 5	0	0	1	2	1
Regio 6 (G4)	0	1	0	1	0
Regio 7	0	3	0	1	0
Regio 8	0	1	0	0	0
Regio 9	1	1	0	0	0
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	2	0	1	1	0
Regio 13 (G4)	0	0	1	1	0
Totaal (N=33)	6 (18,2%)	11 (33,3%)	8 (24,2%)	6 (18,2%)	2 (6,1%)

Tabel 23

Uitvoering netwerkberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De netwerkberaden maken afspraken over de terugkoppeling van informatie aan alle relevante ketenpartners	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	2	1	0	0	0
Regio 3	2	3	1	0	0
Regio 4	0	2	2	0	1
Regio 5	0	0	1	2	1
Regio 6 (G4)	1	0	0	1	0
Regio 7	1	0	1	2	0
Regio 8	0	1	0	0	0
Regio 9	1	0	1	0	0
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	2	1	1	0	0
Regio 13 (G4)	1	0	1	0	0
Totaal (N=33)	10 (30,3%)	8 (24,2%)	8 (24,2%)	5 (15,2%)	2 (6,1%)

Tabel 24

Uitvoering netwerkberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Als een schorsing wordt verwacht, wordt er onmiddellijk contact opgenomen met de (jeugd)reclassering in de uitstroomplaats	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	2	0	0	0	1
Regio 3	0	3	0	0	2
Regio 4	1	0	2	1	1
Regio 5	1	1	1	0	0
Regio 6 (G4)	1	2	0	0	0
Regio 7	1	0	0	3	0
Regio 8	0	0	1	0	0
Regio 9	0	1	0	1	0
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	0	2	1	0	1
Regio 13 (G4)	0	0	1	1	0

Totaal (N=32)	6 (18,8)	9 (28,1%)	6 (18,8%)	6 (18,8%)	5 (15,6%)
---------------	----------	-----------	-----------	-----------	-----------

Tabel 25

Uitvoering netwerkberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Er wordt geregistreerd in GCOS					
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	2	1	0	0	0
Regio 3	6	0	0	0	0
Regio 4	4	1	0	0	0
Regio 5	3	1	0	0	0
Regio 6 (G4)	2	1	0	0	0
Regio 7	4	0	0	0	0
Regio 8	1	0	0	0	0
Regio 9	2	0	0	0	0
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	4	0	0	0	0
Regio 13 (G4)	2	0	0	0	0
Totaal (N=34)	30 (88,2%)	4 (11,8%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)

Samenstelling van de Netwerkberaden

Tabel 26

Samenstelling netwerkberaden per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
De samenstelling van het netwerkberaad is geschikt voor het doel dat het netwerkberaad dient				
Regio	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	2	1	0	0
Regio 3	3	3	0	0
Regio 4	2	3	0	0
Regio 5	1	4	0	0
Regio 6 (G4)	0	1	1	1
Regio 7	3	1	0	0
Regio 8	1	0	0	0
Regio 9	0	2	0	0
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	3	1	0	0
Regio 13 (G4)	1	1	0	0
Totaal (N=35)	16 (45,7%)	17 (48,6%)	1 (2,9%)	1 (2,9%)

Tabel 27

Samenstelling netwerkberaden per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Tevredenheid over de invulling van de rol van de JJI				
Organisatie	N	N	N	N
RvdK	2	9	2	0
JJI's	5	6	1	1
BJZ/JR	2	6	1	0
Totaal (N=35)	9 (25,7%)	21 (60,0%)	4 (11,4%)	1 (2,9%)

Tabel 28

Samenstelling netwerkberaden per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Tevredenheid over de invulling van de rol van de Raad				
Organisatie	N	N	N	N
RvdK	5	8	0	0
JJI's	6	6	1	0
BJZ/JR	6	3	0	0
Totaal (N=35)	17 (48,6%)	17 (48,6%)	1 (2,9%)	0 (0,0%)

Tabel 29

Samenstelling netwerkberaden per organisatie, in aantallen en percentages

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Tevredenheid over de invulling van de rol van BJZ/JR				
Organisatie	N	N	N	N
RvdK	1	8	4	0
JJI's	2	10	1	0
BJZ/JR	6	3	0	0
Totaal (N=35)	9 (25,7%)	21 (60,0%)	5 (14,3%)	0 (0,0%)

Tabel 30

Samenstelling netwerkberaden per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
De kwaliteit van de nazorgplannen wordt verbeterd door de informatie-uitwisseling in het netwerkberaad				
Regio	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	0	3	0	0
Regio 3	1	4	1	0
Regio 4	0	2	0	2
Regio 5	0	4	0	0
Regio 6 (G4)	1	1	1	0
Regio 7	1	0	1	2
Regio 8	0	1	0	0
Regio 9	0	1	1	0
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	1	2	1	0
Regio 13 (G4)	0	0	2	0
Totaal (N=33)	4 (12,1%)	18 (54,5%)	7 (21,2%)	4 (21,1%)

Tabel 31

Samenstelling netwerkberaden per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
De kwaliteit van de nazorgplannen wordt verbeterd door de informatie-uitwisseling in het netwerkberaad				
Organisatie	N	N	N	N
RvdK	0	7	4	1
JJI's	2	7	3	0
BJZ/JR	2	4	0	3
Totaal (N=33)	4 (12,1%)	18 (54,5%)	7 (21,2%)	4 (21,1%)

Tijdsbesteding aan de Netwerkberaden

Tabel 32

Tijdsbesteding netwerkberaden totaal van alle organisaties, in gemiddeld aantal uur per week (M), standaarddeviatie (SD), minimum en maximum aantal uur per week

Tijdsbesteding	N	M	SD	Minimum	Maximum
Voorbereiding	32	2,2	1,6	0,5	7,0
Vergadering	32	1,4	1,8	0,0	10,5
Terugkoppelen/overdracht aan andere partners	31	0,8	0,5	0,0	2,0
Administratie/regelklossen	31	1,5	1,5	0,0	8,0
Reizen	32	0,6	0,8	0,0	2,5
Totaal	30	6,4	3,0	3	14

Tabel 33

Tijdsbesteding netwerkberaden uitgesplitst voor de Raad, in gemiddeld aantal uur per week (M), standaarddeviatie (SD), minimum en maximum aantal uur per week

Tijdsbesteding	N	M	SD	Minimum	Maximum
Voorbereiding	11	2,9	1,5	1,0	6,0
Vergadering	11	2,2	2,9	0,0	10,5
Terugkoppelen/overdracht aan andere partners	11	0,8	0,2	0,5	1,0
Administratie/regelklossen	11	1,2	0,9	0,0	2,5
Reizen	11	0,7	1,0	0,0	2,5
Totaal	9	7,6	2,2	4	10

Tabel 34

Tijdsbesteding netwerkberaden uitgesplitst voor de jeugdinstituten, in gemiddeld aantal uur per week (M), standaarddeviatie (SD), minimum en maximum aantal uur per week

Tijdsbesteding	N	M	SD	Minimum	Maximum
Voorbereiding	12	2,3	1,7	1,0	7,0
Vergadering	12	0,9	0,8	0,0	2,0
Terugkoppelen/overdracht aan andere partners	12	1,0	0,6	0,0	2,0
Administratie/regelklossen	12	2,3	2,0	1,0	8,0
Reizen	12	0,2	0,3	0,0	1,0
Totaal	12	6,7	3,9	3	14

Tabel 35

Tijdsbesteding netwerkberaden uitgesplitst voor de jeugdreclassering, in gemiddeld aantal uur per week (M), standaarddeviatie (SD), minimum en maximum aantal uur per week

Tijdsbesteding	N	M	SD	Minimum	Maximum
Voorbereiding	9	1,1	0,6	0,5	2,0
Vergadering	9	1,1	0,4	0,5	2,0
Terugkoppelen/overdracht aan andere partners	9	0,8	0,4	0,0	1,0
Administratie/regelklossen	9	0,9	0,5	0,3	2,0
Reizen	9	1,0	0,7	0,0	2,0
Totaal	9	4,8	1,7	3	7,5

Meerwaarde van de Netwerkberaden

De resultaten in onderstaande tabel geven weer wat de mening is van de verschillende organisaties op het gebied van meerwaarde van de netwerkberaden. De organisaties konden aangeven wat naar hun mening de meerwaarde is van de netwerkberaden door te kiezen voor de stellingen: 'Zonder de netwerkberaden zou er veel minder nazorg zijn' en/of 'De meeste jongeren zijn nu in beeld bij mijn organisatie'

Tabel 36

Meerwaarde van de netwerkberaden per organisatie, in aantallen

	Zonder de netwerkberaden zou er veel minder nazorg zijn	De meeste jongeren zijn nu in beeld bij mijn organisatie
Organisatie	N	N
RvdK	8	12
JJI's	3	10
BJZ/JR	4	7
Totaal (n=31)	15	29

Tabel 37

Meerwaarde netwerkberaden per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Mijn organisatie kan zonder het netwerkberaad	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Regio	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	0	1	2	0
Regio 3	1	0	3	2
Regio 4	1	1	1	2
Regio 5	0	3	1	1
Regio 6 (G4)	0	2	1	0
Regio 7	1	0	0	3
Regio 8	0	0	1	0
Regio 9	0	0	1	1
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	0	1	2	1
Regio 13 (G4)	0	0	1	1
Totaal (N=35)	3 (8,6%)	8 (22,9%)	13 (37,1%)	11 (31,4%)

Tabel 38

Meerwaarde van de netwerkberaden per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

Mijn organisatie kan zonder het netwerkberaad	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Organisatie	N	N	N	N
RvdK	2	2	5	4
JJI's	0	3	5	5
BJZ/JR	1	3	3	2
Totaal (N=35)	3 (8,6%)	8 (22,9%)	13 (37,1%)	11 (31,4%)

Tabel 39

Meerwaarde netwerkberaden per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De jongeren hebben baat bij het netwerkberaad	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Regio	N	N	N	N
Regio 1 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-
Regio 2 (G4)	0	3	0	0
Regio 3	3	2	1	0
Regio 4	1	2	1	1
Regio 5	0	2	1	2
Regio 6 (G4)	0	2	1	0
Regio 7	1	1	1	1
Regio 8	0	1	0	0
Regio 9	1	1	0	0
Regio 10 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-
Regio 11 (geen netwerkberaad)	-	-	-	-
Regio 12 (G4)	0	3	1	0
Regio 13 (G4)	0	2	0	0
Totaal (N=35)	6 (17,1%)	19 (54,3%)	6 (17,1%)	4 (11,4%)

Tabel 40

Meerwaarde van de netwerkberaden per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

De jongeren hebben baat bij het netwerkberaad	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Organisatie	N	N	N	N
RvdK	1	8	3	1
JJI's	4	8	1	0
BJZ/JR	1	3	2	3
Totaal (N=35)	6 (17,1%)	19 (54,3%)	6 (17,1%)	4 (11,4%)

Uitvoering van de Trajectberaden

Tabel 41

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De jeugdigen die in een netwerkberaad zijn besproken, worden allemaal besproken in een trajectberaad	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	2	0	0	0	6
Regio 2 (G4)	2	2	0	0	1
Regio 3	4	4	0	0	3
Regio 4	2	1	1	2	5
Regio 5	1	3	0	2	4
Regio 6 (G4)	4	0	0	0	1
Regio 7	1	2	0	1	4
Regio 8	1	3	0	0	0
Regio 9	2	2	0	0	0
Regio 10	1	1	1	0	0
Regio 11	1	2	0	0	2
Regio 12 (G4)	3	2	0	0	2
Regio 13 (G4)	0	2	1	2	1
Totaal (N=87)	24 (27,6%)	24 (27,6%)	3 (3,4%)	7 (8,0%)	29 (33,3%)

Tabel 42

Uitvoering trajectberaad per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

De jeugdigen die in een netwerkberaad zijn besproken, worden allemaal besproken in een trajectberaad	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Organisatie	N	N	N	N	N
RvdK	8	10	1	2	2
JJI's	8	4	0	1	3
BJZ/JR	5	5	0	2	4
3RO	1	2	1	1	4
Gemeenten	2	3	1	1	16
Totaal (N=87)	24 (27,6%)	24 (27,6%)	3 (3,4%)	7 (8,0%)	29 (33,3%)

Tabel 43

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De trajectberaden worden binnen twee weken na een netwerkberaad gehouden	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	0	1	1	0	6
Regio 2 (G4)	1	3	0	0	1
Regio 3	2	6	0	0	3
Regio 4	2	0	1	1	7
Regio 5	0	4	0	3	3
Regio 6 (G4)	3	1	0	0	1

Regio 7	0	5	1	2	0
Regio 8	0	2	2	0	0
Regio 9	0	3	0	0	1
Regio 10	1	1	1	0	0
Regio 11	1	2	1	0	1
Regio 12 (G4)	4	1	0	0	2
Regio 13 (G4)	0	2	0	1	3
Totaal (N=87)	14 (16,1%)	31 (35,6%)	7 (8,0%)	7 (8,0%)	28 (32,2%)

Tabel 44

Uitvoering trajectberaad per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

De trajectberaden worden binnen twee weken na een netwerkberaad gehouden	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Organisatie	N	N	N	N	N
RvdK	3	12	5	3	0
JJI's	4	7	0	2	3
BJZ/JR	5	4	0	2	5
3RO	1	1	0	0	7
Gemeenten	1	7	2	0	13
Totaal (N=87)	14 (16,1%)	31 (35,6%)	7 (8,0%)	7 (8,0%)	28 (32,2%)

Tabel 45

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De trajectberaden vinden plaats in de regio van uitstroom	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	3	1	0	2	2
Regio 2 (G4)	4	1	0	0	0
Regio 3	1	7	0	0	3
Regio 4	6	3	0	1	1
Regio 5	3	7	0	0	0
Regio 6 (G4)	4	0	0	0	1
Regio 7	3	4	1	0	0
Regio 8	1	3	0	0	0
Regio 9	2	2	0	0	0
Regio 10	2	1	0	0	0
Regio 11	2	1	0	2	0
Regio 12 (G4)	3	4	0	0	0
Regio 13 (G4)	1	4	0	0	1
Totaal (N=87)	35 (40,2%)	38 (43,7%)	1 (1,1%)	5 (5,7%)	8 (9,2%)

Tabel 46

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Bij de trajectberaden is de Raad aanwezig	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	5	1	0	0	1
Regio 2 (G4)	5	0	0	0	0
Regio 3	7	2	0	0	2
Regio 4	7	3	0	0	1
Regio 5	10	0	0	0	0
Regio 6 (G4)	4	1	0	0	0
Regio 7	7	1	0	0	0
Regio 8	4	0	0	0	0
Regio 9	4	0	0	0	0
Regio 10	3	0	0	0	0
Regio 11	5	0	0	0	0
Regio 12 (G4)	7	0	0	0	0
Regio 13 (G4)	4	1	0	0	1
Totaal (N=86)	72 (83,7%)	9 (10,5%)	0 (0,0%)	0 (0,0%)	5 (5,8%)

Tabel 47

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Bij de trajectberaden is BJZ/JR aanwezig	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	3	3	1	0	1
Regio 2 (G4)	5	0	0	0	0
Regio 3	6	2	0	0	2
Regio 4	1	6	2	1	1
Regio 5	5	4	0	0	1
Regio 6 (G4)	3	2	0	0	0
Regio 7	3	5	0	0	0
Regio 8	2	2	0	0	0
Regio 9	4	0	0	0	0
Regio 10	2	1	0	0	0
Regio 11	3	2	0	0	0
Regio 12 (G4)	7	0	0	0	0
Regio 13 (G4)	3	2	0	0	1
Totaal (N=86)	47 (54,7%)	29 (33,7%)	3 (3,5%)	1 (1,2%)	6 (7,0%)

Tabel 48

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Bij de trajectberaden is de gemeente van uitstroom aanwezig	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	1	1	1	1	4
Regio 2 (G4)	5	0	0	0	0
Regio 3	4	3	2	1	1
Regio 4	4	6	0	0	1
Regio 5	1	4	5	0	0
Regio 6 (G4)	3	0	2	0	0
Regio 7	6	2	0	0	0
Regio 8	2	2	0	0	0
Regio 9	1	2	0	1	0
Regio 10	0	1	0	1	1
Regio 11	3	1	0	1	0
Regio 12 (G4)	6	1	0	0	0
Regio 13 (G4)	1	1	2	1	1
Totaal (N=87)	37 (42,5%)	24 (27,6%)	12 (13,8%)	6 (6,9%)	8 (9,2%)

Tabel 49

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Bij de trajectberaden is de JJI fysiek aanwezig	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	0	0	1	5	2
Regio 2 (G4)	4	0	0	1	0
Regio 3	5	4	0	0	2
Regio 4	0	6	2	2	1
Regio 5	4	6	0	0	0
Regio 6 (G4)	4	1	0	0	0
Regio 7	2	4	2	0	0
Regio 8	2	1	1	0	0
Regio 9	2	1	0	1	0
Regio 10	0	0	0	2	1
Regio 11	1	1	2	1	0
Regio 12 (G4)	7	0	0	0	0
Regio 13 (G4)	1	4	0	0	1

Totaal (N=87)	32 (36,8%)	28 (32,2%)	8 (9,2%)	12 (13,8%)	7 (8,0%)
---------------	------------	------------	----------	------------	----------

Tabel 50

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Bij de trajectberaden is (vooraf of tijdens) telefonisch contact met de JJI	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	1	0	3	0	4
Regio 2 (G4)	2	1	1	1	0
Regio 3	1	6	1	0	3
Regio 4	2	4	1	1	3
Regio 5	3	6	1	0	0
Regio 6 (G4)	0	4	1	0	0
Regio 7	0	5	2	0	1
Regio 8	0	3	0	0	0
Regio 9	0	3	0	0	0
Regio 10	0	1	1	0	1
Regio 11	2	2	1	0	0
Regio 12 (G4)	2	2	0	0	2
Regio 13 (G4)	0	2	2	1	1
Totaal (N=84)	13 (15,5%)	39 (46,4%)	14 (16,7%)	3 (3,6%)	15 (17,8%)

Tabel 51

Uitvoering trajectberaad per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

Als iemand niet aanwezig kan zijn bij het trajectberaad, wordt een vervanger gestuurd	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Organisatie	N	N	N	N	N
RvdK	20	0	0	2	1
JJI's	6	7	3	0	0
BJZ/JR	9	6	1	0	0
3RO	1	2	2	3	1
Gemeenten	7	3	3	6	4
Totaal (N=87)	43 (49,4%)	18 (20,7%)	9 (10,3%)	11 (12,6%)	6 (6,9%)

Tabel 52

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Relevante informatie is tijdens het trajectberaad beschikbaar	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	0	5	0	1	2
Regio 2 (G4)	0	5	0	0	0
Regio 3	0	8	0	0	1
Regio 4	1	8	0	0	2
Regio 5	1	9	0	0	0
Regio 6 (G4)	2	3	0	0	0
Regio 7	1	3	2	2	0
Regio 8	0	4	0	0	0
Regio 9	0	4	0	0	0
Regio 10	0	2	0	0	1
Regio 11	0	4	0	0	1
Regio 12 (G4)	1	5	0	0	1
Regio 13 (G4)	0	3	0	2	1
Totaal (N=85)	6 (7,1%)	63 (74,1%)	2 (2,4%)	5 (5,9%)	9 (10,6%)

Tabel 53

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Informatie over jongeren die uit een netwerkberaad van een andere regio komen is er op tijd	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	2	1	0	0	5
Regio 2 (G4)	0	2	2	0	1
Regio 3	0	6	2	1	1
Regio 4	1	3	1	4	2
Regio 5	0	3	5	0	2
Regio 6 (G4)	1	1	2	0	1
Regio 7	0	2	3	1	2
Regio 8	0	1	2	0	1
Regio 9	0	3	0	0	1
Regio 10	0	2	0	0	1
Regio 11	0	3	1	0	1
Regio 12 (G4)	0	3	2	0	2
Regio 13 (G4)	0	2	1	2	1
Totaal (N=86)	4 (4,7%)	32 (37,2%)	21 (24,4%)	8 (9,3%)	21 (24,4%)

Tabel 54

Uitvoering trajectberaad per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

Informatie over jongeren die uit een netwerkberaad van een andere regio komen is er op tijd	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Organisatie	N	N	N	N	N
RvdK	1	15	6	1	0
JJI's	0	5	6	3	1
BJZ/JR	2	4	7	0	3
3RO	0	3	0	1	5
Gemeenten	1	5	2	3	12
Totaal (N=86)	4 (4,7%)	32 (37,2%)	21 (24,4%)	8 (9,3%)	21 (24,4%)

Tabel 55

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De informatie uit het perspectiefplan van de JJI en de nazorgplannen van de JR en gemeente worden gedeeld om samen doelen/aandachtspunten voor de jongere te stellen	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	2	0	0	2	4
Regio 2 (G4)	2	2	0	0	1
Regio 3	2	1	6	1	1
Regio 4	2	3	1	2	3
Regio 5	4	3	3	0	0
Regio 6 (G4)	2	0	0	2	1
Regio 7	0	5	1	1	1
Regio 8	0	2	2	0	0
Regio 9	0	1	2	1	0
Regio 10	0	1	1	0	1
Regio 11	0	2	1	2	0
Regio 12 (G4)	0	4	2	0	1
Regio 13 (G4)	1	1	1	2	1
Totaal (N=87)	15 (17,2%)	25 (28,7%)	20 (23,0%)	13 (14,9%)	14 (16,1%)

Tabel 56

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De aandachtspunten zijn gekoppeld aan de risicofactoren van de BARO of het LIJ	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	0	0	0	1	6
Regio 2 (G4)	1	2	0	0	2
Regio 3	0	2	2	0	7
Regio 4	1	3	1	1	5
Regio 5	2	4	0	0	4
Regio 6 (G4)	0	2	1	0	2
Regio 7	0	2	1	2	3
Regio 8	0	1	2	0	1
Regio 9	0	1	0	2	1
Regio 10	0	2	0	0	1
Regio 11	1	3	0	0	1
Regio 12 (G4)	0	3	0	1	3
Regio 13 (G4)	1	2	0	0	2
Totaal (N=85)	6 (7,1%)	27 (31,8%)	7 (8,2%)	7 (8,2%)	38 (44,7%)

Tabel 57

Uitvoering trajectberaad per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

De aandachtspunten zijn gekoppeld aan de risicofactoren van de BARO of het LIJ	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Organisatie	N	N	N	N	N
RvdK	1	13	4	3	1
JJI's	0	6	2	1	7
BJZ/JR	3	6	1	1	5
3RO	0	1	0	1	7
Gemeenten	2	1	0	1	18
Totaal (N=85)	6 (7,1%)	27 (31,8%)	7 (8,2%)	7 (8,2%)	38 (44,7%)

Tabel 58

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Er wordt gezorgd dat alle interventies op elkaar worden afgestemd	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	1	4	0	0	3
Regio 2 (G4)	1	3	0	0	1
Regio 3	1	6	1	1	2
Regio 4	2	6	1	0	2
Regio 5	3	6	0	0	0
Regio 6 (G4)	2	3	0	0	0
Regio 7	0	4	1	1	2
Regio 8	0	4	0	0	0
Regio 9	0	4	0	0	0
Regio 10	0	1	0	0	2
Regio 11	3	2	0	0	0
Regio 12 (G4)	1	5	1	0	0
Regio 13 (G4)	1	3	0	1	1
Totaal (N=86)	15 (17,4%)	51 (59,3%)	4 (4,7%)	3 (3,5%)	13 (15,1%)

Tabel 59

Uitvoering trajectberaad per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
De tevredenheid over de kwaliteit van de perspectiefplannen van de JJI					
Organisatie	N	N	N	N	N
RvdK	0	15	0	3	5
JJI's	2	13	0	0	1
BJZ/JR	0	9	1	2	4
3RO	0	7	1	0	1
Gemeenten	1	5	1	1	14
Totaal (N=86)	3 (3,5%)	49 (57,0%)	3 (3,5%)	6 (7,0%)	25 (29,1%)

Tabel 60

Uitvoering trajectberaad per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
De tevredenheid over de kwaliteit van de nazorgplannen van de JR					
Organisatie	N	N	N	N	N
RvdK	0	16	3	3	1
JJI's	0	9	2	0	5
BJZ/JR	3	11	0	1	1
3RO	0	5	1	0	3
Gemeenten	2	10	2	4	5
Totaal (N=87)	5 (5,7%)	51 (58,6%)	8 (9,2%)	8 (9,2%)	15 (17,2%)

Tabel 61

Uitvoering trajectberaad per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Tevredenheid over de kwaliteit van de nazorgplannen van de gemeente					
Organisatie	N	N	N	N	N
RvdK	0	6	1	5	11
JJI's	0	4	2	2	8
BJZ/JR	0	4	3	1	8
3RO	0	4	1	1	3
Gemeenten	4	12	0	1	6
Totaal (N=87)	4 (4,6%)	30 (34,5%)	7 (8,0%)	10 (11,5%)	36 (41,4%)

Tabel 62

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Er wordt afgesproken welke partner welke problemen gaat aanpakken					
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	3	4	0	0	1
Regio 2 (G4)	3	2	0	0	0
Regio 3	2	7	0	2	0
Regio 4	3	6	1	0	1
Regio 5	2	8	0	0	0
Regio 6 (G4)	3	1	0	0	1
Regio 7	1	7	0	0	0
Regio 8	1	3	0	0	0
Regio 9	3	1	0	0	0
Regio 10	0	2	0	0	1
Regio 11	3	2	0	0	0
Regio 12 (G4)	3	4	0	0	0
Regio 13 (G4)	1	3	1	1	0

Totaal (N=87)	28 (32,2%)	50 (57,5%)	2 (2,3%)	3 (3,4%)	4 (4,6%)
---------------	------------	------------	----------	----------	----------

Tabel 63

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Er wordt advies gegeven over schorsing van de voorlopige hechtenis onder voorwaarden	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	1	3	1	1	2
Regio 2 (G4)	1	3	0	0	1
Regio 3	2	3	1	2	3
Regio 4	1	4	0	0	6
Regio 5	3	5	1	0	1
Regio 6 (G4)	2	1	0	0	1
Regio 7	2	3	0	1	2
Regio 8	1	2	1	0	0
Regio 9	0	2	0	1	1
Regio 10	0	2	0	0	1
Regio 11	1	4	0	0	0
Regio 12 (G4)	0	3	2	1	1
Regio 13 (G4)	1	1	1	2	1
Totaal (n=86)	15 (17,4%)	36 (41,9%)	7 (8,1%)	8 (9,3%)	20 (23,3%)

Tabel 64

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De gemeente geeft advies over de inzet van gemeentelijke voorzieningen	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	1	2	3	0	2
Regio 2 (G4)	1	4	0	0	0
Regio 3	2	3	4	2	0
Regio 4	2	5	2	0	2
Regio 5	0	6	2	0	2
Regio 6 (G4)	0	1	1	1	2
Regio 7	1	5	2	0	0
Regio 8	1	3	0	0	0
Regio 9	0	3	1	0	0
Regio 10	0	1	0	0	2
Regio 11	0	4	1	0	0
Regio 12 (G4)	1	5	1	0	0
Regio 13 (G4)	1	1	2	2	0
Totaal (N=87)	10 (11,5%)	43 (49,4%)	19 (21,8%)	5 (5,7%)	10 (11,5%)

Tabel 65

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De meeste aandacht gaat uit naar de jongeren die de meeste aandacht nodig hebben	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	2	3	0	0	3
Regio 2 (G4)	2	3	0	0	0
Regio 3	4	5	0	0	1
Regio 4	2	7	0	0	2
Regio 5	1	5	0	1	3
Regio 6 (G4)	2	2	0	0	1
Regio 7	1	3	0	2	2
Regio 8	2	1	0	0	1
Regio 9	2	2	0	0	0
Regio 10	0	1	0	0	2
Regio 11	0	4	0	0	1
Regio 12 (G4)	1	5	0	0	1
Regio 13 (G4)	2	1	0	0	3

Totaal (N=86)	21 (24,4%)	42 (48,8%)	0 (0,0%)	3 (3,5%)	20 (23,3%)
---------------	------------	------------	----------	----------	------------

Tabel 66

Uitvoering trajectberaad per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

De meeste aandacht gaat uit naar de jongeren die de meeste aandacht nodig hebben	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Organisatie	N	N	N	N	N
RvdK	7	14	0	0	2
JJI's	3	11	0	0	2
BJZ/JR	5	6	0	2	3
3RO	2	2	0	0	5
Gemeenten	4	9	0	1	8
Totaal (N=86)	21 (24,4%)	42 (48,8%)	0 (0,0%)	3 (3,5%)	20 (23,3%)

Tabel 67

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Er worden schorsingplannen gemaakt voor de jongeren die geschorst worden	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	2	0	1	2	3
Regio 2 (G4)	2	2	0	0	1
Regio 3	2	4	1	1	3
Regio 4	3	2	1	0	5
Regio 5	5	2	0	1	2
Regio 6 (G4)	2	2	0	0	1
Regio 7	1	3	3	0	1
Regio 8	2	1	0	1	0
Regio 9	0	2	2	0	0
Regio 10	0	2	0	0	1
Regio 11	2	3	0	0	0
Regio 12 (G4)	1	2	3	0	1
Regio 13 (G4)	1	1	2	1	1
Totaal (N=87)	23 (26,4%)	26 (29,9%)	13 (14,9%)	6 (6,9%)	19 (21,8%)

Tabel 68

Uitvoering trajectberaad per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

Er worden schorsingplannen gemaakt voor de jongeren die geschorst worden	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Organisatie	N	N	N	N	N
RvdK	5	8	8	2	0
JJI's	6	5	1	0	4
BJZ/JR	7	5	2	1	1
3RO	2	1	1	1	4
Gemeenten	3	7	1	2	10
Totaal (N=87)	23 (26,4%)	26 (29,9%)	13 (14,9%)	6 (6,9%)	19 (21,8%)

Tabel 69

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Afspraken worden genoteerd in GCOS	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	4	0	0	0	4
Regio 2 (G4)	2	3	0	0	0
Regio 3	7	0	0	1	3
Regio 4	2	2	2	1	4
Regio 5	4	5	0	0	1
Regio 6 (G4)	3	2	0	0	0
Regio 7	2	3	0	1	2
Regio 8	3	1	0	0	0
Regio 9	4	0	0	0	0
Regio 10	1	0	1	0	1
Regio 11	2	1	1	0	1
Regio 12 (G4)	6	0	1	0	0
Regio 13 (G4)	2	2	1	0	1
Totaal (N=87)	42 (48,3%)	19 (21,8%)	6 (6,9%)	3 (3,4%)	17 (19,5%)

Tabel 70

Uitvoering trajectberaad per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

Afspraken worden genoteerd in GCOS	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Organisatie	N	N	N	N	N
RvdK	11	5	4	2	1
JJI's	8	6	1	0	1
BJZ/JR	11	3	0	0	2
3RO	5	0	1	1	2
Gemeenten	7	5	0	0	11
Totaal (N=87)	42 (48,3%)	19 (21,8%)	6 (6,9%)	3 (3,4%)	17 (19,5%)

Tabel 71

Uitvoering trajectberaad per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

Mijn organisatie heeft toegang tot GCOS	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Organisatie	N	N	N	N	N
RvdK	19	3	0	0	0
JJI's	15	0	1	0	0
BJZ/JR	15	1	0	0	0
3RO	5	1	0	1	2
Gemeenten	12	2	0	6	2
Totaal (N=85)	66 (77,5%)	7 (8,2%)	1 (1,2%)	7 (8,2%)	4 (4,7%)

Tabel 72

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Er wordt informatie over het nazorgtraject gegeven nadat het trajectberaad is afgesloten	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	1	4	1	1	1
Regio 2 (G4)	1	2	1	1	0
Regio 3	3	1	1	4	2
Regio 4	2	1	3	2	3
Regio 5	1	4	4	0	1
Regio 6 (G4)	2	1	0	1	1
Regio 7	2	0	2	3	1
Regio 8	0	1	2	0	1
Regio 9	1	1	2	0	0
Regio 10	0	2	0	0	1
Regio 11	0	3	0	0	2
Regio 12 (G4)	2	3	1	1	0
Regio 13 (G4)	0	1	1	2	0
Totaal (N=85)	15 (17,6%)	24 (28,2%)	18 (21,2%)	15 (17,6%)	13 (15,3%)

Tabel 73

Uitvoering trajectberaad per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Bij de trajectberaden zijn andere partners aanwezig	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Regio	N	N	N	N	N
Regio 1	2	2	2	1	1
Regio 2 (G4)	2	2	0	0	1
Regio 3	1	3	2	3	2
Regio 4	1	6	1	1	2
Regio 5	0	2	4	3	1
Regio 6 (G4)	1	0	1	2	1
Regio 7	0	3	3	2	0
Regio 8	0	1	1	2	0
Regio 9	3	1	0	0	0
Regio 10	0	0	0	1	2
Regio 11	1	3	1	0	0
Regio 12 (G4)	3	4	0	0	0
Regio 13 (G4)	0	0	3	1	2
Totaal (N=87)	14 (16,1%)	27 (31,0%)	18 (20,7%)	16 (18,4%)	12 (13,8%)

Samenstelling van de Trajectberaden

Tabel 74

Samenstelling trajectberaden per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De samenstelling van het trajectberaad is geschikt voor het doel dat het netwerkberaad dient	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Regio	N	N	N	N
Regio 1	2	4	0	0
Regio 2 (G4)	4	1	0	0
Regio 3	3	5	1	1
Regio 4	2	8	0	0
Regio 5	3	7	0	0
Regio 6 (G4)	3	2	0	0
Regio 7	1	5	1	1
Regio 8	1	3	0	0
Regio 9	1	3	0	0
Regio 10	1	1	0	0
Regio 11	0	5	0	0
Regio 12 (G4)	4	3	0	0
Regio 13 (G4)	0	5	0	0
Totaal (N=81)	25 (30,9%)	52 (64,0%)	2 (2,5%)	2 (2,5%)

Tabel 75

Samenstelling trajectberaden per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

De samenstelling van het trajectberaad is geschikt voor het doel dat het netwerkberaad dient	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Organisatie	N	N	N	N
RvdK	7	15	1	0
JJI's	4	12	0	0
BJZ/JR	8	6	0	1
3RO	2	6	1	0
Gemeenten	4	13	0	1
Totaal (N=81)	25 (30,9%)	52 (64,2%)	2 (2,5%)	2 (2,5%)

Tabel 76

Samenstelling trajectberaden per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

Tevredenheid over de invulling van de rol van de Raad	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Organisatie	N	N	N	N
RvdK	9	14	0	0
JJI's	9	6	1	0
BJZ/JR	6	7	0	1
3RO	3	6	0	0
Gemeenten	8	9	1	2
Totaal (n=82)	35 (42,7%)	42 (51,2%)	2 (2,4%)	3 (3,7%)

Tabel 77

Samenstelling trajectberaden per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

Tevredenheid over de invulling van de rol van de JJI	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Organisatie	N	N	N	N
RvdK	7	8	5	3

JJI's	6	8	0	0
BJZ/JR	5	8	1	1
3RO	2	6	1	0
Gemeenten	2	7	3	6
Totaal (N=79)	22 (27,8%)	37 (46,8%)	10 (12,7%)	10 (12,7%)

Tabel 78

Samenstelling trajectberaden per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Tevredenheid over de invulling van de rol van BJZ/JR				
Organisatie	N	N	N	N
RvdK	4	15	4	0
JJI's	6	8	2	0
BJZ/JR	7	7	0	1
3RO	1	5	1	1
Gemeenten	4	14	0	1
Totaal (N=81)	22 (27,2%)	49 (60,5%)	7 (8,6%)	3 (3,7%)

Tabel 79

Samenstelling trajectberaden per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Tevredenheid over de invulling van de rol van de gemeente				
Organisatie	N	N	N	N
RvdK	2	12	8	1
JJI's	1	7	6	1
BJZ/JR	2	4	6	3
3RO	0	7	1	1
Gemeenten	4	11	1	2
Totaal (N=80)	9 (11,3%)	41 (51,3%)	22 (27,5%)	8 (10,0%)

Tabel 80

Samenstelling trajectberaden per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
De kwaliteit van de nazorgplannen wordt verbeterd door de informatie-uitwisseling in het trajectberaad				
Regio	N	N	N	N
Regio 1	2	1	1	1
Regio 2 (G4)	3	2	0	0
Regio 3	1	5	3	1
Regio 4	3	5	1	1
Regio 5	4	3	2	0
Regio 6 (G4)	2	2	0	1
Regio 7	3	2	1	2
Regio 8	1	3	0	0
Regio 9	0	1	3	0
Regio 10	0	2	0	0
Regio 11	2	2	0	1
Regio 12 (G4)	2	3	1	1
Regio 13 (G4)	1	3	1	0
Totaal (N=79)	24 (30,4%)	34 (43,0%)	13 (16,5%)	8 (10,1%)

Tabel 81

Samenstelling trajectberaden per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

De kwaliteit van de nazorgplannen wordt verbeterd door de informatie-uitwisseling in het trajectberaad	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Organisatie	N	N	N	N
RvdK	3	12	6	2
JJI's	4	8	3	1
BJZ/JR	6	5	2	2
3RO	2	4	1	1
Gemeenten	9	5	1	2
Totaal (N=79)	24 (30,4%)	34 (43,0%)	13 (16,5%)	8 (10,1%)

Tijdsbesteding aan de Trajectberaden

Tabel 82

Tijdsbesteding trajectberaden totaal van alle organisaties, in gemiddeld aantal uur per week (M), standaarddeviatie (SD), minimum en maximum aantal uur per week

Tijdsbesteding	N	M	SD	Minimum	Maximum
Vorbereiding	66	1,9	2,5	0,0	16,0
Vergadering	66	1,4	0,9	0,0	4,0
Terugkoppelen/overdracht aan andere partners	61	1,0	0,8	0,0	4,0
Administratie/regelklossen	61	1,3	1,1	0,0	6,0
Reizen	59	0,9	0,9	0,0	4,0
Totaal	54	6,4	4,9	0,0	22,8

Tabel 83

Tijdsbesteding trajectberaden uitgesplitst voor de Raad, in gemiddeld aantal uur per week (M), standaarddeviatie (SD), minimum en maximum aantal uur per week

Tijdsbesteding	N	M	SD	Minimum	Maximum
Vorbereiding	17	3,1	4,3	0,5	16,0
Vergadering	17	1,5	0,7	0,5	3,0
Terugkoppelen/overdracht aan andere partners	16	1,1	0,5	0,3	2,0
Administratie/regelklossen	16	1,9	1,5	0,0	6,0
Reizen	16	0,7	0,7	0,0	2,5
Totaal	15	8,9	6,3	2,3	22,8

Tabel 84

Tijdsbesteding trajectberaden uitgesplitst voor de jeugdinstanties, in gemiddeld aantal uur per week (M), standaarddeviatie (SD), minimum en maximum aantal uur per week

Tijdsbesteding	N	M	SD	Minimum	Maximum
Vorbereiding	13	1,6	1,2	0,3	4,0
Vergadering	12	1,7	1,1	0,3	4,0
Terugkoppelen/overdracht aan andere partners	11	1,0	1,1	0,0	4,0
Administratie/regelklossen	12	1,4	1,0	0,3	4,0
Reizen	11	1,3	1,0	0,0	3,0
Totaal	10	7,3	4,7	1,1	16,0

Tabel 85

Tijdsbesteding trajectberaden uitgesplitst voor jeugdreclassering, in gemiddeld aantal uur per week (M), standaarddeviatie (SD), minimum en maximum aantal uur per week

Tijdsbesteding	N	M	SD	Minimum	Maximum
Vorbereiding	13	1,8	1,3	0,5	5,0
Vergadering	13	1,8	1,0	1,0	4,0
Terugkoppelen/overdracht aan andere partners	13	1,2	0,7	0,0	3,0
Administratie/regelklossen	13	1,3	0,7	0,5	3,0
Reizen	12	0,8	0,4	0,2	1,5
Totaal	12	6,9	3,7	3,5	14,0

Tabel 86

Tijdsbesteding trajectberaden uitgesplitst voor de volwassenreclassering, in gemiddeld aantal uur per week (M), standaarddeviatie (SD), minimum en maximum aantal uur per week

Tijdsbesteding	N	M	SD	Minimum	Maximum
Vorbereiding	7	1,4	1,6	0,5	5,0
Vergadering	7	0,9	0,5	0,0	1,5
Terugkoppelen/overdracht aan andere partners	7	0,8	0,7	0,0	2,0
Administratie/regelklossen	6	0,5	0,4	0,0	1,0
Reizen	7	1,3	1,6	0,0	4,0
Totaal	6	5,1	3,5	1,0	11,5

Tabel 87

Tijdsbesteding trajectberaden uitgesplitst voor de gemeenten, in gemiddeld aantal uur per week (M), standaarddeviatie (SD), minimum en maximum aantal uur per week

Tijdsbesteding	N	M	SD	Minimum	Maximum
Vorbereiding	16	1,0	0,9	0,0	3,0
Vergadering	17	0,8	0,5	0,0	1,5
Terugkoppelen/overdracht aan andere partners	14	0,7	0,8	0,0	2,5
Administratie/regelklussen	14	0,7	0,8	0,0	2,0
Reizen	13	0,5	0,5	0,0	1,5
Totaal	11	2,5	2,0	0,0	6,0

Meerwaarde van de Trajectberaden

De resultaten in onderstaande tabel geven weer wat de mening is van de verschillende organisaties op het gebied van meerwaarde van de trajectberaden. De organisaties konden aangeven wat naar hun mening de meerwaarde is van de trajectberaden door te kiezen voor de stellingen: 'Voor de meeste jongeren is er nu een nazorgplan', 'Voor de meeste jongeren is er nu nazorg', 'Het lukt nu om, na de justitiële nazorg, een betere overdracht aan de gemeenten te bereiken' en/of 'Zonder de trajectberaden zou er veel minder nazorg zijn'.

Tabel 88

Meerwaarde van de trajectberaden per organisatie, in aantallen

	Voor de meeste jongeren is er nu een nazorgplan	Voor de meeste jongeren is er nu nazorg	Het lukt nu om, na de justitiële nazorg, een betere overdracht aan de gemeenten te bereiken	Zonder de trajectberaden zou er veel minder nazorg zijn
Organisatie	N	N	N	N
RvdK	14	20	15	16
JJI's	5	9	10	6
BJZ/JR	8	5	9	7
3RO	3	3	6	0
Gemeenten	11	5	15	9
Totaal (n=74)	41	42	55	38

Tabel 89

Meerwaarde trajectberaden per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

Mijn organisatie kan zonder het trajectberaad	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Regio	N	N	N	N
Regio 1	0	2	2	4
Regio 2 (G4)	1	1	2	1
Regio 3	0	1	4	5
Regio 4	1	1	5	5
Regio 5	0	3	3	4
Regio 6 (G4)	0	0	3	2
Regio 7	1	2	1	3
Regio 8	0	1	2	1
Regio 9	0	3	2	0
Regio 10	0	1	1	0
Regio 11	0	0	3	2
Regio 12 (G4)	0	1	5	2
Regio 13 (G4)	0	5	1	0
Totaal (N=87)	3 (3,4%)	21 (24,1%)	34 (39,1%)	29 (33,3%)

Tabel 90

Meerwaarde van de trajectberaden per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

Mijn organisatie kan zonder het trajectberaad	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Organisatie	N	N	N	N
RvdK	1	6	8	9
JJI's	0	2	9	5
BJZ/JR	1	4	6	6
3RO	0	4	4	1
Gemeenten	1	5	7	8
Totaal (N=87)	3 (3,4%)	21 (24,1%)	34 (39,1%)	29 (33,3%)

Tabel 91

Meerwaarde trajectberaden per regio, in aantallen en percentages tussen haakjes

De jongeren hebben baat bij het trajectberaad	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Regio	N	N	N	N
Regio 1	2	5	1	0
Regio 2 (G4)	2	3	0	0
Regio 3	7	3	0	0
Regio 4	4	7	1	0
Regio 5	3	5	1	0
Regio 6 (G4)	2	3	0	0
Regio 7	2	5	1	0
Regio 8	0	4	0	0
Regio 9	1	4	0	0
Regio 10	0	2	0	0
Regio 11	0	4	1	0
Regio 12 (G4)	2	6	0	0
Regio 13 (G4)	1	2	2	1
Totaal (N=87)	26 (29,9%)	53 (60,9%)	7 (8,0%)	1 (1,1%)

Tabel 92

Meerwaarde van de trajectberaden per organisatie, in aantallen en percentages tussen haakjes

De jongeren hebben baat bij het trajectberaad	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee
Organisatie	N	N	N	N
RvdK	4	17	3	0
JJI's	9	7	0	0
BJZ/JR	6	7	3	0
3RO	1	8	0	0
Gemeenten	6	14	1	1
Totaal (N=87)	26 (29,9%)	53 (60,9%)	7 (8,0%)	1 (1,1%)

Algemeen: het systeem van beraden als geheel

De resultaten in onderstaande tabel geven weer wat de mening is van de verschillende organisaties op het gebied van meerwaarde van het systeem van beraden als geheel. De organisaties konden aangeven wat naar hun mening de meerwaarde is van de beraden in het algemeen door te kiezen voor de stellingen: 'Er zijn nu trajectplannen voor de meeste jongeren', 'Er zijn nu meer jongeren in beeld dan voordat de beraden bestonden', 'Er is nu betere samenwerking tussen de partners dan voorheen', 'Er is nu betere informatie-uitwisseling tussen de partners' en/of 'Er zijn nu betere nazorgplannen'.

Tabel 93

Meerwaarde van de beraden in het algemeen per organisatie, in aantallen

	Er zijn nu trajectplannen voor de meeste jongeren	Er zijn nu meer jongeren in beeld dan voordat de beraden bestonden	Er is nu betere samenwerking tussen de partners dan voorheen	Er is nu betere informatie-uitwisseling tussen de partners	Er zijn nu betere nazorgplannen
Organisatie	N	N	N	N	N
RvdK	13	22	20	22	13
JJI's	5	8	15	13	2
BJZ/JR	9	10	11	13	5
3RO	4	4	6	8	2
Gemeenten	9	9	15	17	12
Totaal (n=84)	40	53	67	73	34

Rapportcijfer voor de beraden

Tabel 94

Rapportcijfers beraden per regio, in gemiddelden (M), standaarddeviatie (SD), minimum en maximum rapportcijfer

Regio	N	M	SD	Minimum	Maximum
Regio 1	8	6,0	2,3	2	8
Regio 2 (G4)	5	8,0	0,0	8	8
Regio 3	12	6,3	2,2	1	8
Regio 4	13	6,2	1,5	4	9
Regio 5	10	6,6	0,7	5	7
Regio 6 (G4)	5	7,4	0,5	7	8
Regio 7	8	5,4	1,8	2	7
Regio 8	4	6,3	2,2	3	8
Regio 9	5	6,8	0,4	6	7
Regio 10	2	6,5	0,7	6	7
Regio 11	5	7,0	0,7	6	8
Regio 12 (G4)	8	7,3	0,5	7	8
Regio 13 (G4)	7	5,9	1,5	3	7
Totaal	92	6,5	1,6	1	9

Tabel 95

Rapportcijfers beraden per organisatie, in gemiddelden (M), standaarddeviatie (SD), minimum en maximum rapportcijfer

Organisatie	N	M	SD	Minimum	Maximum
RvdK	25	6,5	1,6	2,0	8,0
JJI's	16	7,1	0,8	5,0	8,0
BJZ/JR	18	6,5	1,2	4,0	8,0
3RO	9	6,8	0,7	6,0	8,0
Gemeenten	24	6,0	2,1	1,0	9,0
Totaal	92	6,5	1,6	1,0	9,0

Tabel 96

Rapportcijfers beraden als men zich voorstel ouder van een jongere te zijn, per regio, in gemiddelden (M), standaarddeviatie (SD), minimum en maximum rapportcijfer

Regio	N	M	SD	Minimum	Maximum
Regio 1	8	5,3	1,6	3	8
Regio 2 (G4)	5	7,0	1,0	6	8
Regio 3	12	5,8	1,9	1	6
Regio 4	12	5,8	1,5	3	7
Regio 5	10	6,5	1,0	5	8
Regio 6 (G4)	5	7,4	1,1	6	9
Regio 7	7	4,7	2,0	2	7
Regio 8	4	5,8	1,9	3	7

Regio 9	5	6,6	1,1	5	8
Regio 10	2	6,5	0,7	6	7
Regio 11	5	7,2	1,3	6	9
Regio 12 (G4)	8	6,3	0,7	5	7
Regio 13 (G4)	5	6,2	0,8	5	7
Totaal	88	6,1	1,5	1	9

Tabel 97

Rapportcijfers beraden als men zich voorstel ouder van een jongere te zijn, per organisatie, in gemiddelden (M), standaarddeviatie (SD), minimum en maximum rapportcijfer

Organisatie	N	M	SD	Minimum	Maximum
RvdK	24	6,0	1,7	2,0	9,0
JJI's	16	6,7	1,1	4,0	9,0
BJZ/JR	18	6,4	1,0	5,0	9,0
3RO	9	6,3	0,9	5,0	8,0
Gemeenten	21	5,3	1,9	1,0	8,0
Totaal	88	6,1	1,5	1,0	9,0

Bereik

Tabel 98

Meningen respondenten van alle organisaties over het bereik van het systeem van netwerk- en trajectberaden, in aantallen en percentages

Door het systeem van netwerk- en trajectberaden heeft de organisatie zicht op:	ja, allemaal		ja, de meeste		nee, meeste niet		nee, geen van hen		onbekend	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
Jongeren die in een JJI verblijven (N=91)	30	33,0	43	47,3	10	11,0	3	3,3	5	5,5
Kortgeplaatste jongeren (max. drie maanden in JJI) (N=89)	25	28,1	42	47,2	10	11,2	7	7,9	5	5,6
Langer geplaatste jongeren (N=87)	34	39,1	32	36,8	10	11,5	5	5,7	6	6,9
Jongeren die in een JJI in hun eigen regio geplaatst zijn (N=88)	34	38,6	29	33,0	9	10,2	6	6,8	10	11,4
Jongeren die in een JJI buiten hun eigen regio zijn geplaatst (N=87)	15	17,2	36	41,4	20	23,0	7	8,0	9	10,3
PIJ-jongeren (N=87)	37	42,5	27	31,0	10	11,5	3	3,4	10	11,5
Zwerfjongeren (N=86)	4	4,7	10	11,6	20	23,3	12	14,0	40	46,5

Tabel 99

Meningen respondenten uitgesplitst voor de Raad over het bereik van het systeem van netwerk- en trajectberaden, in aantallen en percentages

Door het systeem van netwerk- en trajectberaden heeft de RvdK zicht op:	ja, allemaal		ja, de meeste		nee, meeste niet		nee, geen van hen		onbekend	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
Jongeren die in een JJI verblijven (N=25)	9	36,0	14	56,0	1	4,0	0	0,0	1	4,0
Kortgeplaatste jongeren (max. drie maanden in JJI) (N=24)	10	41,7	12	50,0	2	8,3	0	0,0	0	0,0
Langer geplaatste jongeren (N=24)	13	54,2	10	41,7	1	4,2	0	0,0	0	0,0
Jongeren die in een JJI in hun eigen regio geplaatst zijn (N=24)	15	62,5	6	25,0	0	,0	1	4,2	2	8,3
Jongeren die in een JJI buiten hun eigen regio zijn geplaatst (N=24)	7	29,2	15	62,5	1	4,2	0	0,0	1	4,2
PIJ-jongeren (N=24)	14	58,3	9	37,5	1	4,2	0	0,0	0	0,0

Zwerfjongeren (N=24)	2	8,3	3	12,5	2	8,3	3	12,5	14	58,3
----------------------	---	-----	---	------	---	-----	---	------	----	------

Tabel 100

Meningen respondenten uitgesplitst voor de jeugdinstellingen over het bereik van het systeem van netwerk- en trajectberaden, in aantallen en percentages

Door het systeem van netwerk- en trajectberaden hebben de JJI's zicht op:	ja, allemaal		ja, de meeste		nee, meeste niet		nee, geen van hen		onbekend	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
Jongeren die in een JJI verblijven (N=16)	9	56,3	5	31,3	1	6,3	0	0,0	1	6,3
Kortgeplaatste jongeren (max. drie maanden in JJI) (N=16)	6	37,5	7	43,8	2	12,5	0	0,0	1	6,3
Langer geplaatste jongeren (N=16)	11	68,8	1	6,3	3	18,8	0	0,0	1	6,3
Jongeren die in een JJI in hun eigen regio geplaatst zijn (N=16)	10	62,5	3	18,8	2	12,5	0	0,0	1	6,3
Jongeren die in een JJI buiten hun eigen regio zijn geplaatst (N=16)	3	18,8	5	31,3	7	43,8	0	0,0	1	6,3
PIJ-jongeren (N=16)	12	75,0	1	6,3	2	12,5	0	0,0	1	6,3
Zwerfjongeren (N=16)	2	12,5	0	0,0	5	31,3	1	6,3	8	50,0

Tabel 101

Mening respondenten uitgesplitst voor de jeugdreclassering over het bereik van het systeem van netwerk- en trajectberaden, in aantallen en percentages

Door het systeem van netwerk- en trajectberaden heeft BJZ/JR zicht op:	ja, allemaal		ja, de meeste		nee, meeste niet		nee, geen van hen		onbekend	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
Jongeren die in een JJI verblijven (N=18)	7	38,9	9	50,0	0	0,0	1	5,6	1	5,6
Kortgeplaatste jongeren (max. drie maanden in JJI) (N=17)	5	29,4	10	58,8	0	0,0	1	5,9	1	5,9
Langer geplaatste jongeren (N=15)	4	26,7	7	46,7	2	13,3	1	6,7	1	6,7
Jongeren die in een JJI in hun eigen regio geplaatst zijn (N=16)	4	25,0	7	43,8	1	6,3	2	12,5	2	12,5
Jongeren die in een JJI buiten hun eigen regio zijn geplaatst (N=15)	3	20,0	6	40,0	3	20,0	2	13,3	1	6,7
PIJ-jongeren (N=15)	4	26,7	6	40,0	0	0,0	1	6,7	4	26,7
Zwerfjongeren (N=14)	0	0,0	4	28,6	5	35,7	2	14,3	3	21,4

Tabel 102

Mening respondenten uitgesplitst voor de volwassenreclassering over het bereik van het systeem van netwerk- en trajectberaden, in aantallen en percentages

Door het systeem van netwerk- en trajectberaden heeft de 3RO zicht op:	ja, allemaal		ja, de meeste		nee, meeste niet		nee, geen van hen		onbekend	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
Jongeren die in een JJI verblijven (N=9)	1	11,1	4	44,4	2	22,2	1	11,1	1	11,1
Kortgeplaatste jongeren (max. drie maanden in JJI) (N=9)	0	0,0	3	33,3	0	0,0	5	55,6	1	11,1
Langer geplaatste jongeren (N=9)	0	0,0	6	66,7	1	11,1	1	11,1	1	11,1
Jongeren die in een JJI in hun eigen regio geplaatst zijn (N=9)	0	0,0	5	55,6	1	11,1	2	22,2	1	11,1
Jongeren die in een JJI buiten hun eigen regio zijn geplaatst (N=9)	0	0,0	3	33,3	3	33,3	2	22,2	1	11,1
PIJ-jongeren (N=9)	4	44,4	4	44,4	0	0,0	1	11,1	0	0,0
Zwerfjongeren (N=9)	0	0,0	0	0,0	1	11,1	2	22,2	6	66,7

Tabel 103

Mening respondenten uitgesplitst voor de gemeenten over het bereik van het systeem van netwerk- en trajectberaden, in aantallen en percentages

Door het systeem van netwerk- en trajectberaden hebben de gemeenten zicht op:	ja, allemaal		ja, de meeste		nee, meeste niet		nee, geen van hen		onbekend	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
Jongeren die in een JJI verblijven (N=23)	4	17,4	11	47,8	6	26,1	1	4,3	1	4,3
Kortgeplaatste jongeren (max. drie maanden in JJI) (N=23)	4	17,4	10	43,5	6	26,1	1	4,3	2	8,7
Langer geplaatste jongeren (N=23)	6	26,1	8	34,8	3	13,0	3	13,0	3	13,0
Jongeren die in een JJI in hun eigen regio geplaatst zijn (N=23)	5	21,7	8	34,8	5	21,7	1	4,3	4	17,4
Jongeren die in een JJI buiten hun eigen regio zijn geplaatst (N=23)	2	8,7	7	30,4	6	26,1	3	13,0	5	21,7
PIJ-jongeren (N=23)	3	13,0	7	30,4	7	30,4	1	4,3	5	21,7
Zwerfjongeren (N=23)	0	0,0	3	13,0	7	30,4	4	17,4	9	39,1

Overig

Tabel 104

Trajectplannen, in aantallen en percentages tussen haakjes

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
Trajectplannen worden uitgevoerd					
Organisatie	N	N	N	N	N
BJZ/JR/WSG (N=18)	5	10	0	0	3

Tabel 105

Trajectplannen, in aantallen en percentages tussen haakjes

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
De trajectplannen hebben in het algemeen meerwaarde voor de zorg die gegeven wordt					
Organisatie	N	N	N	N	N
BJZ/JR/WSG (N=18)	1	10	3	0	4

Tabel 106

Trajectplannen, in aantallen en percentages tussen haakjes

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
De trajectplannen hebben meerwaarde voor de jongeren die geschorst zijn met voorwaarden en door de jeugdreclassering begeleid worden					
Organisatie	N	N	N	N	N
BJZ/JR/WSG (N=18)	2	8	4	0	4

Tabel 107

Nazorg gemeente, in aantallen

	ja, altijd	ja, meestal wel	nee, meestal niet	nee	onbekend
De nazorg wordt uitgevoerd zoals in het trajectberaad was bedacht					
Organisatie	N	N	N	N	N
Gemeente (N=23)	4	12	1	1	5

WHICH INTERVENTIONS REALLY HAVE AN IMPACT ON HUMAN BEHAVIOUR

Prins Hendrikkade 193
1011 TD Amsterdam

Tel +31-20 6684797
E-mail info@mpct.eu
Web www.mpct.eu

impact^{R&D}